

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

ខែ

خميري

رسالة في الدماء الطبيعية للنساء

សារស្តីអំពីឈាមធម្មជាតិរបស់ស្ត្រី

និពន្ធដោយ៖ អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម
ស្តេខ មូហាំម៉ាត់ កូនលោក សឡេ៖ អាល់អ៊ូសែមីន
សូមអល់ឡោះអភ័យទោសចំពោះលោក
ឪពុកម្តាយរបស់លោក និងបណ្តាអ្នកមូស្លីមទាំងឡាយ

رِسَالَةٌ فِي الدَّمَاءِ الطَّبِيعِيَّةِ لِلنِّسَاءِ

សារស្តីអំពីឈាមធម្មជាតិរបស់ស្ត្រី

بِقَلَمِ فَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ الْعُنَيْنِيِّ
عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

និពន្ធដោយ: អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម
ស្តេច មូហាំម៉ាត់ កូនលោក សឡោះ អាល់អ៊ូសែមីន
សូមអល់ឡោះអភ័យទោសចំពោះលោក
ឪពុកម្តាយរបស់លោក និងបណ្តាអ្នកមូស្លីមទាំងឡាយ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

សារស្តីអំពីឈាមធម្មជាតិរបស់ស្ត្រី

ក្នុងនាមអល់ឡោះមហាសប្បុរស

មហាអាណិតស្រឡាញ់។

الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونتوب إليه ونعوذ بالله من
شرور أنفسنا، ومن سيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضلّ له، ومن يضلّ
فلا هادي له وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً
عبده ورسوله صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى
يوم الدين، وسلّم تسليمًا
أما بعد

ពិតប្រាកដណាស់ ឈាមដែលកើតមានលើស្ត្រី
ដូចជាឈាមរដូវ ឈាមអ៊ីស្តិហាហ្វោះ(ឈាមជំងឺ)
និងឈាមក្រោយសម្រាលកូន
វាគឺជាបញ្ហាសំខាន់ដែលត្រូវឲ្យមានការពន្យល់
និងធ្វើការឈ្លេងយល់អំពីបទបញ្ញត្តិ(ហ្វឹកុម)របស់វា
ព្រមទាំងបែងចែកវាឯអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ
និងអ្វីដែលខុសឆ្គង
តាមទស្សនៈរបស់អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមក្នុងរឿងនេះ។
និងពឹងផ្អែកលើអ្វីដែលត្រូវបានគេចាត់ទុកថាវិងមាំ
ឬខ្សោយក្នុងបញ្ហានេះ
យោងទៅតាមអ្វីដែលបានមកពីគម្ពីរគួរអាន
និងស៊ុណ្ណៈរបស់ព្យាការីមូហាំម៉ាត់។

1- ពីព្រោះ គម្ពីរគួរអាន និងស៊ុណ្ណៈ
គឺជាប្រភពមូលដ្ឋាននៃបទបញ្ញត្តិរបស់អល់ឡោះដែល

ខ្ញុំបម្រើរបស់ទ្រង់ត្រូវ

គោរពសក្ការៈដោយផ្អែកលើប្រភពទាំងពីរនេះ

ហើយពួកគេក៏មានភាគព្វកិច្ចត្រូវអនុវត្តតាមផងដែរ។

2- ពីព្រោះការផ្អែកលើគម្ពីរគួរអាន និងសុំណ្តោះអាសន្ន
នាំមកនូវភាពសន្តិភាពនៃចិត្ត បានស្បើយក្នុងចិត្ត
ភាពស្ងប់ស្ងាត់និងរួចផុតពីទោស។

3- ពីព្រោះអ្វីក្រៅពីគម្ពីរគួរអាន និងសុំណ្តោះអាសន្ន
គឺគេប្រើសម្រាប់ជាភស្តុតាងគាំទ្រប៉ុណ្ណោះ
មិនមែនឈរជាភស្តុតាងដោយខ្លួនឯងបានទេ។

ព្រោះភស្តុតាងពិតប្រាកដមានតែនៅក្នុងព្រះបន្ទូល
របស់អល់ឡោះ

និងប្រសាសន៍របស់ព្យាករិមូហាំម៉ាត់(សូមសុខសន្តិភាព និងពរជ័យមានដល់លោក)

ព្រមទាំងពាក្យសម្តីរបស់អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមក្នុងចំណោមសហហ្គាត់ អំពីទស្សនៈដែលចាត់ទុកថាត្រឹមត្រូវ

នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលវាមិនផ្ទុយនឹងអ្វីដែលមានចែងនៅក្នុងគម្ពីរគួរអាន និងសុំណ្តោះអាសន្ន។

ហើយក៏មិនផ្ទុយនឹងទស្សនៈរបស់សហហ្គាត់ផ្សេងទៀត។

ប្រសិនបើអ្វីដែលនៅសម្តីរបស់សហហ្គាត់ផ្ទុយទៅនឹងគម្ពីរគួរអាន និងសុំណ្តោះអាសន្ន

គឺត្រូវតែយកតាមអ្វីដែលមានក្នុងគម្ពីរគួរអាន និងសុំណ្តោះអាសន្ន។

ហើយប្រសិនបើទស្សនៈរបស់សហហ្គាត់ម្នាក់ផ្ទុយនឹង

សហហ្គាត់ផ្សេងទៀត នោះគឺត្រូវស្វែងរកការវិនិច្ឆ័យ
 ឬថ្លឹងថ្លែងរវាងទស្សនៈទាំងពីរ
 ហើយត្រូវជ្រើសយកទស្សនៈណាដែលមានភាពត្រឹមត្រូវ
 រវាង ព្រោះអស់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖

﴿...فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَزُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

...ហើយប្រសិនបើពួកអ្នកខ្វែងគំនិតគ្នាពីបញ្ហាអ្វីមួយ

ចូរពួកអ្នកត្រឡប់បញ្ហានោះទៅកាន់អស់ឡោះ(គម្ពីរ
 គួរអាន) និងអ្នកនាំសារ(ស៊ុណ្ណៈ)
 ប្រសិនបើពួកអ្នកពិតជាមានជំនឿចំពោះអស់ឡោះនិង
 ថ្ងៃបរលោកមែននោះ។ នោះជាការប្រសើរ
 និងទទួលបានលទ្ធផលចុងក្រោយដ៏ល្អផងដែរ។

[គម្ពីរគួរអាន ៤:៥៩]

នេះជាសារខ្លីមួយដែលពន្យល់អំពីប្រភេទនៃការហូរ
 ឈាមទាំងនេះ និងបទបញ្ញត្តិរបស់វា។

វាមានជំពូកដូចខាងក្រោម៖

ជំពូកទី១: អត្ថន័យឈាមរដូវ និងហេតុផលរបស់វា

ជំពូកទី២: ពេលវេលា និងរយៈពេលនៃឈាមរដូវ

ជំពូកទី៣:

ភាពមិនប្រក្រតីនៃការមករដូវ(រដូវមិនទៀង)

ជំពូកទី៤: បទបញ្ញត្តិ(ហ្វឹកុម)នៃឈាមរដូវ

ជំពូកទី៥: ឈាមអ៊ីស្តិហាហ្គោះ និង

បទបញ្ញត្តិរបស់វា

ជំពូកទី៦: ឈាមក្រោយពេលសម្រាលកូន និង
បទបញ្ញត្តិរបស់វា

ជំពូកទី៧: ការប្រើប្រាស់ថ្នាំ
ប្តូររបស់ទប់ស្កាត់ការមករដូវ ការពន្យារកំណើត
និងការរំលូតកូន

**ជំពូកទី១: អត្ថន័យឈាមរដូវ
និងហេតុផលរបស់វា**

ឈាមរដូវ តាមអត្ថន័យភាសា៖
ការហូរនៃរক্তអ្វីមួយ។

ឈាមរដូវ ក្នុងអត្ថន័យច្បាប់អ៊ីស្លាម៖
ជាការហូរឈាមដែលកើតឡើងចំពោះស្ត្រីតាមធម្មជា
តិ ដោយគ្មានហេតុផលណាមួយ
នៅក្នុងពេលវេលាមួយដែលគេដឹងច្បាស់។

វាជាដាល់ហូរឈាមធម្មជាតិដែលមិនបណ្តាលមកពីជំងឺ
រដូវ រដូវ ការរលូត ឬការសម្រាលកូនឡើយ។
ឈាមធម្មជាតិនេះមានការប្រែប្រួលទៅតាមស្ថានភា
ពរបស់ស្ត្រី ក៏ដូចជាទៅតាមបរិស្ថាន
និងតាមអាកាសធាតុដែលនាងរស់នៅ។ ដូច្នេះ
ទើបស្ត្រីនីមួយៗមានភាពខុសគ្នាទៅតាមស្ថានភាព
ជាក់ស្តែងរបស់ពួកនាង។

ហេតុផលរបស់វា៖
ដោយសារទារកក្នុងផ្ទៃម្តាយមិនអាចទទួលបានសារ
ធាតុចិញ្ចឹមតាមរបៀបធម្មតាដូចអ្នកដែលកើតមក

ហើយនោះទេ។

ហើយសូម្បីតែអ្នកដែលមានចិត្តសប្បុរសបំផុតក៏មិន
អាចផ្តល់សារធាតុចិញ្ចឹមដល់ទារកបានដែរ។ ដូច្នោះ
អល់ឡោះទ្រង់បានបង្កើតឱ្យមានការហូរឈាមនៅក្នុង
ខ្លួនស្ត្រី

ដែលអាចឱ្យទារកនៅក្នុងផ្ទៃអាចទទួលបានសារធាតុ
ចិញ្ចឹមដោយមិនចាំបាច់បរិភោគ ឬរំលាយ។
ទឹកអិលនៃឈាមនេះអាចឆ្លងកាត់ចូលទៅកាន់រាង
កាយរបស់ទារកតាមរយៈជួរ

បន្ទាប់មកវាក៏រត់ចូលទៅក្នុងសរសៃឈាមរបស់ទារក
ភ្លាមៗ ហើយបម្រើជាសារធាតុចិញ្ចឹមសម្រាប់គេ។
សូមសរសើរតម្កើងព្រះអល់ឡោះជាម្ចាស់ដែលជាអ្នកប
ង្កើតដ៏ល្អបំផុត។

នេះជាហេតុផលនៅពីក្រោយនៃការមករដូវ។
ដូច្នោះហើយនៅពេលស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ
ឈាមរដូវរបស់នាងនឹងផ្អាក
លើកលែងតែក្នុងករណីកម្របំផុត។
ហើយស្ត្រីដែលបំបៅកូន
ក៏កម្រជួបប្រទះនឹងការមករដូវដែរ
ជាពិសេសនៅក្នុងតំណក់កាលដំបូងនៃការបំបៅ។

ជំពូកទី២៖ ពេលវេលា និងរយៈពេលនៃឈាមរដូវ

នៅក្នុងជំពូកនេះគឺពិភាក្សាអំពីចំណុចចំនួនពីរ៖
ចំណុចទីមួយ៖ អំពីអាយុដែលស្ត្រីចាប់ផ្តើមមានរដូវ
ចំណុចទីពីរ៖ អំពីរយៈពេលនៃការមករដូវ

ចំណុចទីមួយ៖

អាយុដែលស្ត្រីភាគច្រើនចាប់ផ្តើមមានរដូវគឺចាប់ពីចន្លោះ១២ឆ្នាំ ទៅ៥០ឆ្នាំ។

ប៉ុន្តែក៏អាចមានស្ត្រីខ្លះអាចមានរដូវមុន ឬក្រោយអាយុនេះផងដែរ

អាស្រ័យទៅលើស្ថានភាពនៃរាងកាយ បរិស្ថាន និងអាកាសធាតុដែលនាងរស់នៅ។

អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម(សូមអល់ឡោះប្រទានក្តីមេត្តាដល់ពួកគាត់) មានការខ្វែងគំនិតគ្នាក្នុងទស្សនៈថា៖ តើមានការកំណត់អាយុជាក់លាក់សម្រាប់ការមករដូវ ដោយស្រ្តីមិនអាចមានរដូវមុន

ឬក្រោយអាយុនោះដែរទេ ហើយជាធាតុដែលមកមុន ឬក្រោយអាយុនោះ

គឺជាធាតុដ៏ដ្ឋង(មិនមែនជាធាតុមករដូវ)បានដែរឬទេ?

អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមមានការខ្វែងគំនិតគ្នាលើបញ្ហានេះ៖ លោក អាត់ទើរីមី

បន្ទាប់ពីមានការលើកឡើងពីភាពខុសគ្នានៃទស្សនៈទាំងនេះ បាននិយាយថា៖

ទស្សនៈទាំងអស់នេះមិនត្រឹមត្រូវទេ!

ពីព្រោះអ្វីដែលសំខាន់នៅទីនេះ

គឺផ្អែកលើការកើតមានការហូរឈាម។ ដូច្នោះ

នៅពេលណាដែលស្ត្រីម្នាក់ដួបប្រទះនឹងការហូរឈាមបែបនេះ គេត្រូវចាត់ទុកថាវាជាធាតុមករដូវ

ដោយមិនត្រូវគិតពីបរិមាណរបស់វា

និងមិនគិតពីស្ថានភាព ឬអាយុរបស់ស្ត្រីនោះឡើយ។

អល់ឡោះទ្រង់ដឹងបំផុត!1

អ្វីដែលលោក អាត់ទើរើម៉ី បានលើកឡើងនេះ គឺជាទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវ ដោយសែខុលអ៊ីស្លាម អ៊ីបនូ តែមួយ ក៏បានជ្រើសរើសយកទស្សនៈនេះផងដែរ។
ដូច្នោះ

នៅពេលដែលស្ត្រីចាប់ផ្តើមឃើញមានការហូរឈាម គឺនាងត្រូវចាត់ទុកថា ខ្លួនមករដូវហើយ

ទោះបីនាងមានអាយុក្រោម៩ឆ្នាំ

ឬលើស៥០ឆ្នាំក៏ដោយ។2

នេះក៏ព្រោះតែបទបញ្ញត្តិនៃការមករដូវ

ត្រូវបានអល់ឡោះ

និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់កំណត់អាស្រ័យទៅនឹងការ ដែលវាកើតមាន ហើយអល់ឡោះ

និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់មិនបានបញ្ជាក់ពីអាយុជាក់ លាក់ណាមួយសម្រាប់វានោះទេ។

ដូច្នោះត្រូវតែអាស្រ័យទៅលើការកើតមានជាក់ស្តែង ដែលបទបញ្ញត្តិបានភ្ជាប់ជាមួយវា។

ហើយការកំណត់អាយុជាក់លាក់ណាមួយគឺត្រូវការភស្តុ តាងពីគម្ពីរគួរអាន ឬស៊ីណ្តៈ

ប៉ុន្តែមិនមានភស្តុតាងណាមួយទាក់ទងនិងរឿងនេះ ឡើយ។

1 បទបញ្ញត្តិ(ហ៊ុកុម)ស្តីពីស្ត្រីដែលមករដូវមិនទៀង, របស់អាត់-ដារីមី (ទំព័រ៩១៧)។

2 រាយការណ៍ដោយអាល់ពូខរី៣០៥, មូស្លីម៖១២១១

ចំណុចទីពីរ៖ រយៈពេលនៃការមករដូវ
អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមមានមតិផ្សេងៗគ្នាចំពោះបញ្ហា
នេះ ដោយមានទស្សនៈប្រមាណ៦ ឬ៧ផ្សេងគ្នា។
លោកអ៊ីបនូ អាល់មុនហ្សៀវ
(សូមអល់ឡោះប្រទានសេចក្តីមេត្តាដល់លោក)
បាននិយាយថា៖ អ្នកប្រាជ្ញមួយក្រុមបាននិយាយថា
មិនមានការកំណត់ចំនួនថ្ងៃអប្បបរមា
ឬអតិបរមាសម្រាប់ឈាមរដូវនោះទេ។

ខ្ញុំបញ្ជាក់ផងដែរថា៖
ទស្សនៈនេះស្រដៀងនឹងទស្សនៈរបស់លោក
អាត់ទើរីមី ដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ
ហើយស៊ែខុលអ៊ីស្លាម អ៊ីបនូ តែមួយ
ក៏បានជ្រើសរើសយកទស្សនៈនេះផងដែរ។
វាជាទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវ
ព្រោះវាត្រូវបានគាំទ្រដោយគម្ពីរគួរអាន និងស៊ុណ្ណៈ
និងហេតុផលត្រឹមត្រូវ។

ភស្តុតាងទីមួយ៖ បន្ទូលរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់៖
﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْتَرِلُوا الْبَسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا
تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَظْهَرْنَ...﴾

ហើយពួកគេនឹងសួរអ្នកអំពីឈាមរដូវ។
ចូរអ្នកតបថា៖ វាគឺជាភាពកខ្វក់មួយ។ ហេតុនេះ
ចូរពួកអ្នកចៀសវាងការរួមដំណេកជាមួយភរិយានៅ

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី១៦៦២, មូស្លីម៖១២១១

ពេលនាងមករដូវ

ហើយចូរពួកអ្នកកុំទៅក្បែរពួកនាង(រួមដំណេក)

រហូតទាល់តែពួកនាងជ្រះស្អាត... [គម្ពីរគួរអាន

២:២២២],

អល់ឡោះបានកំណត់ព្រំដែននៃការហាមឃាត់គឺការ

ជ្រះស្អាត

ហើយទ្រង់មិនបានកំណត់ព្រំដែនរបស់វាដោយការ

កន្លងផុតមួយថ្ងៃមួយយប់

ឬបីថ្ងៃ

ឬដប់ប្រាំថ្ងៃនោះទេ។

នេះបង្ហាញថាមូលហេតុនៃដាក់កំណត់បទបញ្ញត្តិគឺអា

ស្រ័យលើវត្តមាន

ឬអវត្តមាននៃការហូរឈាមរដូវ។

នេះមានន័យថា

នៅពេលណាដែលមានការមករដូវ

នោះបទបញ្ញត្តិនេះនឹងត្រូវអនុវត្ត

ហើយនៅពេលណាដែលនាងបានជ្រះស្អាតពីឈាមរដូវ

នោះបទបញ្ញត្តិទាំងនេះនឹងមិនត្រូវអនុវត្តទៀតឡើយ

។

ភស្តុតាងទីពីរ៖ នៅក្នុងហាទីស សហើសមូស្លីម

ព្យាករិមូហាំម៉ាត់(សូមសុខសន្តិភាពមានដល់លោក)

បានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់អ្នកស្រី

អាអ៊ីស្សៈ

នៅពេលអ្នកស្រីមករដូវ

ខណៈពេលអ្នកស្រីកំពុងស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអៀសរមែស

ម្រាប់អ៊ីរ៉ោះថា៖

«اَفْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ، غَيْرَ أَنْ لَا تَطْوِفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهُرِي». قَالَتْ: فَلَمَّا

كَانَ يَوْمَ النَّحْرِ طَهَّرْتُ، فَأَفَاضْتُ.

«ចូរធ្វើអ្វីៗដែលអ្នកធ្វើហាង្គិធ្វើ
 ប៉ុន្តែកុំដើរតវ៉ាហ្វូងវិញកាក់ហ្នុះរហូតទាល់តែអ្នកជ្រះ
 ស្អាត»។ អ្នកស្រីបាននិយាយថា៖ លុះដល់ថ្ងៃសំឡេះសត្វ
 នាងក៏បានជ្រះស្អាត រួចក៏បានដើរតវ៉ាហ្វូងវិញហ្នុះ។
 ហាទីស្ត¹

ហើយនៅក្នុងសៀវភៅសហិតទាំងពីរមានរៀបរាប់
 ថា ណាពី បានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់នាងថា៖

«انظري فإذا طهرت فأخرجي إلى التَّعْليم».

«ចូរអ្នករង់ចាំ លុះត្រាអ្នកបានជ្រះស្អាត
 ទើបចេញទៅកាន់តាន់អ៊ឹម»² ព្យាករិម្មហាំម៉ាត់
 (សូមសុខសន្តិភាព មានដល់លោក)
 បានកំណត់ចុងបញ្ចប់នៃការហាមឃាត់គឺការជ្រះស្អាត

ហើយលោកមិនកំណត់ពេលវេលាជាក់លាក់ណាមួយស
 ម្រាប់វាឡើយ។

នេះបង្ហាញថាបទបញ្ញត្តិនេះគឺអាស្រ័យលើវត្តមាន
 ឬអវត្តមាននៃការហូរឈាមរដូវ។

ភស្តុតាងទីបី៖ ការប៉ាន់ប្រមាណ
 និងការបកស្រាយលម្អិត
 ដែលបានលើកឡើងដោយអ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមមួយចំនួន
 នទាក់ទងនឹងបញ្ហានេះក៏មិនមានបញ្ជាក់នៅក្នុងគ

1 សៀវភៅស្តីពីឈ្មោះដែលអ្នកបញ្ញត្តិសាសនាបានភ្ជាប់ជាមួយបទបញ្ញត្តិ (ទំព័រ៖ ៣៥)

2 ប្រកបដដែល (ទំព័រ៖៣៦)។

ម្ហូរគួរអាន និងស៊ីណ្តុះនោះទេ ទោះបីជាមានតម្រូវការ
ឬភាពចាំបាច់បំផុតក្នុងការពន្យល់អំពីបញ្ហានេះក៏
ដោយ។

ហើយប្រសិនបើបញ្ហានេះជាអ្វីដែលមនុស្សត្រូវតែយល់
និងជាភាពចាំបាច់នៅក្នុងការគោរពសក្ការៈចំពោះអ
ល់ឡោះ នោះទ្រង់ និងព្យាការីរបស់ទ្រង់
ប្រាកដជាបានពន្យល់វាយ៉ាងច្បាស់លាស់សម្រាប់មនុ
ស្សគ្រប់ជាតិជាមិនខាន

ព្រោះបទបញ្ញត្តិនៃបញ្ហានេះពិតជាមានសារៈសំខាន់
ណាស់ ដោយវាទាក់ទងនឹងការសឡាត ការបួស
ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ ការលែងលះ ការទទួលមរតក
និងបញ្ហាផ្សេងៗទៀត។ ដូចដែលអល់ឡោះ
និងព្យាការីរបស់ទ្រង់

បានពន្យល់ច្បាស់លាស់អំពីចំនួនការសឡាត
ពេលវេលារបស់វា ការឱនរ្ស៊ីកុ និងការក្រាបស្មិជូត។
ក៏ដូចជាហ្សាកាត៖

គឺត្រូវបានពន្យល់ច្បាស់លាស់អំពីទ្រព្យសម្បត្តិរបស់វា
ចំណែករបស់វា ចំនួនរបស់វា គោលដៅដែលត្រូវចែក
និងការបួស៖

គឺត្រូវបានពន្យល់ច្បាស់លាស់អំពីរយៈពេល
និងពេលវេលារបស់វា និងហាដ្ឋី និងអ្វីផ្សេងទៀត។
សូម្បីតែសុដីរធម៌នៃការញ៉ាំ ការផឹក ការគេង
ការរួមមេត្រី ការអង្គុយ ការចូលផ្ទះ ការចេញពីផ្ទះ
ការបន្ទោបង់ ចំនួននៃការជូតសម្អាតពេលបន្ទោបង់
និងរឿងផ្សេងៗទៀត ទាំងរឿងតូច និងរឿងធំ

ដែលអល់ឡោះបានធ្វើឱ្យសាសនានេះមានភាពពេញ
លេញ

និងបានបំពេញនូវក្តីមេត្តាករុណាដល់អ្នកមានជំនឿ
ដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِّكُلِّ شَيْءٍ...﴾

ហើយយើងបានបញ្ជូននូវគម្ពីរ(គួរអាន)ទៅកាន់អ្នក
ដើម្បីបញ្ជាក់រាល់អ្វីៗទាំងអស់ [គម្ពីរគួរអាន ១៦:៨៩]
ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៀតថា ៖

﴿...مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ

شَيْءٍ...﴾

មិនមែនជាពាក្យសម្តីដែលត្រូវបានគេប្រឌិតឡើង
នោះឡើយ

ក៏ប៉ុន្តែវាគឺជាការបញ្ជាក់ចំពោះបណ្តាគម្ពីរទាំងឡាយ
ពីមុនវា និងជាការបកស្រាយនូវរាល់អ្វីគ្រប់យ៉ាង។
[គម្ពីរគួរអាន ១២:១១១]

ដូច្នេះ នៅពេលដែលការប៉ាន់ប្រមាណ
និងការបកស្រាយលម្អិតទាំងនេះមិនមាននៅក្នុងគម្ពីរ
របស់អល់ឡោះ ឬនៅក្នុងសុណ្ណៈរបស់ព្យាការី
(សូមសុខសន្តិភាពមានដល់លោក)

នោះវាបានបញ្ជាក់ថាមិនអាចកំណត់យកវាជាការបា
នឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ

វាត្រូវបានកំណត់ដោយការមករដូវខ្លួនឯង

ដែលបទបញ្ញត្តិសាសនាគឺអាស្រ័យទៅនឹងវត្តមាន
និងអវត្តមាននៃការមករដូវ។ ភស្តុតាងនេះ
មានន័យថា៖

ការដែលមិនមានលើកឡើងអំពីបទបញ្ញត្តិនៅក្នុងគ
ម្ពីរគួរអាន និងសុណ្ណៈ
គឺជាភស្តុតាងនៃការមិនយកជាការ

ដែលជួយឱ្យអ្នកអាចទាញនូវប្រយោជន៍និងយកធ្វើ
ជារូបមន្តនៅក្នុងបញ្ហានេះ
និងបញ្ហាផ្សេងទៀតនៃចំណេះដឹង

ព្រោះបទបញ្ញត្តិសាសនាមិនត្រូវបានបង្កើតឡើងទេ
លើកលែងតែមានភស្តុតាងពីសាសនា
ដែលមកពីគម្ពីររបស់អល់ឡោះ

ឬសុណ្ណៈរបស់ព្យាការីរបស់ទ្រង់
(សូមសុខសន្តិភាពមានដល់លោក) ឬការឯកភាពគ្នា
(អ៊ីជម៉ាក់) ដែលគេស្គាល់ ឬការប្រៀបធៀប (គីយ៉ាស)
ដែលត្រឹមត្រូវ។ ស៊ែខុលអ៊ីស្លាម អ៊ីបនូ តែមួយ៖
បាននិយាយថា៖ «ក្នុងចំណោមបញ្ហាបែបនេះ
គឺពាក្យថារដូវ

ដោយអល់ឡោះបានភ្ជាប់បទបញ្ញត្តិជាច្រើនលើវានៅ
ក្នុងគម្ពីរគួរអាន និងសុណ្ណៈ
ប៉ុន្តែទ្រង់មិនបានកំណត់ទាំងចំនួនតិចបំផុត
ឬច្រើនបំផុតរបស់វា

ឬរយៈពេលនៃការជ្រុះស្អាតរវាងការមករដូវពីរដងឡើ
យ

ទោះបីជាមានការកើតឡើងយ៉ាងទូលំទូលាយនៃបញ្ហា

នេះលើប្រជាជាតិម្នាក់ៗ
និងតម្រូវការយ៉ាងខ្លាំងរបស់ពួកគេចំពោះវាក៏ដោយ។
ភាសាក៏មិនបែងចែករវាងចំនួនមួយ
និងចំនួនមួយទៀតទេ។ ដូច្នោះ
អ្នកណាដែលកំណត់ព្រំដែននៅក្នុងរឿងនេះ
គឺពិតជាផ្ទុយនឹងគម្ពីរគួរអាន និងសុណ្ណៈ»។¹

ភស្តុតាងទីបួន៖ ការសន្និដ្ឋានត្រឹមត្រូវ
ពោលគឺការប្រៀបធៀបដែលមានភាពត្រឹមត្រូវ។
ដូចដែលអល់ឡោះ បានផ្តល់ហេតុផល
និងពិពណ៌នាអំពីការមករដូវថាជាភាពកខ្វក់។ ដូច្នោះ
នៅពេលណាដែលមានការមករដូវ
នោះក៏មានភាពកខ្វក់ដែរ។
គឺមិនមានភាពខុសគ្នារវាងថ្ងៃទីពីរនិងថ្ងៃទីមួយ
ឬរវាងថ្ងៃទីបួននិងថ្ងៃទីបីទេ។
ហើយក៏មិនមានភាពខុសគ្នារវាងថ្ងៃទីដប់ប្រាំមួយនិង
ថ្ងៃទីដប់ប្រាំ
ឬរវាងថ្ងៃទីដប់ប្រាំបីនិងថ្ងៃទីដប់ប្រាំពីរដែរ។ ដូច្នោះ
ការមករដូវគឺជាការមករដូវ
ហើយភាពកខ្វក់គឺជាភាពកខ្វក់។
ហេតុផលគឺមានវត្តមានក្នុងពីរថ្ងៃស្មើគ្នា។ ដូច្នោះ
តើធ្វើដូចម្តេចទើបអាចបែងចែករវាងថ្ងៃទាំងពីរនេះ
បាន នៅពេលដែលវាទាំងពីរស្មើគ្នាក្នុងហេតុផល?
តើនេះមិនផ្ទុយនឹងការប្រៀបធៀបដែលមានភាពត្រឹម

1 ប្រកបដដែល៖៣៨

មត្រូវ ដែលមានន័យថា
ច្បាប់សម្រាប់ថ្ងៃទាំងពីរគួរតែដូចគ្នា
ដោយសារតែការពិតដែលថាមូលហេតុគឺដូចគ្នាទេឬ?

ភស្តុតាងទីប្រាំ៖

ភាពខុសគ្នានិងផ្ទុយគ្នានៃទស្សនៈរបស់អ្នកដែលកំណត់ពេលវេលា (នៃការមករដូវ) ដែលនេះបង្ហាញថា នៅក្នុងបញ្ហានេះគ្មានភស្តុតាងណាមួយដែលតម្រូវឱ្យគេត្រូវតែអនុវត្តតាមនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ វាគឺជាការវិនិច្ឆ័យដោយការបកស្រាយ (អ៊ីដេទីហាដ) ដែលអាចនឹងខុសឬត្រូវ

ហើយទស្សនៈមួយណាក៏មិនមានភាពសក្តិសមជាងអ្វីផ្សេងទៀតដើម្បីជំរុញឱ្យមានការទទួលយកនោះដែរ។ នៅពេលមានជម្លោះ

គេត្រូវប្រគល់ការវិនិច្ឆ័យទៅលើគម្ពីរគួរអាន និងស៊ុណ្ណៈរបស់ព្យាករិមូហាំម៉ាត។

ដូច្នេះ វាច្បាស់ណាស់ថា

ការមិនកំណត់ចំនួនថ្ងៃអប្បបរមា ឬអតិបរមាសម្រាប់ការមករដូវ គឺជាទស្សនៈដ៏រឹងមាំ និងជាទស្សនៈមានមូលដ្ឋានត្រឹមត្រូវ និងលេចធ្លោ។ ហើយក៏គួរត្រូវដឹងថាដែរ

ឈាមទាំងឡាយណាដែលស្រ្តីឃើញ ដែលមិនបណ្តាលមកពីរបួសឬអ្វីស្រដៀងគ្នានោះទេ គឺជាឈាមរដូវ ដោយមិនត្រូវកំណត់រយៈពេល ឬអាយុឡើយ។

លើកលែងតែករណីដែលឈាមនោះហូរជាប់ជានិច្ចលើ

ស្ត្រី មិនដែលឈប់សោះ ឬឈប់ត្រឹមតែរយៈពេលខ្លី
ដូចជាមួយថ្ងៃ ឬពីរថ្ងៃក្នុងមួយខែ
នោះវាត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការហូរឈាមដំងី(អ៊ីសទី
ហាហ្គោះ)។

ការពន្យល់អំពីច្បាប់នៃការហូរឈាមដំងី(អ៊ីសទីហា
ហ្គោះ) និងច្បាប់របស់វា
នឹងលើលឡើងនៅពេលក្រោយ។

ស៊ែខុលអ៊ីស្តាម អ៊ីបនូតែមីយ៉ៈ
បានមានប្រសាសន៍ថា៖ «តាមគោលការណ៍
ឈាមណាមួយដែលចេញពីស្បូនគឺជាការមករដូវ
លុះត្រាតែមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថាវាជាការហូរឈាមដំ
ងី(អ៊ីសទីហ្គោះ)»។¹

លោកក៏បានមានប្រសាសន៍ផងដែរថា៖
រាល់ឈាមណាដែលហូរចេញមក គឺជាឈាមរដូវ
ប្រសិនបើមិនត្រូវបានគេដឹងថាជាឈាមដែលបណ្តា
លមកពីសរសៃឈាមវ៉ែន ឬរូបស។²

ទស្សនៈនេះ
មិនត្រឹមតែជាទស្សនៈដែលមានភស្តុតាងរឹងមាំជាង
គេនោះទេ តែក៏ជាទស្សនៈដែលងាយស្រួលយល់
និងងាយស្រួលអនុវត្តជាងទស្សនៈដែលកំណត់ពេលវេ
លាសម្រាប់ការមករដូវទៀតផង។ ដោយហេតុនេះ
វាក៏ជាទស្សនៈដែលសក្តិសមនឹងទទួលយកបំផុត

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូឌីរីពាត

2 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូឌីរីពាត២០, មូស្តីមៈ៧៧/២៣២៧

ព្រោះវាស្របនឹងវត្ថុបំណងនៃសាសនាអ៊ីស្លាម
និងគោលការណ៍របស់វា នោះគឺផ្តល់នូវភាពងាយស្រួល
និងសាមញ្ញ,
ដូចដែលអល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បានមានបន្ទូល
ថា:

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾

...ហើយទ្រង់មិនបានធ្វើឲ្យមានការលំបាកលើពួកអ្នក
នៅក្នុងសាសនា(របស់ពួកអ្នក)នោះឡើយ...
[គម្ពីរគួរអាន ២២:៧៨] រ៉ស្មីលុលឡោះ សអវ
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា :

﴿إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا وَأَبْشِرُوا﴾

«ពិតប្រាកដណាស់ សាសនាអ៊ីស្លាម គឺងាយស្រួល
ហើយអ្នកណាដែលដាក់បន្ទុកខ្លួនឯងលើសកម្រិត
នៅក្នុងសាសនា នោះនឹងត្រូវវាគ្របសង្កត់។ ហេតុនេះ
ចូរពួកអ្នកធ្វើឲ្យបានត្រឹមត្រូវ
និងព្យាយាមធ្វើឲ្យបានត្រឹមត្រូវ
ហើយចូរទទួលយកដំណឹងល្អ»។
រាយការណ៍ដោយអាល់ពូខរី។

ហើយនៅក្នុងចំណោមអត្ថចរិតរបស់លោក ❶

﴿أَنَّهُ مَا خَيْرٌ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا﴾

1 ម៉ាដមូ អាល់ហ្វាកាវ៉ា (២៣៨/១៩-២៣៩)

«លោកមិនត្រូវបានផ្តល់ជម្រើសរវាងរឿងពីរនោះទេ
លើកលែងតែលោកជ្រើសរើសយករឿងដែលងាយស្រួល
ជាងក្នុងចំណោមរឿងទាំងពីរ
លុះត្រាតែវាជាអំពើបាប»¹

ឈាមរដូវរបស់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ៖

ជាទូទៅ ភាគច្រើនស្ត្រីនៅពេលមានផ្ទៃពោះ
ឈាមរដូវរបស់នាងនឹងឈប់ហូរ។ អ៊ីម៉ា អះម៉ាត់
(សូមអល់ឡោះប្រទានក្តីមេក្តាដល់គាត់)
បានមានប្រសាសន៍ថា៖ «ស្ត្រីស្គាល់ថាខ្លួនមានផ្ទៃពោះ
ដោយសារការឈប់ហូរនៃឈាមរដូវ»²

ប្រសិនបើស្ត្រីមានផ្ទៃពោះឃើញឈាម
បើឈាមនោះកើតឡើងមុនពេលសម្រាលកូនក្នុងរយៈ
ពេលខ្លី ដូចជា ២ ឬ ៣ ថ្ងៃ អមដោយការកន្ត្រាក់ស្បូន
នោះវាគឺជាឈាមនៃការសម្រាល(នីហ្វាស)។
ប៉ុន្តែប្រសិនបើឈាមនោះកើតឡើងមុនពេលសម្រាល
កូនក្នុងរយៈពេលយូរ
ឬមុនពេលសម្រាលក្នុងរយៈពេលខ្លី
ប៉ុន្តែមិនមានការកន្ត្រាក់ស្បូន
នោះវាមិនមែនជាឈាមនៃការសម្រាលទេ។
ប៉ុន្តែតើវាគួរតែត្រូវចាត់ទុកជាឈាមរដូវ
ដែលត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់របស់វា
ឬជាឈាមជំងឺ(អ៊ីសទីហ្គោះ)

1 អាល់អាវសត៍៖៣៥៦/២
2 មើល៖ អាល់មុកនី (៤០៥/១)

ដែលមិនអនុវត្តតាមច្បាប់នៃឈាមរដូវ?

នៅក្នុងបញ្ហានេះ:

គឺមានទស្សនៈខុសគ្នានៅក្នុងចំណោមអ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម។ ហើយទស្សនៈត្រឹមត្រូវនោះគឺ វាជាឈាមរដូវប្រសិនបើវាកើតឡើងតាមទម្លាប់នៃការមករដូវរបស់នាង។ ពីព្រោះតាមគោលការណ៍មូលដ្ឋានរាល់ឈាមដែលចេញពីស្បូនគឺជាការមករដូវលុះត្រាតែមានភស្តុតាងបញ្ជាក់ថាវាមិនមែនជាឈាមរដូវ ហើយនៅក្នុងគម្ពីរ (គួរអាន) និងសុណ្ណៈរបស់ព្យាការី មិនមានបញ្ជាក់ថាស្ត្រីមានផ្ទៃពោះមិនអាចមានរដូវនោះទេ។

នេះគឺជាទស្សនៈនៃម៉ាសហាប់ម៉ាលិក និងស្លាហ្វីអ៊ី និងជាជម្រើសរបស់ស៊ែខុលអ៊ីស្លាម អ៊ីបនូ តែមួយដូចដោយលោកបានមានប្រសាសន៍នៅក្នុងសៀវភៅ "អាល់-អ៊ីខទីយ៉ាវីត" (ទំព័រ ៣០) ថា: នេះត្រូវបានរាយការណ៍ ដោយអាល់-តែហាគី ថាជាទស្សនៈមួយអំពីអ៊ីម្មាម៉ាត់ ហើយថែមទាំងបានរៀបរាប់ថា អ៊ីម្មាម៉ាត់បានត្រឡប់ទៅរកទស្សនៈនេះវិញផងដែរ។¹²

ដូច្នេះ:

1 អ៊ុយទីឡាហ្វ អាល់លូកហា ដោយ អាល់ម៉ារ៉ាហ្វី: ១៩៣, អាល់អារសត៍: ២/២៣៩
2 អាល់មូដារ៉ាណាហ៍ (១/ ១៥៥), អាន់ណារ៉ាឌីរ៉ាស្ត្រីយ៉ាដាត (១/ ១៣៦)។

ការអនុវត្តច្បាប់ទាក់ទងនឹងឈាមរដូវរបស់ស្ត្រីមាន
ផ្ទៃពោះ

គឺដូចនឹងឈាមរដូវរបស់ស្ត្រីមិនមានផ្ទៃពោះដែរ
លើកលែងតែនៅក្នុងករណីពីរយ៉ាង៖

ករណីទីមួយ៖ ការលែងលះ។

ការលែងលះស្ត្រីដែលមិនមានផ្ទៃពោះក្នុងអំឡុងពេល
មករដូវ

ចំពោះអ្នកដែលតម្រូវឱ្យរង់ចាំរយៈពេលអ៊ីដហ្វៈ

គឺត្រូវបានហាមឃាត់

ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានហាមឃាត់សម្រាប់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ
ទេ។

នេះក៏ព្រោះតែការលែងលះស្ត្រីមិនមានផ្ទៃពោះក្នុងអំ
ឡុងពេលមករដូវគឺផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិអ៊ីស្លាម
ដូចដែលអល់ឡោះបានមានបន្ទូលថា៖

﴿...فَطَلَّوْهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...﴾

...លែងលះពួកនាងនៅក្នុងអ៊ីតហ្វៈរបស់ពួកនាង...

[គម្ពីរគួរអាន

៦៥:១]

ចំណែកឯការលែងលះស្ត្រីមានផ្ទៃពោះក្នុងអំឡុងពេល
មករដូវមិនផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិទេ។

ព្រោះអ្នកដែលលែងលះស្ត្រីមានផ្ទៃពោះគឺបានលែង
លះនាងស្របទៅតាមរយៈពេលអ៊ីដហ្វៈរបស់នាង

មិនថានាងកំពុងមករដូវឬជ្រះស្អាតទេ

ព្រោះរយៈពេលអ៊ីដហ្វៈរបស់នាងគឺកំណត់ដោយការមាន
ផ្ទៃពោះ។

ហើយការលែងលះនាងបន្ទាប់ពីការរួមភេទក៏មិនត្រូវ
បានហាមឃាត់ដែរ ខុសពីស្ត្រីដែលមិនមានផ្ទៃពោះ។

ករណីទីពីរ៖ ការមករដូវរបស់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ

ការមករដូវរបស់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះមិនមែនជាការប
ញ្ចប់រយៈពេលរង់ចាំអុីដហ្វៈរបស់នាងទេ

ខុសពីការមករដូវរបស់ស្ត្រីដែលមិនមានផ្ទៃពោះ។

ព្រោះរយៈពេលរង់ចាំអុីដហ្វៈរបស់ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះនឹង
បញ្ចប់នៅពេលនាងសម្រាលកូនប៉ុណ្ណោះ

មិនថានាងមករដូវឬអត់នោះទេ។

ដោយទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖

﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾

រីឯស្ត្រីដែលមានគភ៌វិញ

រយៈពេល(អុីដហ្វៈ)របស់ពួកនាង

គឺរហូតដល់ពួកនាងសម្រាលកូនរួច។ [គម្ពីរគួរអាន

៦៥:៤]

ជំពូកទី៣៖

ភាពមិនប្រក្រតីនៃការមករដូវ(រដូវមិនទៀង)

ភាពមិនប្រក្រតីនៃការមករដូវមានដូចជា៖

ប្រភេទទីមួយ៖

ការកើនឡើង

ឬថយចុះនៃចំនួនថ្ងៃនៃការមករដូវ

ឧទាហរណ៍

បើទម្លាប់របស់ស្ត្រីគឺមករដូវ៦ថ្ងៃ

ប៉ុន្តែឈាមនៅតែបន្តរហូតដល់៧ថ្ងៃ

ឬបើទម្លាប់របស់នាងគឺ

៧ថ្ងៃ

ប៉ុន្តែនាងឈប់មករដូវនៅថ្ងៃទី៦។

ប្រភេទទីពីរ៖ ការមកមុន
 ឬក្រោយពេលវេលាធម្មតារបស់វា ឧទាហរណ៍
 បើទម្លាប់របស់នាងគឺមករដូវនៅចុងខែ
 ប៉ុន្តែនាងឃើញការមករដូវនៅដើមខែ
 ឬបើទម្លាប់របស់នាងគឺមករដូវនៅដើមខែ
 ប៉ុន្តែនាងឃើញវានៅចុងខែ។

អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមបានខ្វែងគំនិតគ្នាអំពីច្បាប់បញ្ញត្តិ
 ត្រូវនៃករណីទាំងពីរនេះ ហើយទស្សនៈត្រឹមត្រូវនោះ
 គឺនៅពេលដែលស្ត្រីឃើញមានឈាម
 នាងត្រូវចាត់ទុកថាជាឈាមរដូវ
 ហើយនៅពេលដែលនាងឈប់មានឈាម
 នាងត្រូវចាត់ទុកថានាងគឺជ្រះស្អាត មិនថាវាលើស
 ឬខ្វះ ឬមុន
 ឬក្រោយពីពេលវេលាធម្មតារបស់នាងនោះទេ។
 ភស្តុតាងទាក់ទងនឹងបញ្ហានេះត្រូវបានលើកឡើងរួច
 ហើយនៅក្នុងជំពូកមុន
 ដោយការអនុវត្តច្បាប់បញ្ញត្តិនៃឈាមរដូវត្រូវភ្ជាប់ជា
 មួយនឹងវត្តមានរបស់វា។

នេះគឺជាទស្សនៈនៅក្នុងម៉ាសហាប់ស្តាហ្វិអ៊ី
 និងជាជម្រើសរបស់ស្នែខុលអ៊ីស្លាម អ៊ីបនូ តែមួយ។
 អ្នកនិពន្ធសៀវភៅ អាល់-មូហ្គនី
 ក៏បានគាំទ្រទស្សនៈនេះ និងបានអះអាងថា
 ប្រសិនបើទម្លាប់(នៃការមករដូវ)ត្រូវបានវិនិច្ឆ័យតា
 មទស្សនៈនៅក្នុងម៉ាសហាប់នោះ ព្យាការី
 (សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)

ប្រាកដជាបានពន្យល់បញ្ជាក់ទៅកាន់ប្រជាជាតិរបស់
លោកជាមិនខាន

ហើយលោកនឹងមិនពន្យារការពន្យល់នោះទេ។¹²

ព្រោះការពន្យារការពន្យល់បញ្ជាក់ហួសពីពេលវេលាដែល
ត្រូវការគឺមិនអនុញ្ញាតទេ។ ភរិយារបស់ព្យាការី
និងស្រ្តីដទៃទៀត គឺត្រូវការការពន្យល់នេះជានិច្ច
ដូច្នោះលោកមិនអាចមិនអើពើចំពោះការពន្យល់នេះ
បានទេ។ អ្វីដែលបានមកពីព្យាការី

(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានលើលោក)

គឺលោកមិនបានលើកឡើងអំពីទម្លាប់

ឬកាពន្យល់អំពីវាឡើយ

លើកលែងតែនៅក្នុងករណីដែលស្រ្តីឃើញមានហូរឈាម
មអ៊ុសស្តិហាហ្វោះ (ឈាមជំងឺ) តែប៉ុណ្ណោះ។³

ករណីទីបី: ការហូរឈាមពណ៌ត្នោត

ឬពណ៌លឿងល្អកៈ

នៅពេលដែលស្រ្តីម្នាក់ឃើញមានឈាមស្រដៀងពណ៌

ត្នោតដូចឈាមដែលហូរចេញពីរបួស

ឬឈាមដែលមានពណ៌ល្អកៈស្រដៀងនឹងការលាយគ្នារ

រវាងពណ៌លឿងនិងខ្មៅ។

ប្រសិនបើវាកើតឡើងនៅក្នុងអំឡុងពេលមករដូវ

ឬភ្លាមៗបន្ទាប់ពីការមករដូវ

1 ម៉ាដមុអ៊ុលហ្វាកាវ៉ា (២៣៨/១៩-២៣៩)។

2 អាល់អ៊ី (៨២/១)

3 អាល់-មុយនី (៣៩៦/១)

មុនពេលដែលវាជ្រះស្អាត

នោះវាត្រូវចាត់ទុកជាឈាមរដូវ

ហើយត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់នៃការមករដូវ។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើកើតឡើងក្រោយពេលជ្រះស្អាតហើយ

នោះវាមិនមែនជាឈាមរដូវទេ

ដោយយោងតាមការលើកឡើងរបស់លោកស្រី អ៊ីម

អាត់ទីយ៉៖ សូមអល់ឡោះទ្រង់យល់ព្រមពីនាង៖

ពួកយើងមិនចាត់ទុកឈាមពណ៌ក្រហមស្រាល

និងពណ៌ល្អក់ដែលចេញក្រោយពេលជ្រះស្អាតពីឈាម

ដូចជាជាប្រការអ្វីមួយឡើយ។

រាយការណ៍ដោយ

អាពុហ្សូន

ដោយអ៊ីស្មាទសុហិហ៍¹។

សម្តីនេះក៏ត្រូវបានរៀបរាប់ដោយអ៊ីម៉ាអាល់-ពូខរី ដែរ

ប៉ុន្តែគ្មានឃ្លាថា

«ក្រោយពេលស្អាត»

ទេ។

ទោះជាយ៉ាងណា

គាត់ក៏បានបញ្ចូលវានៅក្រោមជំពូកមួយដែលមានចំ

ណងដើងថា៖

«ជំពូកស្តីពីឈាមពណ៌ត្នោត

ឬពណ៌លឿងល្អក់នៅក្រៅថ្ងៃមករដូវ»។²

អ្នកនិពន្ធសៀវភៅ

ហ្វាតហុល

-ហ្គារី

បានពន្យល់លើសៀវភៅ

សហេស

អាល់-ពូខរី

ថា៖

1 រាយការណ៍ដោយ អាពុហ្សូន៖ ជំពូក ការសំអាត, មាតិកា ស្តីពីស្ត្រីដែលឃើញមានទឹកល្អក់ និងទឹកពណ៌លឿងបន្ទាប់ពីការសំអាត, លេខ (៣០៧)។

2 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៖ ជំពូកស្តីពីការមករដូវ, មាតិកាស្តីពីវត្តរាពណ៌លឿង និងពណ៌ល្អក់នៅក្រៅពីថ្ងៃមករដូវ, លេខ (៣២៦)។

«នេះបង្ហាញពីការបញ្ចូលគ្នារវាងសម្តីរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្សៈដែលនិយាយថា៖

រហូតដល់ឃើញទឹករំអិលពណ៌ស(សម្គាល់ភាពជ្រះស្អាត)
។ និងសម្តីរបស់អ្នកស្រីអុំម៉ូ អាទិយៈ
ដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងជំពូកនេះ។

សម្តីរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្សៈ
ត្រូវបានយល់ថាសំដៅលើករណីដែលឃើញទឹកពណ៌
ណ៍ត្នោត ឬពណ៌លឿងល្អក់នៅក្នុងថ្ងៃមករដូវ
ចំណែកសម្តីរបស់អ្នកនាងអុំម៉ូ អាទិយៈ
សំដៅលើករណីនៅក្រៅថ្ងៃមករដូវ។¹

សម្តីរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្សៈ
ដែលត្រូវបានសំដៅនៅទីនេះ គឺជាសម្តីដែល
អ៊ីម៉ាអាល់-ពូខរី

បានលើកឡើងយ៉ាងប្រាកដនៅមុនជំពូកនេះ៖²

ថាស្ត្រីៗធ្លាប់បញ្ជូន ហ្គើរដៈ
(ជារត្តដែលស្រីប្រើដើម្បីពិនិត្យមើលថាតើនៅមានស្នា
កស្នាមនៃឈាមរដូវឬអត់) ដែលមាន គើរសើហ្វ
(កប្បាស) ដែលមានទឹកពណ៌លឿងល្អក់ទៅឲ្យនាង
ហើយនាងបាននិយាយថា៖

“ចូរពួកនាងកុំប្រញាប់ប្រញាល់
រហូតដល់ឃើញទឹករំអិលពណ៌ស(សម្គាល់ភាពជ្រះស្អាត)

1 ហ្វាត្វា អាល់បារី១/៤២៦
2 សហ៊ីសពូខរី(១/៧១)

”14

កសោ: អាណ-ពៃហ្គុក
គឺជាទឹកពណ៌សដែលស្បូនបញ្ចេញមកនៅពេលអស់
ឈាមរដូវ។

ប្រភេទទីបួន: ការមករដូវមិនទៀងទាត់
ក្នុងន័យថាវាហូរនៅថ្ងៃមួយ ហើយឈប់មួយថ្ងៃមួយ។
រឿងនេះ:

អាចកើតឡើងក្នុងស្ថានភាពពីរយ៉ាង:

ស្ថានភាពទីមួយ:

ប្រសិនបើស្ថានភាពនេះកើតឡើងលើស្ត្រីនោះជាប្រចាំ
រាល់ពេល

ដូច្នេះវាត្រូវបានចាត់ទុកថាជាឈាមអ៊ីសស្ត្រីហាហ្គោះ
ហើយនារីនោះនឹងស្ថិតក្រោមបទបញ្ញត្តិរបស់អ្នកដែល
មានឈាមអ៊ីសស្ត្រីហាហ្គោះ។

ស្ថានភាពទីពីរ:

ប្រសិនបើស្ថានភាពនេះមិនកើតឡើងជាប្រចាំលើស្ត្រី
នោះទេ គឺកើតឡើងតែនៅពេលខ្លះប៉ុណ្ណោះ:

ហើយស្ត្រីនោះមានរយៈពេលស្អាត (គ្មានឈាម)
ដែលត្រឹមត្រូវ។ អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម

(សូមអល់ឡោះជាម្ចាស់ប្រទានក្តីមេក្តាដល់ពួកគេ)

មានការខ្វែងគំនិតគ្នាអំពីរយៈពេលស្អាតនេះ។

តើវាគួរត្រូវចាត់ទុកជារយៈពេលស្អាត

1 បានលើកឡើងដោយ អាណពូខរិះ ជំពូកស្តីពីការមករដូវ,
មាតិកាស្តីពីការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃរដូវ, មុនហាទីសលេខ ៣២០។

ឬត្រូវអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃការមករដូវចំពោះវាដែរទេ?

តាមទស្សនៈដ៏ត្រឹមត្រូវបំផុតនៅក្នុងម៉ាសហាប់
អាស់ស្តាហ្វីអ៊ី

គឺថាវាត្រូវបានចាត់ទុកជាបទបញ្ញត្តិនៃការមករដូវ។
នេះជាជម្រើសរបស់លើខុលអ៊ីស្តាម អ៊ីបនូ តែមីយ៉ៈ
និងម្ចាស់និពន្ធសៀវភៅ អាណ-ហ្វាអ៊ីក

ក៏ដូចជានៅម៉ាសហាប់របស់អ៊ីម៉ា អាពូ ហានីហ្វៈ។¹²³
ពីព្រោះមិនឃើញទឹកអិលពណ៌ស។

ប្រសិនបើចាត់ទុកវាជាភាពជ្រះស្អាតនោះអ្វីដែលនៅ
មុនវានឹងត្រូវចាត់ទុកជារដូវ

និងអ្វីដែលនៅក្រោយវាក៏ជារដូវដែរ

ប៉ុន្តែគ្មាននរណាអះអាងបែបនេះទេ។

ព្រោះបើមិនដូច្នោះទេ រយៈពេលនៃការរាប់ថ្ងៃ (អ៊ីដហ្វៈ)

នឹងបញ្ចប់ក្នុងរយៈពេល ៥ ថ្ងៃ។

ប្រសិនបើចាត់ទុកវាជាភាពជ្រះស្អាត

នោះនឹងបង្កផលវិបាក និងការលំបាក

ដោយតម្រូវឱ្យស្រ្តីធ្វើការងាររួតទឹកសម្អាតខ្លួន(ហ្គូសុល)

និងបញ្ហាផ្សេងៗទៀតរៀងរាល់ពីរថ្ងៃ

ហើយភាពលំបាកនេះត្រូវបានបដិសេធនៅក្នុងសាស

នានេះ ហើយការសរសើរទាំងអស់គឺចំពោះអល់ឡោះ។

ចំណែកឯទស្សនៈដែលគេស្គាល់យ៉ាងច្បាស់នៅក្នុង

1 អាណអ៊ីស្ត (១៩/២-២០)

2 ដកស្រង់ចេញពីពួកគេ នៅក្នុងសៀវភៅ អាណអ៊ីនសហ្វា

3 អាណអ៊ីម (១/៨៣-៨៤)។

ម៉ាសហាប់របស់ហាំហ្គាលី
គឺថាឈាមដែលហូរត្រូវចាត់ទុកជាឈាមរដូវ
ហើយភាពជ្រះស្អាតពីការហូរឈាមត្រូវចាត់ទុកជាភា
ពជ្រះស្អាត
លុះត្រាតែរយៈពេលសរុបរបស់វាលើសពីរយៈពេលអតិ
បរមានៃឈាមរដូវ
នោះឈាមដែលលើសនោះត្រូវចាត់ទុកជាឈាមអ៊ីសស្ត្រី
ហាហ្គោ៖។¹

ហើយនៅក្នុងសៀវភៅ អាស់-មុហ្គនី
អ្នកនិពន្ធបាននិយាយថា៖
«វាអាចទៅរួចក្នុងការសន្និដ្ឋានថា
ការឈប់ហូរឈាមនៅពេលដែលវាមានរយៈពេលតិច
ជាងមួយថ្ងៃ គឺមិនត្រូវចាត់ទុកជាភាពជ្រះស្អាតទេ
ដោយផ្អែកលើសេចក្តីរាយការណ៍ដែលយើងបានលើក
ឡើងនៅក្នុងបញ្ហានៃនីហ្វាស
(ឈាមក្រោយសម្រាលកូន)
ថាវាមិនរាប់នូវអ្វីដែលតិចជាងមួយថ្ងៃនោះឡើយ។
ហើយនេះគឺជាទស្សនៈដ៏ត្រឹមត្រូវ
ប្រសិនបើអល់ឡោះមានព្រះហឫទ័យ-
ពិព្រោះឈាមម្តងហូរ ហើយម្តងឈប់
ហើយការតម្រូវឱ្យស្ត្រីត្រូវធ្វើការដូចទឹកសម្អាតខ្លួន
(ហ្គូសុល) រៀងរាល់ម៉ោង
គឺជាភាពលំបាកមួយដែលត្រូវបានបដិសេធ៖

1 អាស់មុហ្គនី (២២៦/១)។

ដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់៖

﴿...وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ...﴾

...ហើយទ្រង់មិនបានធ្វើឲ្យមានការលំបាកលើពួកអ្នក
នៅក្នុងសាសនា(របស់ពួកអ្នក)នោះឡើយ...

[គម្ពីរគួរអាន ២២:៧៨] គាត់បាននិយាយថា៖ «ដូច្នោះ
ការឈប់ហូរឈាមដែលមានរយៈពេលតិចជាងមួយថ្ងៃ
មិនត្រូវចាត់ទុកជាភាពជ្រះស្អាតទេ
លុះត្រាតែមានអ្វីមួយដែលបញ្ជាក់ថាវាជាដូច្នោះមែន
ដូចជាការឈប់ហូរឈាមនៅចុងបញ្ចប់នៃរដូវ
ឬការឃើញទឹកអំពៅសព្វពិសេស»។¹

ដូច្នោះ ទស្សនៈរបស់អ្នកនិពន្ធសៀវភៅ អាល់-មុហ្គនី
នេះគឺជាចំណុចកណ្តាលរវាងទស្សនៈទាំងពីរ
ហើយអល់-ឡោះជ្រាបច្បាស់ជាងអំពីអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។

ប្រភេទទីប្រាំ៖ ភាពស្អាត
វាគឺជាពេលដែលស្ត្រីមិនឃើញមានឈាមទេ
គឺមានតែសើមប៉ុណ្ណោះ។

ប្រសិនបើរឿងនេះកើតឡើងក្នុងអំឡុងពេលនៃរដូវ
ឬជាប់ជាមួយវាមុនពេលភាពជ្រះស្អាត
នោះវាត្រូវចាត់ទុកជាឈាមរដូវ។
ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាកើតឡើងបន្ទាប់ពីភាពជ្រះស្អាត
នោះវាមិនមែនជាឈាមរដូវទេ។
ព្រោះយ៉ាងហោចណាស់

1 អាល់មុហ្គនី (២៥៧/១)។

លក្ខខណ្ឌរបស់វាគឺថាវាត្រូវតែភ្ជាប់ទៅនឹងការហូរឈាម
មពណ៌ត្នោត ឬពណ៌លឿងល្អក់
ហើយនេះគឺជាបទបញ្ញត្តិរបស់វា។

ជំពូកទី៤: បទបញ្ញត្តិ(ហ្វឹកុម)នៃឈាមរដូវ

បទបញ្ញត្តិដែលទាក់ទងនឹងឈាមរដូវ
មានច្រើនជា២០
ហើយយើងនឹងលើកឡើងតែបទបញ្ញត្តិដែលចាំបាច់
បំផុតនៅទីនេះ៖

ទីមួយ៖ ការប្រតិបត្តិសឡាត (ការថ្វាយបង្គំ)
ស្ត្រីដែលមានរដូវត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យប្រតិប
ត្តិសឡាត ទាំងសឡាតជាកាតព្វកិច្ច (ហ្វឺរទូ)
និងសឡាតស្ម័គ្រចិត្ត (ស្វីណិត)
ហើយការប្រតិបត្តិសឡាតរបស់នាងក៏មិនមានសុពល
ភាពដែរ។ ដូចគ្នានេះ

នាងមិនមានកាតព្វកិច្ចប្រតិបត្តិសឡាតទេ
លើកលែងតែនាងមានរយៈពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ម្ហូ
យវ័ក្កាត់ពេញលេញ។ នៅពេលនោះ

នាងត្រូវតែប្រតិបត្តិសឡាត
មិនថាវាជាដើមនៃពេលវេលាសឡាត
ឬចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលាសឡាតនោះទេ។

ឧទាហរណ៍នៅដើមពេលវេលា៖
ស្ត្រីម្នាក់មានរដូវបន្ទាប់ពីថ្ងៃលិចបន្តិច
ប៉ុន្តែនាងមានពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ម្ហូយវ័ក្កាត់ស

ឡាតមុនពេលនាងចាប់ផ្ដើមមករដូវ។ ក្នុងករណីនេះ គឺនាងត្រូវតែបំពេញសឡាតម៉ាហ្គ្រីប ព្រោះនាងនៅមានភាពជ្រះស្អាត និងមានពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់មួយវិក្កាត់មួយមុន ពេលមានរដូវ។

ឧទាហរណ៍នៅចុងពេលវេលា៖

ស្ត្រីម្នាក់ជ្រះស្អាតពីឈាមរដូវមុនថ្ងៃរះ ដោយនៅសល់ពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់សឡាតមួយវិក្កាត់។ ក្នុងករណីនេះ គឺនាងត្រូវតែបំពេញសឡាតហ្វាដើរ (សឡាតពេលព្រឹក) ព្រោះនាងបានជ្រះស្អាត និងមានពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់មួយវិក្កាត់មួយក្រោយពេលអស់រដូវ។

ប្រសិនបើស្ត្រីមានរដូវគ្មានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ធ្វើការសឡាតមួយវិក្កាត់ពេញលេញ ដូចជានៅក្នុងឧទាហរណ៍ទីមួយ នាងមានរដូវភ្លាមៗបន្ទាប់ពីថ្ងៃលិចបន្តិច ឬនៅក្នុងឧទាហរណ៍ទីពីរ នាងបានជ្រះស្អាតមុនពេលថ្ងៃរះបន្តិច។ នោះការសឡាតមិនតម្រូវឱ្យនាងធ្វើឡើយ។ នេះដោយសារតែព្យាការី (សូមសុខសន្តិភាពមានដល់លោក) បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مَنْ أَذْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَذْرَكَ الصَّلَاةَ»

«អ្នកណាដែលបានទាន់សឡាតមួយវិក្កាត់

គឺចាត់ទុកថាបានទាន់សឡាតនោះ»។

រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី និងមូស្លីម¹ ហាទីសនេះបង្ហាញថា

អ្នកណាដែលបានទាន់តិចជាងមួយវគ្គាត់

នោះមិនត្រូវបានចាត់ទុកថាបានទាន់សឡាតទេ។

ហើយប្រសិនបើនាងទាន់មួយវគ្គាត់នៃពេលវេលា សឡាតអាសើរ

តើនាងត្រូវសឡាតស្វីហ្គីររួមជាមួយអាសើរ ដែរឬទេ?

ឬបើនាងទាន់មួយវគ្គាត់នៃពេលវេលាសឡាតអ៊ីស្លា

តើនាងត្រូវសឡាតម៉ាហ្គ្រីប រួមជាមួយអ៊ីស្លាដែរឬទេ?

មានការខ្វែងគំនិតគ្នាក្នុងចំណោមអ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម អំពីបញ្ហានេះ: ប៉ុន្តែអ្វីដែលត្រឹមត្រូវគឺថា

នាងត្រូវធ្វើតែអ្វីដែលនាងបានទាន់ពេលវេលារបស់វា គឺត្រឹមតែអាសើរ និងអ៊ីស្លាប៉ុណ្ណោះ

ដោយសារតែព្យាការី

(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)

បានមានប្រសាសន៍ថា:

«مَنْ أَدْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَقَدْ أَدْرَكَ الْعَصْرَ.»

«អ្នកណាដែលបានទាន់ត្រឹមមួយវគ្គាត់នៃសឡាតអាសើរមុនពេលដែលព្រះអាទិត្យលិច

គឺត្រូវបានចាត់ទុកថាបានទាន់សឡាតអាសើរ»។

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី:៥៨០, មូស្លីម:៦០៧

រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូឌរី និងមូស្លីម,¹ ព្យាការី
(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
មិនបានមានប្រសាសន៍ថា៖ «បានទាន់សឡាតស៊ូហ្គីរ
និងអាសើរ» ឡើយ។

ហើយក៏មិនបានលើកឡើងពីកាតព្វកិច្ចនៃការស
ឡាតស៊ូហ្គីរលើអ្នកនោះដែរ។ គោលការណ៍ដើមគឺថា
មនុស្សម្នាក់ត្រូវបានលើកលែងពីកាតព្វកិច្ច។
ហើយនេះគឺជាទស្សនៈដែលត្រូវបានជ្រើសរើសដោយអ្ន
កប្រាជ្ញ អាពូហានិហ្វ្វៈ និងម៉ាលីក
ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងសៀវភៅ សារីស
អាល់មូហាសហ្ស៊ីប។²

ចំពោះការហ្ស៊ីកៀរ(រំលឹកចំពោះអល់ឡោះ)
ការតឹកពៀរ (អល់ឡោះហ្ស៊ីអីកពើរ) ការតាសហ្គ្លោះ (ស៊ុបហាណុលឡោះ) ការតះមីដ (អាល់ហាំដូលីលឡើ)
ការសូត្រពីសមីលឡោះមុនពេលញ៉ាំអាហារ
ឬសកម្មភាពផ្សេងទៀត ការសូត្រហាទីស និងហ្ស៊ីកោះ
(ច្បាប់ឥស្លាម) ការបួងសួង ការពោលថា “អាមីន”
និងការស្តាប់គម្ពីរគួរអាន
សុទ្ធតែត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់នាង

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូឌរី៖ ជំពូក ពេលវេលាសឡាត, មាតិកា
អ្នកដែលបានទាន់មួយវ៉ាកអាត់នៃសឡាតហ្វាដើរ, លេខ(៥៧៩)។ និងមូស្លីម៖
ជំពូក វិហារឥស្លាមនិងទឹកនៃសឡាត, មាតិកា
អ្នកដែលបានទាន់មួយវ៉ាកអាត់ គឺបានទាន់ការសឡាតនោះ, លេខ(៦០៨),
ពីហាំឌីសរបស់ អាពូហ៊ីរយហ្វៈ រ៉ឌីយល់ឡោះអាស៊ីហ្សា

2 អាល់ម៉ាដមូអ៍ ស៊ើរហ៍ អាល់ម៉ូហាសហ្ស៊ីប (៣/៧០)

ដោយវាពិតជាត្រូវបានបញ្ជាក់នៅក្នុងសៀវភៅសហ៊ីហ
ទាំងពីរ និងសៀវភៅផ្សេងៗទៀត។

«أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَكَبَّرُ فِي حَجْرِ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَهِيَ
حَائِضٌ فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ».

«ព្យាការី (សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
ធ្លាប់គេងនៅលើភ្លៅរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្សៈ
ខណៈនាងកំពុងមានរដូវ
ដោយលោកបានសូត្រគម្ពីរគួរអាន»¹⁴

ហើយនៅក្នុងសៀវភៅសហ៊ីសទាំងពីរក៏មានរៀបរា
ប់ផងដែរថា អ្នកស្រីអុំម៉ូ អាទីយៈ បានឮព្យាការី
(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
មានប្រសាសន៍ថា៖

«بِحَرْجِ الْعَوَاتِقِ وَذَوَاتِ الْحُدُورِ وَالْحَيْضِ - يَعْنِي: إِلَى صَلَاةِ الْعِيدَيْنِ - وَلَيْشْهَدَنَّ
الْحَيْرَ، وَدَعْوَةَ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمُصَلَّى».

«ទាំងក្មេងស្រីព្រហ្មចារីយ
និងនិងស្រីដែលកំពុងមករដូវ
គួរតែចេញទៅសឡាតថ្ងៃអ៊ុដ (បុណ្យរ៉យ៉ាទាំងពីរ)
ដើម្បីចូលរួមក្នុងការកសាងអំពើល្អ

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៖ ជំពូកស្តីពីឈាមរដូវ, មាតិកា៖
ការសូត្រគម្ពីរគួរអានរបស់បុរសនៅនឹងភ្លៅភរិយាខណៈនាងមានរដូវ, លេខ
(២៩៧)។ និងមូស្លីម៖ ជំពូកស្តីពីឈាមរដូវ, មាតិកា៖
ការផ្អែកខ្លួនរបស់បុរសនៅនឹងភ្លៅភរិយាខណៈនាងមានរដូវ
និងការសូត្រគម្ពីរគួរអាន, លេខ (៣០១), ដែលជាសម្តីរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្សៈ
សូមអល់ឡោះទ្រង់យល់ព្រមតីនាង។

និងការប្តូរស្តង់ដាររបស់បណ្តាអ្នកមានជំនឿ
ប៉ុន្តែសូមឱ្យស្ត្រីមាននរដូរនៅដាច់ដោយឡែកពីកន្លែង
សង្កាត»។¹

ចំពោះការសូត្រគម្ពីរគួរអានរបស់ស្ត្រីមាននរដូរ
ប្រសិនបើជាការសូត្រដោយភ្នែក
ឬការសញ្ជឹងគិតដោយបេះដូងដោយមិនបញ្ចេញសំឡេង
តាមមាត់ នោះគ្មានបញ្ហាអ្វីទេ។ ឧទាហរណ៍
ដូចជាការដាក់គម្ពីរគួរអាន
ឬឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិក ហើយនាងមើលអាយ៉ាត់
(វាក្យខណ្ឌនៃគម្ពីរគួរអាន) និងសូត្រវានៅក្នុងចិត្ត
ដោយមិនចាំបាច់បញ្ចេញសំឡេង។ អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម
អ៊ីម៉ា អាន់ណាវ៉ាវី បាននិយាយនៅក្នុងសៀវភៅ សាវ័ស
អាល់មូហាហ្ស៊ីបថា៖

«រឿងនេះគឺត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយគ្មានការខ្វែងគំនិត
គ្នាឡើយ»។²

ចំណែកឯការសូត្រដោយបញ្ចេញសំឡេងតាមមាត់
អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមភាគច្រើនបានយល់ថា

1 កត់ត្រាដោយ អល់-ពូខរិះ សៀវភៅ អាល់ហៃដ៍ (ស្តីពីការរកនរដូរ),
ជំពូកស្តីពីការចូលរួមរបស់ស្ត្រីមាននរដូរក្នុងពិធីបុណ្យរ៉យ៉ាទាំងពីរ
និងការប្តូរស្តង់ដាររបស់បណ្តាមូស្លីម
និងការរំដល់ពួកនាងត្រូវនៅដាច់ដោយឡែកពីកន្លែងសង្កាត, លេខ (៣២៤)។
និងមូស្លីម៖ សៀវភៅ សង្កាតថ្ងៃបុណ្យរ៉យ៉ាទាំងពីរ,
ជំពូកស្តីពីការបញ្ជាក់ពីការអនុញ្ញាតឱ្យស្ត្រីចេញទៅកាន់កន្លែងសង្កាតក្នុងថ្ងៃ
បុណ្យរ៉យ៉ាទាំងពីរ និងចូលរួមស្តាប់ធម្មកថា ដោយនៅដាច់ដោយឡែកពីបុរស,
លេខ (៨៩០)។

2 អល់មុជ-មូអ (២/៣៥៧)។

វាត្រូវបានហាមឃាត់ និងមិនត្រូវបានអនុញ្ញាត។
ប៉ុន្តែក៏មានអ្នកប្រាជ្ញដូចជា ពូឌី, អ៊ីបនូ ហ្គារ៉េរ
អាត់-តុបរ៉េនី, និងអ៊ីបនូ អាល់-មុនហ្សៀរ
បាននិយាយថា វាត្រូវបានអនុញ្ញាតផងដែរ។¹²³

ទស្សនៈនេះក៏ត្រូវបានគេរាយការណ៍ពីអ៊ីម៉ា ម៉ាលីក
និងអ៊ីម៉ា ស្តាហ្វីអ៊ី
នៅក្នុងទស្សនៈចាស់របស់គាត់ផងដែរ,
នេះបើយោងតាមការរៀបរាប់នៅក្នុងសៀវភៅ
ហ្វាត់ហុលហ្គារី។⁴⁵

ហើយអ្នកប្រាជ្ញ ពូឌីក៏បានបានរាយការណ៍ពីអ៊ីម៉ា
អ៊ីព្រហ៊ីម អាន់-ណាខអ៊ី ថា៖ «គ្មានបញ្ហាអ្វីទេ
ប្រសិនបើនាងសូត្រអាយ៉ាត់
(វាក្យខណ្ឌនៃគម្ពីរគួរអាន)»⁶⁴

អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម ស្តែខុល អ៊ីស្លាម អ៊ីបនូ តែមិយ៉៖
បាននិយាយនៅក្នុងសៀវភៅ “ហ្វាតាវ៉ា”

1 អាល់អាវសត់ ២:២២៣
2 ហ្វាតាវ៉ា អាល់បារី(១/ ៤០៨)។
3 សូមមើល សហីស អាល់ពូឌី រៀបរាប់ស្តីពីការមករដូវ,
ជំពូកស្តីពីស្ត្រីមានរដូវបំពេញកិច្ចការហាដ្ឋទាំងអស់
លើកលែងតែការដើរតវ៉ាហ្វឌីវីញាកាត់ហ្គុះ, និង ហ្វាត់ហ្វីល បារី(1/ 407-408)។
4 ហ្វាតាវ៉ា អាល់បារី(១/ ៤០៨)
5 អាល់ម៉ាជមូអ្ុ (២/ ៣៥៦)។
6 អាល់ពូឌីបានលើកឡើង៖ នៅក្នុងសៀវភៅស្តីពីការមករដូវ, ជំពូក
«ស្ត្រីដែលមករដូវបំពេញកិច្ចការហាដ្ឋទាំងអស់
លើកលែងតែការដើរតវ៉ាហ្វឌីវីញាកាត់ហ្គុះ», មុនប៉ាឌីសលេខ
(៣០៥)។

ដែលប្រមូលផ្តុំដោយ អ៊ីបន ក៏ស៊ីម ថា៖
«គ្មានស៊ីណុនរបស់ព្យាការីណាមួយដែលហាមឃាត់ស្ត្រី
មានរដូវពីការសូត្រគម្ពីរគួរអានទេ។ ពាក្យថា៖

«لَا تَقْرَأُ الْحَائِضُ وَلَا الْحَبُّ شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ».

“ស្ត្រីមានរដូវ

និងអ្នកស្ថិតក្នុងស្ថានភាពមានជួនូប

មិនត្រូវសូត្រអ្វីពីគម្ពីរគួរអានទេ”¹ ហាទីស្តូទអ៊ីហ្វ

ដោយមានការឯកភាពពីសំណាក់បណ្តាអ្នកជំនាញខា
ងហាទីស្ត²។

នៅសម័យព្យាការីមួយម៉ាត់

(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)

ស្ត្រីក៏មានរដូវដែរ

ប្រសិនបើការសូត្រគម្ពីរគួរអានត្រូវបានហាមឃាត់ស

ម្រាប់ពួកនាងដូចជាការសាឡាត (ថ្វាយបង្គំ)

នោះព្យាការីមួយម៉ាត់

(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)

ប្រាកដជាបានបញ្ជាក់រឿងនេះដល់អុំម៉ាត់

(ប្រជាជាតិ) របស់គាត់ ហើយមាតានៃអ្នកមានជំនឿ

(ភរិយារបស់ព្យាការី) ក៏ប្រាកដជាបានរៀន

និងបានផ្សព្វផ្សាយរឿងនេះទៅកាន់មនុស្សទូទៅជាមិ

1 (អាត់ត្រ)រមីហ្សឺ៖១៣១)

2 សូមមើល៖ អាល់អុឡាល់ របស់អាល់ទីរមីហ្សឺ (ទំព័រ៦៩/ការទីបីហ៊ី), អាល់ស៊ីណាន់
អាល់គុបរ របស់អាល់តែហាគី (ភាគ១/៣០៩), អាល់អះកាម អាល់ស្ទើរអិរ៉ៃយៈ
របស់អ៊ីបនូ អាប៊ុលហាក់ (ភាគ១/៥០៤), និងណស៊ីរី រ៉ៃយៈ
របស់អាល់ហ្សេឡាអ៊ី (ភាគ១/១៩៥)។

នខាន។

ដោយសារគ្មាននរណាម្នាក់បានរាយការណ៍ពីព្យាករិម្ម
ហាំម៉ាត់ (សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
ថាមានការហាមឃាត់នៅក្នុងរឿងនេះទេ
ដូច្នោះក៏មិនអនុញ្ញាតឱ្យចាត់ទុកវាជារឿងហាមឃាត់
ឡើយ

ដោយដឹងហើយថាគាត់មិនបានហាមឃាត់អំពីរឿង
នេះ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់មិនបានហាមឃាត់
បើទោះបីជាមានស្ត្រីជាច្រើនមានរដូវនៅសម័យរបស់
គាត់ក៏ដោយនោះ

វាបង្ហាញថាការសូត្រគម្ពីរគួរអានមិនមែនជារឿងដែល
ត្រូវបានហាមឃាត់ទេ»។¹

បន្ទាប់ពីបានពិនិត្យឡើងវិញនូវទស្សនៈផ្ទុយគ្នារបស់
អ្នកប្រាជ្ញលើបញ្ហានេះរួច៖

ជាការប្រសើរសម្រាប់ស្ត្រីដែលមានរដូវ
គឺនាងមិនសូត្រគម្ពីរគួរអានដោយបញ្ចេញសំឡេងតាម
មាត់ឡើយ

លើកលែងតែនៅពេលមានតម្រូវការចាំបាច់
ដូចជានាងជាគ្រូបង្រៀនដែលត្រូវការបង្រៀនសិស្ស
ឬនៅក្នុងករណីប្រឡង
ដែលត្រូវសូត្រសម្រាប់ការប្រឡង
ឬករណីស្រដៀងគ្នានេះ។

ទីពីរ៖

ការតមអាហារ(បួស)៖

1 ម៉ាដមូ អាល់ហ្វាកាវ៉ា/២៦/១៩១

ស្ត្រីមានរដូវត្រូវបានហាមឃាត់ពីការបួសតមអាហារ
 ទាំងបួសតមដែលជាកាតព្វកិច្ច (ហ្វឺរិទ្ធ)
 និងបួសស្ម័គ្រចិត្ត (ស្ត្រីណិត)
 ហើយការបួសរបស់នាងក៏មិនមានសុពលភាពដែរ។
 ប៉ុន្តែនាងត្រូវតែបំពេញកាតព្វកិច្ចបួសដែលខកខាន
 (គឺបួសសងនៅថ្ងៃផ្សេង)។
 នេះផ្អែកលើហាទីសរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្សៈ
 ដែលបាននិយាយថា៖

"كَانَ يُصِيئًا ذَلِكَ - تَعْنِي: الْحَيْضَ - فَتُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا تُؤْمَرُ بِقَضَاءِ
 الصَّلَاةِ".

«ពួកយើងធ្លាប់ជួបប្រទះនឹងរឿងនោះ
 (គឺមករដូវ)
 ហើយពួកយើងត្រូវបានបញ្ជាឱ្យបំពេញសងការតមអា
 ហារ
 ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានបញ្ជាឱ្យបំពេញសងការសឡាតឡើយ
 »។ រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី និងមូស្លីម។

ប្រសិនបើស្ត្រីមានរដូវខណៈពេលកំពុងបួស
 ការបួសរបស់នាងនឹងត្រូវខូច
 ទោះបីជាវាកើតមាននៅមុនពេលថ្ងៃលិចតែបន្តិចក៏
 ដោយ។ នាងត្រូវបួសសងថ្ងៃនោះវិញពេលក្រោយ
 ប្រសិនបើការបួសនោះជាបួសកាតព្វកិច្ច (ហ្វឺរិទ្ធ)។
 ប៉ុន្តែប្រសិនបើនាងមានអារម្មណ៍ថាមានចលនានៃ

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៣២១, មូស្លីម៖៣៣៥។
 ហើយអត្ថបទនេះគឺរបស់មូស្លីម។

ឈាមរដូវមុនពេលថ្ងៃលិច
ប៉ុន្តែឈាមមិនបានហូរចេញមកក្រៅរហូតដល់ក្រោយ
ថ្ងៃលិច នោះការបួសរបស់នាងនៅតែត្រឹមត្រូវ
និងមិនខូចឡើយ

យោងទៅតាមទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវ។
នេះក៏ព្រោះតែឈាមដែលនៅខាងក្នុងរាងកាយមិន
មានបទបញ្ញត្តិត្រូវអនុវត្តឡើយ។

ហើយក៏ព្រោះតែព្យាករីម្នាំម៉ាត់
(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
នៅពេលត្រូវបានសួរអំពីស្ត្រីបានឃើញនៅក្នុងសុបិនរ
របស់នាង(ចេញទឹកកាម) ដូចបុរសនោះ
ថាតើនាងត្រូវដូតទឹកសម្អាតខ្លួន(ហ្លួសុល) ឬទេ?

قال: «نَعَمْ إِذَا هِيَ رَأَتْ الْمَاءَ».

លោកបានមានប្រសាសន៍ថា: «បាទ
ប្រសិនបើនាងឃើញមានទឹកកាម»¹ ដូច្នោះ
បទបញ្ញត្តិត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងការមើលឃើ
ញទឹកកាម
មិនមែនគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ពីចលនារបស់វាទេ។
ដូចគ្នានេះដែរ ចំពោះឈាមរដូវ
បទបញ្ញត្តិរបស់វាមិនត្រូវបានអនុវត្តទេ
លុះត្រាតែឃើញមានឈាមហូរចេញមកក្រៅ
មិនមែនគ្រាន់តែវាមានចលនានៅខាងក្នុងនោះទេ។
ប្រសិនបើថ្ងៃ: ហើយនាងនៅមានរដូវ

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូឌរី១៣០, មូស្លីមៈ៣១៣

ការបួសរបស់នាងនៅថ្ងៃនោះមិនត្រឹមត្រូវទេ
 ទោះបីនាងបានជ្រះស្អាតបន្ទាប់ពីថ្ងៃរះភ្លាមក៏ដោយ។
 ប៉ុន្តែប្រសិនបើនាងបានជ្រះស្អាតមុនពេលថ្ងៃរះ
 ហើយនាងបួស នោះការបួសរបស់នាងគឺត្រឹមត្រូវ
 ទោះបីនាងមិនទាន់បានដូតទឹកសម្អាតខ្លួនរហូតដល់
 ក្រោយថ្ងៃរះក៏ដោយ។
 នេះប្រៀបដូចជាអ្នកដែលស្ថិតក្នុងស្ថានភាពជូនូប
 ប៉ុន្តែបាននៀតបួស
 ហើយមិនទាន់បានដូតទឹកសម្អាតខ្លួនរហូតដល់ក្រោយ
 ថ្ងៃរះ នោះការបួសរបស់គេនៅតែត្រឹមត្រូវ។
 អំពីហុះឌីបរបស់ អាអ៊ីស្តៈ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا បាននិយាយថា:

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصْبِحُ جُنْبًا مِنْ جَمَاعٍ غَيْرِ احْتِلَامٍ ثُمَّ يَصُومُ
 فِي رَمَضَانَ".

ព្យាការី (សូមសុខសន្តិភាព
 និងពរជ័យមានដល់លោក)
 ធ្លាប់ភ្ញាក់ឡើងនៅពេលព្រឹកក្នុងស្ថានភាពមានជូនូប
 ដោយសារការរួមភេទ (មិនមែនដោយសារសុបិន)
 បន្ទាបើមកគាត់ក៏បួសក្នុងខែរ៉ម៉ាហ្គាន។
 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខវី និងមូស្លីម។

ច្បាប់ទីបី៖ ការដើរតវ៉ាហ្វុជុវិញកាក់ហ្កៈ ៖
 ស្ត្រីដែលមានរដូវត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យតវ៉ាហ្វុជុវិញ
 កាក់ហ្កៈ ទាំងតវ៉ាហ្វុដែលជាកាតព្វកិច្ច

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខវី១៩៣១, មូស្លីម៖១១០៩

និងជាការស្ម័គ្រចិត្ត
 ហើយការធ្វើតវ៉ាហួរបស់នាងក៏មិនមានសុពលភាព
 ឬត្រឹមត្រូវនោះដែរ។ ចំណែកឯសកម្មភាពផ្សេងទៀត
 ដូចជាការសាអ៊ីរវាងភ្នំសហ្វា និងម៉ារវ៉េ,
 ការស្នាក់នៅអាវ៉ាហ្វូ, ការស្នាក់នៅមូហ្សូទើលីហ្វូ
 និងមីណា, ការគប់គោល (ជុំរឹត)
 និងសកម្មភាពផ្សេងទៀតនៃពិធីហាដ្លី និងអ៊ីរ៉េ
 គឺមិនត្រូវបានហាមឃាត់សម្រាប់នាងទេ។
 នេះដោយសារព្យាការី
 (សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
 បានប្រាប់ទៅអ្នកស្រីអាអ៊ីស្សៈ
 នៅពេលដែលនាងកំពុងមានរដូវថា៖

«أَفْعَلِي مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَلَّا تَطْوِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهَرِي»

«ចូរធ្វើរាល់អ្វីដែលអ្នកធ្វើហាដ្លីធ្វើ
 លើកលែងតែការដើរតវ៉ាហ្វូជុំវិញកាក់ហ្កូ
 រហូតដល់អ្នកបានជ្រះស្អាត(ពីឈាមរដូវ)»¹

ដូច្នេះ

ប្រសិនបើស្ត្រីម្នាក់ធ្វើការតវ៉ាហ្វូនៅពេលនាងជ្រះស្អាត
 ហើយបន្ទាប់មកក៏មានរដូវភ្លាមៗ បន្ទាប់ពីតវ៉ាហ្វូរួច
 ឬនៅពេលកំពុងរត់រវាងភ្នំសហ្វា និងម៉ារវ៉េនោះ
 គ្មានបញ្ហាអ្វីទេ។

ច្បាប់ទីបួន៖

ការលើកលែងចំពោះការតវ៉ាហ្វូវិញ្ញើក(តវ៉ាហ្វូលា)

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរិរី៣០៥, មូស្លីម៖១២១១

សម្រាប់នាង៖

ប្រសិនបើស្ត្រីបានបំពេញបញ្ចប់ពិធីបុណ្យហាដ្ឋីនិងអុំ
រ៉ោះរួចរាល់

ហើយនាងមានរដូវមុនពេលចាកចេញទៅស្រុកកំណើត
ហើយរដូវនោះនៅតែបន្តរហូតដល់នាងចាកចេញ
នោះនាងអាចចាកចេញបានដោយមិនចាំបាច់ធ្វើ
ការតវ៉ាហ្វីហ្គើកឡើយ។ យោងតាមហះឌីសរបស់
អ៊ុតនូអាប៊ុហ្គាស رضي الله عنهما បាននិយាយថា៖

"أَمْرَ النَّاسِ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ، إِلَّا أَنَّهُ حُقِّفَ عَنِ الْمَرْأَةِ الْخَائِضِ."

«មនុស្សទាំងឡាយត្រូវបានបញ្ជាឱ្យធ្វើការតវ៉ាហ្វីហ្គើក
(តវ៉ាហ្វីហ្គើកក្រោយ)របស់ពួកគេជុំវិញពែតុលឡោះ
លើកលែងតែស្ត្រីដែលមានរដូវ

ដែលត្រូវបានបន្ទូបន្ទួយសម្រាប់នាង»។

រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី និងមូស្លីម។

ហើយមិនត្រូវបានគេណែនាំ(ស្និទ្ធស្នាល)ឱ្យស្ត្រីដែលមាន
រដូវទៅឈរនៅមាត់ទ្វារម៉ាស្លិទហារីម
ហើយធ្វើការបួងសួងនៅពេលលានោះទេ
ព្រោះរឿងនេះមិនមានចែងក្នុងស៊ុណ្ណៈរបស់ព្យាការីមូ
ហាំម៉ាត់(សូមសុខសន្តិភាពមានដល់លោក)។
ហើយការគោរពប្រតិបត្តិគឺត្រូវផ្អែកលើអ្វីដែលមានចែង

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី សៀវភៅហាដ្ឋី, ជំពូក ការតវ៉ាហ្វីហ្គើក, លេខ
(១៧៥៥)។ និងមូស្លីម៖ សៀវភៅហាដ្ឋី, ជំពូក ភាពចាំបាច់នៃការតវ៉ាហ្វីហ្គើក
និងការលើកលែងចំពោះស្ត្រីមានរដូវ, លេខ (១៣២៨)។

ឯមក។

ហើយអ្វីដែលបានចែងមកពីព្យាការី(សូមសុខសន្តិភាពមានដល់លោក) គឺផ្ទុយស្រឡះពីការធ្វើបែបនោះ ដូចជានៅមានលើកឡើងក្នុងរឿងរ៉ាវរបស់អ្នកស្រីសហ្វីយ៉ូ:

នៅពេលដែលអ្នកស្រីមានរដូវបន្ទាប់ពីធ្វើការតវ៉ាហ្វូរី ហ្គើករួច ព្យាការីម្នាក់ម៉ាត់ បានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់អ្នកស្រីថា:

«فَلْتَنْفِرْ إِذْنًا».

“បើអ៊ីចឹង ចូរចេញទៅចុះ”។ រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរីនិងមូស្លីម។¹

គាត់មិនបានបញ្ជាឱ្យមកជួបជុំនៅមាត់ទ្វារវិហារ(ម៉ាស្តិត) ទេ ហើយប្រសិនបើវាជារឿងដែលអនុញ្ញាត គាត់ច្បាស់ជាបានបញ្ជាក់ហើយ។ ចំណែកឯការតវ៉ាហ្វូ (ប្រទក្សិណ) សម្រាប់ហាជ្ជី និងអុំរ៉ោះ នោះមិនត្រូវបានលើកលែងទេ ប៉ុន្តែនាងត្រូវធ្វើតវ៉ាហ្វូនៅពេលនាងជ្រះស្អាត (បន្ទាប់ពីអស់រដូវ)។

ច្បាប់ទីប្រាំ: ការស្នាក់នៅក្នុងវិហារ(ម៉ាស្តិត): វាត្រូវបានហាមឃាត់សម្រាប់ស្ត្រីដែលកំពុងមករដូវអំពីការស្នាក់នៅក្នុងវិហារ សូម្បីតែនៅកន្លែងសឡាតសម្រាប់បុណ្យអ៊ីដក់នាងត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យស្នាក់នៅដែរ។

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី១៧៥៧, មូស្លីមៈ១២១១

សម្រាប់ហាឌីសរបស់អ្នកស្រី អ៊ីម្ម អាទីយៈ رضى الله عنها
គឺអ្នកស្រីបានព្យាករិ មានប្រសាសន៍ថា :

«يَخْرُجُ الْعَوَاتِقُ وَذَوَاتُ الْحُدُورِ وَالْحَيْضُ».

«ទាំងក្មេងស្រីព្រហ្មចារីយ
និងស្ត្រីដែលកំពុងមករដូវ គួរតែចេញទៅ»។
ចំណែកឯនៅក្នុងនោះវិញ៖

«يَعْتَزِلُ الْحَيْضُ الْمَصَلَّ».

«សូមឱ្យស្ត្រីមានរដូវនៅដាច់ដោយឡែកពីកន្លែងស
ឡាក»។ រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរិ និងមូស្លីម។

ច្បាប់ទីប្រាំមួយ៖ ការរួមភេទ៖
វាត្រូវបានហាមឃាត់សម្រាប់ស្វាមីរបស់នាងក្នុងការរួ
មភេទជាមួយនាង
ហើយក៏ត្រូវបានហាមឃាត់សម្រាប់នាងក្នុងការអនុ
ញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើដូច្នោះ
ដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ថា៖

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ ۖ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا

1 កត់ត្រាដោយ អ៊ីម្មាប៊ិខរិ៖ ជំពូកស្តីពីការមករដូវ, មាតិកា៖
ស្ត្រីមានរដូវចូលរួមក្នុងពិធីបុណ្យរំយ៉ាទាំងពីរនិងការបួងសួងរបស់បណ្តាមូស្លីម
ហើយពួកនាងនៅដាច់ដោយឡែកពីកន្លែងសឡាក, លេខ (324)។
និងអ៊ីម្មាមូស្លីម៖ ជំពូកស្តីពីសឡាកថ្ងៃអ៊ីដទាំងពីរ, មាតិកា៖
បញ្ជាក់ពីការអនុញ្ញាតឱ្យស្ត្រីចេញទៅកន្លែងសឡាកក្នុងពិធីបុណ្យរំយ៉ាទាំងពីរ
និងចូលរួមស្តាប់ធម្មកថា(យុគបៈ) ដោយនៅដាច់ដោយឡែកពីបុរស, លេខ
(890)។

﴿تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَظْهَرَنَّ...﴾

ហើយពួកគេនឹងសួរអ្នកអំពីឈាមរដូវ។
ចូរអ្នកតបថា៖ វាគឺជាភាពកខ្វក់មួយ។ ហេតុនេះ
ចូរពួកអ្នកចៀសវាងការរួមដំណេកជាមួយភរិយានៅ
ពេលនាងមករដូវ
ហើយចូរពួកអ្នកកុំទៅក្បែរពួកនាង(រួមដំណេក)
រហូតទាល់តែពួកនាងជ្រះស្អាត... [គម្ពីរគួរអាន
២:២២២] អ្វីដែលគេហៅថា "ម៉ាហ៊ីដ"
គឺសំដៅលើរយៈពេលនៃការមករដូវ និងទីតាំងរបស់វា
គឺទ្វារមាស។ និងយោងតាមប្រសាសន៍របស់ណាពី ❷
ថា៖

«اضْعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا التَّكَّاحَ»

«ធ្វើអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង
លើកលែងតែការនីកាហ៍(រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍)»។
ដែលមានន័យថា៖ ការរួមភេទ។
រាយការណ៍ដោយមូស្លីម។
ហើយបណ្តាអ្នកប្រាជ្ញមូស្លីមក៏បានឯកភាពគ្នាលើការ
ហាមឃាត់ចំពោះការរួមភេទជាមួយស្ត្រីដែលកំពុងមក
រដូវនៅក្នុងទ្វារមាសរបស់នាង។
ដូច្នេះ
វាមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់បុគ្គលដែលមានជំនឿ

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖ ជំពូកស្តីពីការមករដូវ, មាតិកាស្តីពី
ការអនុញ្ញាតឱ្យស្ត្រីកំពុងមានរដូវកក់សក់ឱ្យស្លាមី, លេខ (302)។

លើអល់ឡោះ និងថ្ងៃបរលោក

ប្រព្រឹត្តនូវទង្វើខុសឆ្គងនេះឡើយ

ដែលវាត្រូវបានហាមឃាត់ដោយគម្ពីររបស់អល់ឡោះ

និងស៊ុណ្ណៈរបស់អ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់

(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)

និងការឯកភាពគ្នារបស់បណ្តាអ្នកប្រាជ្ញមូស្លីម។

អ្នកណាដែលធ្វើដូច្នោះ

គឺគេស្ថិតក្នុងចំណោមអ្នកដែលប្រឆាំងនឹងអល់ឡោះ

និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់

ហើយដើរតាមមាតិកាផ្សេងពីមាតិការបស់អ្នកមានជំនឿ

។ អ៊ីម៉ា អាន់ណារ៉ាវី ដែលជាអ្នកនិពន្ធសៀវភៅ "អាល់-

ម៉ាជមួក សារីស អាល់-មូហាស្សាប"

បានលើកឡើងនៅក្នុងទំព័រ ៣៧៤ ភាគ២ ថា៖ អ៊ីម៉ា

ស្លាហ្វាអ៊ី (សូមឡោះអាណិតស្រលាញ់ចំពោះលោក)

បាននិយាយថា៖ «អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តរឿងនេះ

គឺបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបដ៏ធ្ងន់មួយ»។

អ្នកប្រាជ្ញរបស់យើង

និងអ្នកផ្សេងទៀតបាននិយាយថា៖

«អ្នកណាដែលចាត់ទុកការរួមរីកជាមួយស្ត្រីមករដូវថា

ជារឿងអនុញ្ញាត

គឺត្រូវបានចាត់ទុកថាជាអ្នកគ្មានជំនឿ (កាហ្វៀរ)»។

(បញ្ចប់សម្តីរបស់អាល់-អ៊ីម៉ាណារ៉ាវី)។

ទោះជាយ៉ាងណា អល់ឡោះបានអនុញ្ញាតឱ្យគាត់

(ស្វាមី)

បំបាត់តណ្ហារបស់ខ្លួនដោយវិធីផ្សេងក្រៅពីការរួមភេ

១ ដួចជាការថើប ការឱប

និងការប៉ះពាល់នៅកន្លែងផ្សេងក្រៅពីទ្វារមាស។
ប៉ុន្តែគួរតែជៀសវាងការប៉ះពាល់នៅចន្លោះចង្កេះ
និងជង្គង់ លើកលែងតែមានរបាំង។
យោងតាមសម្តីរបស់ អាអ៊ីស្ត្រៈ رَضِيَ اللهُ عَنْهَا

"كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنِي فَأَتَرُّ فَيُبَاشِرُنِي وَأَنَا حَائِضٌ"

ព្យាករិមូហាំម៉ាត់(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់
លោក) ធ្លាប់បញ្ជាឱ្យខ្ញុំស្លៀកក្រណាត់រុំ(ខាងក្រោម)
ហើយគាត់ធ្លាប់អង្អែលខ្ញុំអំឡុងពេលខ្ញុំកំពុងមករដូវ។
រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី និងមូស្លីម។

ច្បាប់ទីប្រាំពីរ៖ ការលែងលះ៖
វាត្រូវបានហាមឃាត់សម្រាប់ស្វាមីក្នុងការលែងលះប្រ
ពន្ធរបស់ខ្លួនក្នុងកំឡុងពេលដែលនាងកំពុងមករដូវ
ដួចដែលអល់ឡោះបានមានបន្ទូលថា៖

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ...﴾

ឱព្យាករិ(មូហាំម៉ាត់)!

នៅពេលដែលពួកអ្នក(ចង់)លែងលះភរិយា
គឺពួកអ្នកត្រូវលែងលះពួកនាងនៅក្នុងអិតប្តូររបស់
ពួកនាង... គម្ពីរគួរអាន ជំពូក៦៥ វាក្យខណ្ឌទី១
មានន័យថា៖

ពួកគេត្រូវលែងលះគ្នានៅក្នុងស្ថានភាពដែលនាងនី

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៣០១, មូស្លីម៖២៩៣

ងចាប់ផ្ដើមរយៈពេលអ៊ីដហ្វ្រូ។
 ហើយរឿងនេះនឹងមិនកើតឡើង
 លុះត្រាតែគាត់លែងលះនាងនៅពេលនាងមានផ្ទៃ
 ពោះ ឬស្ថិតក្នុងស្ថានភាពជ្រះស្អាត (គ្មានរដូវ)
 ដោយគ្មានការរួមរីកឡើយ។
 ពីព្រោះប្រសិនបើនាងត្រូវបានលែងលះនៅពេលកំពុង
 មករដូវ នាងនឹងមិនចាប់ផ្ដើមអ៊ីដហ្វ្រូទេ
 ដោយសារនៅក្នុងស្ថានភាពមករដូវ
 ការលែងលះនោះមិនត្រូវបានរាប់ចូលក្នុងអ៊ីដហ្វ្រូទេ។
 ហើយប្រសិនបើនាងត្រូវបានលែងលះនៅពេលជ្រះស្អាត
 តបន្ទាប់ពីការរួមរីក
 នោះរយៈពេលនៃអ៊ីដហ្វ្រូដែលនាងនឹងចាប់ផ្ដើមនឹង
 គ្មានភាពច្បាស់លាស់ទេ
 ពីព្រោះមិនអាចដឹងបានថាតើនាងមានផ្ទៃពោះពីការ
 រួមរីកនោះឬអត់។ បើនាងមានផ្ទៃពោះ
 នាងនឹងអនុវត្តអ៊ីដហ្វ្រូដោយផ្អែកលើការមានផ្ទៃពោះ
 ឬបើនាងមិនមានផ្ទៃពោះ
 នាងនឹងអនុវត្តអ៊ីដហ្វ្រូដោយផ្អែកលើរដូវ។ ដូច្នោះ
 នៅពេលដែលមិនមានភាពប្រាកដប្រជាអំពីប្រភេទ
 នៃអ៊ីដហ្វ្រូ
 វាត្រូវបានហាមឃាត់សម្រាប់ប្តីក្នុងការលែងលះប្រពន្ធ
 រហូតដល់រឿងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់។
 ការលែងលះស្រ្តីដែលកំពុងមានរដូវ
 គឺត្រូវបានច្បាប់ហាមឃាត់
 ដោយផ្អែកលើវាក្យខណ្ឌគម្ពីរខាងលើ។

ហើយដោយសារតែមានភស្តុតាងនៅក្នុងសៀវភៅ
សហេសទាំងពីរ និងឯកសារផ្សេងទៀត
ដែលបានលើកឡើងអំពីសំដីរបស់អ៊ីបនូ អ៊ីម៉េរ
បានបញ្ជាក់ថា៖

«គាត់បានលែងលះប្រពន្ធរបស់គាត់នៅពេលនាងកំ
ពុងមានរដូវ។ ហើយ អ៊ីម៉េរ
បានរាយការណ៍រឿងនេះទៅព្យាការីម្នាក់ម៉ាក
(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
ហើយព្យាការីម្នាក់ម៉ាកបានខឹងនឹងរឿងនេះ
ហើយលោកក៏បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«مُرَّةٌ فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ لِيُنْسِكَهَا حَتَّى تَطْهَرُ، ثُمَّ تَحِيضُ، ثُمَّ تَطْهَرُ، ثُمَّ إِنْ شَاءَ
أَمْسَكَ بَعْدُ، وَإِنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمْسَ، فَتِلْكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ أَنْ تُطْلَقَ لَهَا
النِّسَاءُ.»

«ចូរប្រាប់គាត់ឱ្យទទួលប្រពន្ធគាត់មកវិញ
ហើយរក្សានាងរហូតដល់នាងបានជ្រះស្អាតពីរដូវ
បន្ទាប់មកនាងមានរដូវម្តងទៀត
ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលនាងជ្រះស្អាត
បើគាត់ចង់រក្សា គឺគាត់អាចរក្សានាង
ឬបើគាត់ចង់លែងលះ
គឺគាត់អាចលែងលះនាងមុនពេលដែលមិនទាន់បាន
រួមរីកជាមួយនាង។ នោះហើយជារយៈពេលរង់ចាំ
(អ៊ីដហ្គ្វៈ) ដែលអល់ឡោះបានបញ្ជាឱ្យលែងលះស្ត្រី»¹⁴

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរិៈ សៀវភៅការលែងលះ, លេខ (៥២៥១)។ និងមូស្លីម៖
សៀវភៅការលែងលះ,

ប្រសិនបើបុរសម្នាក់លែងលះប្រពន្ធរបស់គាត់នៅ
 ពេលនាងកំពុងមានរដូវ
 គឺគាត់នឹងទទួលនូវបាបកម្ម
 ហើយគាត់ត្រូវតែសារភាពកំហុសចំពោះអល់ឡោះ
 និងទទួលយកប្រពន្ធរបស់គាត់ត្រឡប់មកវិញ
 ដើម្បីធ្វើការលែងលះនាងស្របតាមបញ្ញត្តិអ៊ីស្លាមដៃ
 លជាបទបញ្ជារបស់អល់ឡោះ និងព្យាការីរបស់ទ្រង់។
 គាត់ត្រូវរក្សានាងបន្ទាប់ពីទទួលមកវិញ
 រហូតដល់នាងជ្រះស្អាតពីរដូវដែលគាត់បានលែងលះ
 នាងនៅក្នុងនោះ បន្ទាប់មកនាងមានរដូវម្តងទៀត
 ហើយនៅពេលនាងជ្រះស្អាត បើគាត់ចង់រក្សា
 គឺគាត់អាចរក្សានាង ឬបើគាត់ចង់លែងលះ
 គឺគាត់អាចលែងលះនាងមុនពេលដែលមិនទាន់បាន
 រួមរីកជាមួយនាង។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
 មានករណីលើកលែងចំនួនបី
 ដែលការលែងលះនៅពេលមានរដូវមិនត្រូវបានហាម
 ឃាត់៖

ករណីទីមួយ៖
 ប្រសិនបើការលែងលះកើតឡើងមុនពេលបុរសបានរួម
 មរស់ជាមួយនាង ឬប៉ះពាល់នាង (រួមរីក)

ជំពូកស្តីពីការហាមឃាត់ការលែងលះស្ត្រីកំពុងមករដូវដោយគ្មានការយល់ព្រម
 ពីនាង ហើយថាប្រសិនបើគេបំពាន ការលែងលះនៅតែមានប្រសិទ្ធភាព
 ហើយគេត្រូវបានបញ្ជាឱ្យយកនាងត្រឡប់មកវិញ, លេខ (១៤៧១),
 ពិស័យរបស់អ៊ុបនូ អ៊ុយម៉ែរ (សូមអល់ឡោះសព្វព្រះហឫទ័យនឹងពួកគាត់ទាំងពីរ)។

នោះគ្មានបញ្ហាទេក្នុងការលែងលះនាងនៅពេលនាង
កំពុងមានរដូវ។
មូលហេតុគឺនៅពេលនោះនាងមិនចាំបាច់មានរយៈ
ពេលរង់ចាំ (អ៊ីដហ្វៈ) ទេ ដូច្នោះ
ការលែងលះនាងមិនផ្ទុយនឹងបទបញ្ជារបស់អល់ឡោះ
ទេ ដូចដែលអល់ឡោះបានមានបន្ទូលថា៖

﴿...فَطَلَّقُوهُنَّ لِئَدَّتِهِنَّ...﴾

...លែងលះពួកនាងនៅក្នុងអ៊ីតហ្វៈរបស់ពួកនាង...

[គម្ពីរគួរអាន ៦៥:១]

ករណីទីពីរ៖

ប្រសិនបើស្ត្រីមានរដូវនៅពេលនាងកំពុងមានផ្ទៃ
ពោះ នោះការលែងលះអាចធ្វើទៅបាន
(ហើយមូលហេតុនៃករណីនេះគឺបានពន្យល់រួចមកហើ
យ)។

ករណីទីបី៖

ប្រសិនបើការលែងលះធ្វើឡើងដោយមានការទូទាត់
សំណង(ដែលបានបង់ទៅឱ្យប្តី)

នោះគ្មានបញ្ហាទេក្នុងការលែងលះនាងនៅពេលនាង
កំពុងមានរដូវ។

ឧទាហរណ៍៖

ប្រសិនបើមានជម្លោះ

ឬការរួមរស់មិនចុះសម្រុងរវាងប្តីប្រពន្ធ
ហើយប្តីទទួលយកសំណងដើម្បីលែងលះនាង
នោះការលែងលះនេះអាចធ្វើទៅបាន
ទោះបីនាងកំពុងមានរដូវក៏ដោយ។

នេះផ្អែកលើហាទីស្តរូបសំ អ៊ីបនូ អាហ្គាស់
 (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះពួកគាត់ទាំងពីរ)
 ដែលរៀបរាប់ថា ប្រពន្ធរូបសំ សាពិត កូន កែស កូន
 ស្នាម៉ាស បានមកជួបព្យាការី
 (សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
 ហើយបាននិយាយថា៖ ឱអ្នកនាំសាររូបសំអល់ឡោះ
 ខ្ញុំមិនបន្ទោសគាត់ទាក់ទងនឹងសីលធម៌
 ឬសាសនាទេ ប៉ុន្តែក្នុងនាមជាអ្នកអ៊ីស្លាម
 ខ្ញុំមិនចូលចិត្ត(ចង់)ឱ្យខ្លួនឯងក្លាយជាអ្នកដែលមិន
 ដឹងគុណឡើយ។ ព្យាការីបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«أَتَرَدَّيْنِ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ؟»

«តើនាងសងចម្ការរូបសំគេវិញទេ?» នាងឆ្លើយថា៖
 ចាស៎ ពិតមែនហើយ។
 ព្យាការីម្នាក់ម៉ាត់(សូមសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
 ក៏បានមានប្រសាសន៍ថា៖

«اقْبَلِ الْحَدِيثَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقًا.»

«ចូរទទួលយកសួនច្បារនោះ
 ហើយលែងលះនាងតែម្តង» [អាល់ពូខរី៖៥២]។
 ព្យាការីម្នាក់ម៉ាត់
 (សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
 មិនបានសួរថា តើនាងកំពុងមានរដូវ
 ឬជ្រះស្អាតនោះទេ?

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរី៖៥២៧៧

ពីព្រោះការលែងលះនេះជាការផ្តល់សំណងដោយស្រ្តីខ្លួនឯង ដូច្នោះ

វាត្រូវបានអនុញ្ញាតនៅពេលមានតម្រូវការ ទោះបីនាងស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពយ៉ាងណាក៏ដោយ។ នៅក្នុងសៀវភៅ អាល់-មុហ្គនី

បានពន្យល់អំពីហេតុផលនៃការអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើខុស (ការលែងលះដោយស្រ្តីផ្តល់សំណង)

នៅពេលស្រ្តីមានរដូវ នៅទំព័រ ៥២ ភាគ ៧ ដោយនិយាយថា៖

«មូលហេតុដែលហាមឃាត់ការលែងលះនៅពេលមានរដូវ គឺដោយសារតែនឹងកើតមានគ្រោះថ្នាក់ចំពោះស្រ្តី ដោយសារការពន្យាររយៈពេលរង់ចាំ(អ៊ីដហ្វ្រូ)។

ចំណែកឯការខុស គឺដើម្បីលុបបំបាត់គ្រោះថ្នាក់ដែលកើតឡើងពីការរួមរស់មិនចុះសម្រុង

និងការរស់នៅជាមួយនរណាម្នាក់ដែលនាងស្អប់ ឬមិនចូលចិត្ត

ដែលគ្រោះថ្នាក់នេះធំជាងគ្រោះថ្នាក់នៃការពន្យាររយៈពេលរង់ចាំ។ ដូច្នោះ

វាត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យបញ្ចៀសគ្រោះថ្នាក់ដែលធំជាងគ្រោះថ្នាក់តូច។ ហេតុនេះហើយបានជាព្យាការី

(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក) មិនបានសួរស្រ្តីដែលសុំខុសអំពីស្ថានភាពរបស់នាង

(ថាតើនាងមានរដូវ ឬជ្រះស្អាត)ឡើយ»។ បញ្ចប់សម្តីរបស់គាត់។

ចំណែកការធ្វើកិច្ចសន្យារៀបការជាមួយស្ត្រីដែលកំពុងមានរដូវ៖

ការធ្វើកិច្ចសន្យារៀបការជាមួយស្ត្រីនៅពេលនាងកំពុងមានរដូវគឺអនុញ្ញាត

ពីព្រោះគោលការណ៍ដើមគឺអនុញ្ញាត

ហើយគ្មានភស្តុតាងណាមួយហាមឃាត់ទេ។

ទោះជាយ៉ាងណា

ការឱ្យប្តីចូលទៅរស់នៅជាមួយនាងនៅពេលនាងកំពុងមានរដូវ គឺត្រូវពិចារណាជាមុនសិន។

ប្រសិនបើប្តីអាចធានាថាគាត់នឹងមិនរួមភេទជាមួយនាង នោះគ្មានបញ្ហាទេ។

ប៉ុន្តែបើមិនអាចធានាបានទេ

គឺគាត់មិនគួរចូលទៅជាមួយនាងរហូតដល់នាងជ្រះស្អាតពីរដូវ

ដើម្បីជៀសវាងការធ្លាក់ចូលក្នុងអ្វីដែលគេហាមឃាត់នោះ។

ច្បាប់ទីប្រាំបី៖ ការរាប់រយៈពេលរង់ចាំ (អ៊ីដហ្វៈ) នៃការលែងលះដោយផ្អែកលើរដូវរដូវ៖

ប្រសិនបើបុរសលែងលះប្រពន្ធគាត់បន្ទាប់ពីបានរួមភេទជាមួយនាង ឬបានប៉ះពាល់នាង

គឺនាងត្រូវតែរង់ចាំរយៈពេលរដូវរដូវ

ពេញលេញចំនួនបី

ប្រសិនបើនាងជាស្ត្រីដែលនៅតែមានរដូវ

និងមិនមានផ្ទៃពោះ

ដោយផ្អែកលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ថា៖

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ...﴾

ហើយស្ត្រីដែលត្រូវបានស្វាមីលែងលះ

ពួកនាងត្រូវរង់ចាំរហូតដល់ខ្លួនពួកនាងជ្រះស្អាតពី
ឈាមរដូវចំនួនបីដងសិន(ទើបអាចរៀបការបាន)...។

[គម្ពីរគួរអាន ២:២២៨] ពាក្យ «ត្រូវរង់ចាំ» មានន័យថា
បីរដូវរដូវ។ ប្រសិនបើនាងមានផ្ទៃពោះ

រយៈពេលរង់ចាំរបស់នាងគឺរហូតដល់នាងសម្រាលកូ
ន មិនថាពេលវេលាខ្លី ឬយូរឡើយ
ដូចដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖

﴿...وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ...﴾

រីឯស្ត្រីដែលមានគភ៌វិញ

រយៈពេល(អិត្តហ្មុះ)របស់ពួកនាង
គឺរហូតដល់ពួកនាងសម្រាលកូនរួច។ [គម្ពីរគួរអាន

៦៥:៤] ប្រសិនបើនាងជាស្ត្រីដែលមិនមានរដូវ
ដូចជាក្មេងស្រីដែលមិនទាន់មានរដូវ

ឬស្ត្រីវ័យចំណាស់ដែលឈប់មានរដូវ
ឬស្ត្រីដែលបានរកកាត់ស្បូន

ឬមានមូលហេតុផ្សេងទៀតដែលធ្វើឱ្យនាងមិនអាច
មានរដូវបាន នោះរយៈពេលរង់ចាំរបស់នាងគឺបីខែ

ដោយយោងតាមបន្ទូលរបស់អល់ឡោះដែលទ្រង់មាន
បន្ទូលថា៖

﴿وَاللَّائِي يَيْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ
وَاللَّائِي لَمْ يَحْيَضْنَ...﴾

ហើយចំពោះស្ត្រី(ចំណាស់)ដែលអស់រដូវក្នុងចំណោមក
រិយាទាំងឡាយពួកអ្នក

ប្រសិនបើពួកអ្នកមានការសង្ស័យ

គឺរយៈពេលអិតប្តូររបស់ពួកនាង គឺបីខែ។

ហើយចំពោះក្មេងស្រីដែលមិនទាន់មានរដូវ(ក៏ដូចគ្នា
ដែរ)... [គម្ពីរគួរអាន ៦៥:៤]។

ប្រសិនបើនាងជាស្ត្រីដែលនៅតែមានរដូវ

ប៉ុន្តែរដូវរបស់នាងឈប់ដោយសារមូលហេតុច្បាស់លា
ស់ ដូចជាជំងឺ ឬការបំបៅកូន

នោះនាងត្រូវបន្តនៅក្នុងរយៈពេលរង់ចាំ

ទោះបីពេលវេលាអាចយូរក៏ដោយ

រហូតដល់រដូវរបស់នាងត្រឡប់មកវិញ

ហើយនាងនឹងត្រូវរង់ចាំដោយផ្អែកលើរដូវនោះ។

ប្រសិនបើមូលហេតុនោះបានបាត់ទៅ

ដូចជានាងជាស្រ្តីស្បើយពីជំងឺ ឬឈប់បំបៅកូន

ប៉ុន្តែរដូវនៅតែមិនត្រឡប់មកវិញ

នោះនាងត្រូវរង់ចាំរយៈពេលមួយឆ្នាំពេញចាប់ពីពេល

ដែលមូលហេតុនោះបានបាត់ទៅ។

នេះជាទស្សនៈដែលត្រឹមត្រូវស្របទៅនឹងច្បាប់អ៊ីស្លាម

។ ប្រសិនបើមូលហេតុបានបាត់

ហើយរដូវនៅតែមិនត្រឡប់មកវិញ

នាងនឹងត្រូវចាត់ទុកដូចជាស្ត្រីដែលរដូវឈប់ដោយ

គ្មានមូលហេតុច្បាស់លាស់។

ក្នុងករណីដែលរដូវឈប់ដោយគ្មានមូលហេតុច្បាស់លា

សំ នាងត្រូវរងចាំរយៈពេលមួយឆ្នាំពេញ
ដែលរួមមានប្រាំបួនខែសម្រាប់ការពិចារណាពីលទ្ធភា
ពមានផ្ទៃពោះ

(ព្រោះនេះជារយៈពេលភាគច្រើននៃការមានផ្ទៃពោះ)
និងបីខែសម្រាប់រយៈពេលរង់ចាំ។

ប្រសិនបើការលែងលះកើតឡើងបន្ទាប់ពីកិច្ចស
ន្យារៀបការ តែមិនទាន់បានរួមរក ឬប៉ះពាល់
នោះគ្មានរយៈពេលរង់ចាំ (អ៊ុនហ្គ្រ)នោះទេ
មិនថាដោយការមករដូវ ឬករណីផ្សេងទៀតឡើយ
ដោយសារតែបន្ទូលរបស់អល់ឡោះដែលទ្រង់បានមាន
បន្ទូលថា៖

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا...﴾

ឱបណ្តាអ្នកដែលមានជំនឿ!

នៅពេលដែលពួកអ្នករៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ជាមួយប
ណ្តាស្ត្រីដែលមានជំនឿ ក្រោយមក
ពួកអ្នកបានលែងលះពួកនាងវិញមុនពេលដែលពួក
អ្នកបានរួមដំណេកជាមួយនឹងពួកនាង
ជាការពិតណាស់

ពួកនាងពុំមានរយៈពេលរង់ចាំ(អ៊ុនហ្គ្រ)ដែលត្រូវរាប់
នោះឡើយ... [គម្ពីរគួរអាន ៣៣:៤៩]

ច្បាប់ទីប្រាំបួន៖ បទបញ្ញត្តិ
អំពីភាពជ្រះស្អាតនៃស្បូន ពោលគឺការគ្មានផ្ទៃពោះ
ហើយច្បាប់នេះត្រូវបានអនុវត្តនៅពេលណាដែលតម្រូវ

វឌ្ឍមានការសម្រេចអំពីភាពជ្រះស្អាតនៃស្បូន។

វាមានបញ្ហាមួយចំនួនដូចជា៖

ក្នុងករណីដែលបុគ្គលម្នាក់ស្លាប់
ហើយបន្ទាល់ទុកស្ត្រីម្នាក់ដែលកូនក្នុងផ្ទៃរបស់នាងអា
ចទទួលមរតក ហើយស្ត្រីនោះក៏មានស្វាមី
នោះស្វាមីរបស់នាងមិនត្រូវរួមរីកជាមួយនាងឡើយ
រហូតដល់នាងមានរដូវ

ឬបញ្ជាក់ថានាងមានផ្ទៃពោះ។

ប្រសិនបើបញ្ជាក់ថានាងមានផ្ទៃពោះ

យើងវិនិច្ឆ័យថាកូនក្នុងផ្ទៃនោះទទួលមរតក

ដោយសារយើងសម្រេចថាកូននោះមានវត្តមាននៅ
ពេលម្ចាស់បន្ទាល់មរតកស្លាប់។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើនាងមានរដូវ

យើងវិនិច្ឆ័យថាកូនក្នុងផ្ទៃនោះមិនទទួលមរតកទេ

ដោយសារយើងសម្រេចថាស្បូនស្អាតមិនមានផ្ទៃពោះ

ដោយសារតែការមានរដូវ។

ច្បាប់ទីដប់៖ កាតព្វកិច្ចនៃការដូតសម្អាត
(ហ្គូសុល)៖ ស្ត្រីដែលបានបញ្ចប់រដូវ

ត្រូវតែដូតសម្អាតរាងកាយទាំងមូល។

ស្របតាមប្រសាសន៍របស់ព្យាការី

(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)

ដែលបានប្រាប់ទៅកាន់អ្នកស្រី ហ្វាតីម៖ កូនស្រីរបស់
អាពី ហ្វិពៃស៊ីន ថា៖

«فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ فَدَعِي الصَّلَاةَ، وَإِذَا أَدْبَرَتْ فَاعْتَسِلِي وَصَلِّي»

«នៅពេលដែលរដូវមក ចូរកុំសឡាត
ហើយនៅពេលដែលរដូវបញ្ចប់ ចូរដូតសម្អាត
រួចសឡាតវិញ»។ រាយការណ៍ដោយ អាស់ពូឌរី។

កម្រិតតិចបំផុតនៃការដូតសម្អាតដែលជាកាតព្វ
កិច្ច គឺត្រូវឱ្យទឹកសើមរាងកាយទាំងមូល
រួមទាំងគល់សក់។ ប៉ុន្តែវិធីដែលល្អបំផុត
គឺធ្វើតាមរបៀបដែលមានបញ្ជាក់នៅក្នុងហាទីសៈ
ព្យាការី(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
ត្រូវបានអ្នកស្រី អាស្លាក់ កូនស្រី ស្លឹកឡើ
សួរអំពីការដូតសម្អាតបន្ទាប់ពីអស់រដូវ។
លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«تَأْخُذُ إِحْدَاكَنَّ مَاءَهَا وَسَدْرَتَهَا فَتَطَهَّرُ فَتُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا
فَتَذَلُّكُهُ دَلَا شَدِيدًا، حَتَّى تَبْلُغَ شُؤُونَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ
فِرْصَةً مَمْسَكَةً - أَي: قِطْعَةً فَمَاشٍ فِيهَا مِسْكَ - فَتَطَهَّرُ بِهَا»

«ស្ត្រីម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកនាង ត្រូវយកទឹក
និងស្លឹកស៊ីឌ (ស្លឹកឈើពុទ្រា) ដើម្បីសម្អាតឱ្យបានល្អ។
បន្ទាប់មក ចាក់ទឹកលើក្បាល ហើយដូតឱ្យសព្វរហូត
ទឹកជ្រាបចូលដល់គល់សក់។ បន្ទាប់មក
ចាក់ទឹកលើរាងកាយទាំងមូល
រួចយកសំឡីមួយដុំដែលមានក្លិន ក្រអូប (មីស្ត័)

1 រាយការណ៍ដោយ អាស់ពូឌរី៖ សៀវភៅស្តីពីរដូវ, ជំពូកស្តីពីការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃរដូវ, លេខ ៣២០, និង មូស្លីមៈ សៀវភៅស្តីពីរដូវ,
ជំពូកស្តីពីស្ត្រីមានឈាមអ៊ីស្តិហាឃ្លោះ ការដូតទឹកសម្អាត
និងការសឡាតរបស់នាង, លេខ ៣៣៣, ពីហាទីសរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្សៈ
(សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)។

ដើម្បីសម្អាតខ្លួន»។ អ្នកស្រី អាស្នាក់ សួរថា៖
តើសម្អាតដោយរបៀបណា?
ហើយព្យាការីបានឆ្លើយថា៖

«سُبْحَانَ اللَّهِ!»

“អល់ឡោះមហាស្អាតស្អំ!” ពេលនោះ
អាអ៊ីស្តៈក៏បាននិយាយទៅកាន់នាងថា៖
ចូរនាងតាមដានស្នាមឈាម។
[រាយការណ៍ដោយមូស្លីម៖៥៤]។
[រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម]។
មិនចាំបាច់ត្រូវស្រាយសក់នៅលើក្បាលទេ
លើកលែងតែសក់នោះត្រូវបានចងយ៉ាងណែន
ដែលទំនងជា

ការពារទឹកមិនឱ្យទៅដល់ស្បែកក្បាលរបស់នាង។
ដោយសារនៅក្នុងសៀវភៅ សហើសមូស្លីម
មានហាទិសអំពីអ្នកស្រី អុំមូ សាឡាម៖
(សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)
បានសួរព្យាការី
(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក) ថា៖
«ខ្ញុំជាស្ត្រីដែលចងសក់ក្បាលណែន

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់-ពូខរី សៀវភៅស្តីពីរដូវ, ជំពូកស្តីពីការដូតសម្អាតក្រោយអស់រដូវ, លេខ (៣១៥), និងមូស្លីម៖ សៀវភៅស្តីពីរដូវ, ជំពូកស្តីពីការណែនាំឱ្យស្ត្រីដែលដូតសម្អាតពីការមករដូវប្រើសំឡីក្រអូប(មីស្ត) នៅគ្រងកន្លែងមានឈាម, លេខ (៣៣២), ពីស៊ីរបស់អ្នកស្រី អាអ៊ីស្តៈ رضى الله عنها។

តើខ្ញុំត្រូវស្រាយសក់នោះដើម្បីដូតទឹកសម្អាតពិភាពមិនបរិសុទ្ធ(ដូនូប)ឬ?

(នៅក្នុងសេចក្តីរាយការណ៍មួយទៀតថា៖ (អំពីឈាមរដូវនិងដូនូប)»។ ព្យាការីបានឆ្លើយថា៖

«لَا، إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْتِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَيَّاتٍ تَمُّ فَيُضَيِّنَ عَلَيْكَ الْمَاءَ فَتَطْهُرِينَ».

«មិនចាំបាច់ទេ

គ្រាន់តែអ្នកយកទឹកចាក់លើក្បាលបីដៃ រួចចាក់ទឹកលើខ្នងរបស់អ្នកទាំងមូល នោះអ្នកនឹងជ្រះស្អាត»។¹

ប្រសិនបើស្ត្រីដែលមានរដូវបានជ្រះស្អាតនៅក្នុង ពេលវេលានៃការសង្ហាតណាមួយ នាងត្រូវប្រញាប់ដូតទឹកសម្អាតខ្លួន ដើម្បីអាចធ្វើការសង្ហាតឲ្យទាន់ពេល។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើនាងកំពុងធ្វើដំណើរ ហើយគ្មានទឹក ឬមានទឹក ប៉ុន្តែខ្លាចគ្រោះថ្នាក់នៅពេលប្រើទឹកនោះ ឬបើនាងជាអ្នកជំងឺដែលទឹកអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ នាង នោះនាងអាចធ្វើតាមរូបមន្ត ជំនួសការដូតទឹកសម្អាត រហូតដល់ឧបសគ្គនោះលែងមានទៀត ហើយនាងអាចដូតទឹកសម្អាតបានវិញ។

1 រាយការណ៍ដោយ មូស្លីម៖ សៀវភៅ អាល់ហៃឌ៍, ជំពូក ហ្វឹកុមល្លីពីសក់ក្រវរបស់អ្នកដូតទឹកសម្អាតខ្លួន, លេខ (៣៣០), ពីហាំឌីសរបស់អ្នកនាង អុំមូ សាឡាម៖ (សូមអល់ឡោះទ្រង់យល់ព្រមលើនាង)។

ស្រ្តីខ្លះជ្រះស្អាតនៅក្នុងពេលវេលានៃការសឡាត
 ប៉ុន្តែពន្យារការដូតទឹកសម្អាត ដោយនិយាយថា
 នាងមិនអាចធ្វើការសម្អាតខ្លួនឱ្យបានស្អាតគ្រប់គ្រា
 ន់ក្នុងរយៈពេលនោះទេ។ នេះមិនមែនជាលេស
 ឬហេតុផលត្រឹមត្រូវទេ។
 ព្រោះនាងអាចធ្វើការដូតទឹកសម្អាតតាមកម្រិតតិច
 បំផុត ដើម្បីអាចសឡាតឱ្យទាន់ពេល
 ហើយប្រសិនបើនាងមានពេលគ្រប់គ្រាន់នៅពេល
 ក្រោយ នាងអាចធ្វើការសម្អាតឱ្យបានពេញលេញ។

**ជំពូកទី៥: ឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ
 និងបទបញ្ញត្តិរបស់វា**

ឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ៖
 គឺជាករណីមួយដែលឈាមបន្តហូរចេញពីទ្វារមាសស្រ្តីមិ
 នឈប់សោះ ឬឈប់តែរយៈពេលខ្លី ដូចជាមួយថ្ងៃ
 ឬពីរថ្ងៃក្នុងមួយខែ។

ភស្តុតាងសម្រាប់ករណីទីមួយ
 ដែលការហូរឈាមមិនឈប់សោះនោះ
 គឺជាអ្វីដែលបានចែងក្នុងសៀវភៅ សហ៊ីស ពូខរី
 អំពីអ្នកស្រី អាអ៊ីស្សៈ បាននិយាយថា៖ អ្នកស្រី ហ្វាតីមៈ
 កូនស្រី អាតី ហ្វីតៃស៊ីន
 បាននិយាយទៅកាន់អ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ
 (សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក) ថា៖

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَا أَطْهُرُ"

"ឱអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ!

ខ្ញុំមិនបានជ្រះស្អាតទេ"

រីឯក្នុងសេចក្តីរាយការណ៍ផ្សេងទៀត៖

"أَسْتَحَاضُ فَلَا أَطْهُرُ"

«ខ្ញុំមានធ្លាក់ឈាមជាប់រហូតដោយមិនជ្រះស្អាតសោះ»¹

ភស្តុតាងនៃករណីទីពីរ
ដែលការហូរឈាមមិនឈប់លើកលែងតែបន្តិចបន្តួច
គឺជាហានិភ័យរបស់អ្នកស្រី ម៉ាណៈ កូនស្រី ចាស្សិន
ដែលបានមកជួបព្យាការី
(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
ហើយបាននិយាយថា៖

"يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَسْتَحَاضُ حَيْضَةً كَثِيرَةً شَدِيدَةً"

«ឱអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ
ខ្ញុំពិតជាហូរឈាមអ៊ីស្តីហាហ្វ្រោះច្រើន
និងធ្ងន់ធ្ងរណាស់» [ហាហ៊ីស.. រាយការណ៍ដោយអះម៉ាត់,
អាពូហ្សាវូទ និងតៀរមីហ្ស៊ី
ហើយគាត់បានចាត់ទុកវាជាហាហ៊ីស
និងបានដកស្រង់ការបញ្ជាក់ថាជាហាហ៊ីសពីអ៊ីម៉ាអៈ

1 រាយការណ៍ដោយអ៊ីម៉ាពូខរី៖ ក្នុងសៀវភៅស្តីពីរូប្ត, ជំពូកស្តីពីការលាងសម្អាតឈាម, លេខ (២២៨) និងអ៊ីម៉ាមូស្តីម៖ ក្នុងសៀវភៅស្តីពីការមករដូវ, ជំពូកស្តីពីស្ត្រីដែលមានឈាមអ៊ីស្តីហាហ្វ្រោះ ការដូតទឹកសម្អាតខ្លួន និងការសង្ហារឹបរបស់នាង, លេខ (៣៣៣) ពីហានិភ័យរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្ត៍: (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)។

ម៉ាត់

ព្រមទាំងការចាត់ទុកថាជាហាសាន់ពីអាល់ប៊ិខរី។¹²

ការណ៍នៃឈាមអ៊ុស្ត្រីហាហ្គេ:

ស្ត្រីដែលមានឈាមអ៊ុស្ត្រីហាហ្គេ: មានបីករណ៍:
ករណ៍ទីមួយ:

គឺស្ត្រីដែលមានរដូវច្បាស់លាស់មុនពេលមានឈាមអ៊ុស្ត្រីហាហ្គេ:។ ក្នុងករណីនេះ:

នាងត្រូវត្រឡប់ទៅរយៈពេលនៃរដូវដែលនាងធ្លាប់មានច្បាស់លាស់

ហើយថ្ងៃទាំងនោះត្រូវចាត់ទុកថាជាថ្ងៃមានរដូវ។

ចំណែកឯឈាមដែលហូរចេញបន្ទាប់ពីនោះ:

ត្រូវចាត់ទុកជាឈាមអ៊ុស្ត្រីហាហ្គេ:

ហើយនាងត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់នៃស្ត្រីដែលមានឈាមអ៊ុស្ត្រីហាហ្គេ:។

ឧទាហរណ៍: ស្ត្រីម្នាក់ដែលធ្លាប់មានរដូវ

៦ថ្ងៃនៅដើមខែនីមួយៗ

1 ស៊ុណាន់ អាត់តៀរមីហ្ស៊ី: ជំពូកស្តីពីការសំអាត, មាតិកាស្តីពីស្ត្រីដែលមានធ្លាក់ឈាមក្រៅរដូវ ដែលនាងត្រូវបូកសទ្ទាតទាំងពីរដោយការដូតទឹកតែមួយដង, បន្ទាប់ពីហែទឹសលេខ (128)។

2 រយការណ៍ដោយ អះម៉ាត់ (6/ 349), អាពូ ទឿរដ: ក្នុងជំពូកស្តីពីការសម្អាត, មាតិកា «អ្នកដែលបានពោលថា នៅពេលរដូវមកដល់ គឺត្រូវឈប់សទ្ទាត», លេខ (287), និងតៀរមីហ្ស៊ី: ក្នុងជំពូកទាំងឡាយស្តីពីការសម្អាត, មាតិកា «ស្ត្រីដែលមានឈាមអ៊ុស្ត្រីហាហ្គេ: នាងអាចបូកសរុបសទ្ទាតទាំងពីរដោយការដូតទឹកសម្អាតខ្លួនតែមួយ», លេខ (128), ដកស្រង់ចេញពីហាទីសរបស់អ្នកស្រី ម៉ាណ: កូនស្រី បាស្ស៊ីន (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)។

បន្ទាប់មកនាងមានឈាមអ៊ីស្តិហាហ្គោះ
 ដែលធ្វើឱ្យឈាមហូរជាបន្តបន្ទាប់។ ក្នុងករណីនេះ
 នាងត្រូវចាត់ទុកថា ៦ ថ្ងៃដើមខែជារដូវរបស់នាង
 ហើយឈាមដែលហូរលើសពីនោះជាឈាមអ៊ីស្តិហាហ្គោះ
 ។ យោងតាមហាទីសរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្តៈ
 (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)
 ដែលបានរៀបរាប់ថា អ្នកស្រី ហ្វាតិមៈ កូនស្រី អាពិ
 ហ្វិពៃស៊ីន បាននិយាយថា៖
 ឱអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ! ខ្ញុំមិនបានជ្រះស្អាតទេ។
 តើខ្ញុំគួរឈប់ធ្វើការសឡាតដែរឬទេ?»
 អ្នកនាំសារបានឆ្លើយថា៖

«لَا، إِنَّ ذَلِكَ عِرْقٌ، وَلَكِنْ دَعِيَ الصَّلَاةَ قَدَرُ الْأَيَّامِ الَّتِي كُنْتَ تَحِيضِينَ فِيهَا
 ثُمَّ اغْتَسَلِي وَصَلِّي.»

«ទេ នោះគឺជាឈាមអ៊ីស្តិហាហ្គោះ
 (មិនមែនរដូវទេ)។
 ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវឈប់ធ្វើការសឡាតក្នុងរយៈពេលនៃថ្ងៃ
 ដែលអ្នកធ្លាប់មានរដូវ
 បន្ទាប់មកអ្នកត្រូវដូតទឹកសម្អាតខ្លួន
 ហើយធ្វើការសឡាត»។ [អាល់ពូខរិ:៥៩]។
 នៅក្នុងសៀវភៅ សហ៊ីស មូស្លីម

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូខរិ: សៀវភៅស្តីពីការមករដូវ, ជំពូកស្តីពីការមករដូវ
 និងអ្វីដែលត្រូវធ្វើលើស្រ្តីអំពីការមករដូវនិងការមានផ្ទៃពោះ
 ក្នុងដែនកំណត់ដែលអាចទៅរួចនៃការមករដូវ, លេខរៀង (៣២៥),
 ពីហាំឌីសរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្តៈ។

អ្នកនាំសារបានមានប្រសាសន៍ទៅកាន់អ្នកនាង អុំមូហាពីហ្គៈ កូនស្រី ចាស្សិន ថា៖

«اَمْكِي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحْبِسُكَ حَيْضُنْكَ ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي»

«អ្នកត្រូវសម្រាកក្នុងរយៈពេលដែលរដូវធ្លាប់រវាងអ្នកបន្ទាប់មកដូចទឹកសម្អាតខ្លួន ហើយធ្វើការសឡាត»¹

ដូច្នេះ៖ ស្ត្រីដែលមានរដូវច្បាស់លាស់ ហើយក៏មានអ៊ីស្តីហាហ្គ្វៈត្រូវសម្រាកក្នុងរយៈពេលធម្មតានៃរដូវរបស់នាង

បន្ទាប់មកត្រូវដូចទឹកសម្អាតខ្លួន ហើយធ្វើការសឡាត

ដោយមិនចាំបាច់ខ្វល់អំពីឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គ្វៈនោះទេ។ ករណីទីពីរ៖

នៅពេលដែលស្ត្រីម្នាក់មិនអាចកំណត់រយៈពេលនៃការមករដូវច្បាស់លាស់មុនពេលមានអ៊ីស្តីហាហ្គ្វៈ ពេលគឺឈាមហូរជាបន្តបន្ទាប់តាំងពីថ្ងៃដំបូងដែលនាងឃើញឈាម។ ក្នុងករណីនេះ៖

នាងត្រូវអនុវត្តតាមការបែងចែក (តាំយ៉ឺស) រវាងឈាមរដូវ និងអ៊ីស្តីហាហ្គ្វៈ ដោយផ្អែកលើលក្ខណៈនៃឈាម។

1 រាយការណ៍ដោយមូស្លីម៖ សៀវភៅស្តីពីរដូវ, ជំពូកស្តីពីស្ត្រីដែលមានឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គ្វៈ ការដូចទឹកសម្អាតខ្លួន និងការសឡាតរបស់នាង, លេខ (334), ពីហាទីសរបស់អ្នកស្រី អាអ៊ីស្សៈ (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)។

ឈាមដែលមានលក្ខណៈខ្មៅ ឬក្រាស់ ឬមានក្លិន
ដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាឈាមរដូវ។

ចំណែកឯឈាមផ្សេងទៀតដែលមិនមានលក្ខណៈបែប
នេះ គឺជាឈាមអ៊ីស្តិហាហ្គោះ

ដែលត្រូវអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិនៃឈាមអ៊ីស្តិហាហ្គោះ។

ឧទាហរណ៍៖ ស្ត្រីម្នាក់ឃើញឈាមតាំងពីដំបូង
ហើយឈាមនោះបន្តហូរជាបន្តបន្ទាប់

ដោយនាងឃើញឈាមខ្មៅរយៈពេល ១០ថ្ងៃ

ហើយថ្ងៃដែលនៅសល់នៃខែនោះគឺឈាមក្រហម។

ឬឃើញឈាមក្រាស់រយៈពេល ១០ ថ្ងៃ

ហើយថ្ងៃដែលនៅសល់នៃខែនោះគឺឈាមស្លើង។

ឬឃើញឈាមមានក្លិនរយៈពេល ១០ ថ្ងៃ

ហើយថ្ងៃដែលនៅសល់គឺគ្មានក្លិន។ ដូច្នោះ

ឈាមរដូវរបស់នាងគឺឈាមខ្មៅ

(ក្នុងឧទាហរណ៍ទីមួយ) ហើយឈាមក្រាស់

(ក្នុងឧទាហរណ៍ទីពីរ) និងឈាមមានក្លិន

(ក្នុងឧទាហរណ៍ទីបី)។

ចំណែកឯឈាមដែលផ្សេងពីនេះគឺជាឈាមអ៊ីស្តិហា

ហ្គោះ។ ស្របតាមប្រសាសន៍របស់ព្យាការី

(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)

ដែលបានប្រាប់ទៅកាន់អ្នកស្រី ហ្វាតិម៉ា៖ កូនស្រី របស់

អាពី ហ្វិពៃស៊ីន ថា៖

«إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضَةِ فَإِنَّهُ أَسْوَدُ يُعْرَفُ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ فَإِذَا
كَانَ الْآخِرُ فَتَوَضَّئِي وَصَلِّي، فَإِنَّمَا هُوَ عِرْقٌ».

«បើជាឈាមរដូវ គឺវាមានពណ៌ខ្មៅ
 ដែលអាចសម្គាល់បាន។ បើសិនជាឈាមបែបនេះ
 ចូរឈប់ធ្វើការសឡាត។
 ប៉ុន្តែបើសិនជាឈាមផ្សេងទៀត ចូរយករូប
 ហើយធ្វើការសឡាត ព្រោះវាគ្រាន់តែជាឈាមជំងឺ
 (មិនមែនឈាមរដូវ)»។ [រាយការណ៍ដោយ អាព្វហ្មារូទ
 និងអាន់ណាសាអ៊ី, ហើយបានចាត់ទុកថា
 សុហិហ៍ដោយ អ៊ុពនូហ៊ីប៉ាន និងអាល់ហាកិម]។

ទោះបីជាហាទីសនេះមានការពិភាក្សាខ្លះទាក់ទង
 នឹងខ្សែសណ្តទ(បណ្តាញអ្នករាយការណ៍)
 និងខ្លឹមសាររបស់វា
 ក៏ប៉ុន្តែអ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមបានអនុវត្តតាមវា
 ហើយវាត្រូវបានចាត់ទុកថាជាវិធីសាស្ត្រដែលប្រសើរជា
 ងការយកតាមទម្លាប់របស់ស្ត្រីភាគច្រើន។

ករណីទីបី:
 នៅពេលដែលស្ត្រីម្នាក់មិនអាចកំណត់រយៈពេលនៃកា

1 រាយការណ៍ដោយ អាព្វ ឡើង៖ ជំពូកស្តីពីការសម្អាត,
 មាតិកាស្តីពីអ្នកដែលបានពោលថា នៅពេលមានរដូវត្រូវឈប់សឡាត, លេខ
 (286), និងអាន់ណាសាអ៊ី៖ ជំពូកស្តីពីការសម្អាត,
 មាតិកាស្តីពីស្ត្រីមានអ៊ីស្លាមហ្មោះ ដែលបានដឹងពីថ្ងៃនៃរដូវរបស់នាង
 មុនពេលឈាមបន្តហូរមិនឈប់, លេខ (211), និងអ៊ីបនូ ម៉ាជ្ល៖
 ជំពូកស្តីពីការសម្អាត និងស៊ីណាន់របស់វា, មាតិកាស្តីពីស្ត្រីមានអ៊ីស្លាមហ្មោះ
 ដែលបានដឹងពីថ្ងៃនៃរដូវរបស់នាង មុនពេលឈាមបន្តហូរមិនឈប់, លេខ
 (620), និងអ៊ីបនូ ហ៊ីបហ្គាន ក្នុងសៀវភៅសហ៊ីរបស់លោក (1348), និងអាល់-
 ហាគីម ក្នុងសៀវភៅអាល់-មូស្តាដរ៉ករបស់លោក (618),
 យោងតាមហាទីសរបស់អ្នកស្រីអាអ៊ីស្ត៍៖
 (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)។

រមករដូវច្បាស់លាស់
 និងមិនមានការបែងចែកឈាមណាមួយដែលអាច
 ចាត់ទុកថាជាឈាមរដូវ ឬឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះបាន
 ដោយឈាមហូរជាបន្តបន្ទាប់គាំងពីថ្ងៃដំបូងដែលឃើ
 ញឈាម ហើយឈាមនោះមានលក្ខណៈដូចគ្នា
 ឬមានលក្ខណៈច្របូកច្របល់ដែលមិនអាចចាត់ទុក
 ជាឈាមរដូវបាន។ នៅក្នុងករណីនេះ
 ស្ត្រីត្រូវអនុវត្តតាមទម្លាប់ទូទៅរបស់ស្ត្រីភាគច្រើន
 ដោយចាត់ទុកថារយៈពេលនៃការមករដូវរបស់នាងគឺ
 ៦ថ្ងៃ ឬ ៧ថ្ងៃ ក្នុងមួយខែ
 ដែលចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃដំបូងដែលនាងឃើញឈាម
 ហើយថ្ងៃដែលនៅសល់នៃខែនោះត្រូវចាត់ទុកថាជា
 ឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ។

ឧទាហរណ៍៖

ប្រសិនបើស្ត្រីម្នាក់ឃើញឈាមជាលើកដំបូងនៅថ្ងៃទី
 ៥ នៃខែនោះ
 ហើយឈាមនោះបន្តហូរដោយគ្មានលក្ខណៈណាមួយដែល
 អាចបែងចែកបានថាជាឈាមរដូវ
 (មិនមានភាពខុសគ្នាខាងពណ៌
 ឬលក្ខណៈផ្សេងទៀត)
 នោះរយៈពេលនៃការមករដូវរបស់នាងនឹងត្រូវចាត់ទុក
 ថាមានរយៈពេល ៦ថ្ងៃ ឬ ៧ថ្ងៃ ដែលចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី
 ៥ ជារៀងរាល់ខែ។ នេះផ្អែកលើហានិសរបស់អ្នកស្រី
 ម៉ាណៈ កូនស្រី ចាស្សិន
 (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)

ដែលអ្នកស្រីបាននិយាយថា៖

«ឱអ្នកនាំសាររបស់អល់ឡោះ!

ខ្ញុំមានឈាមអ៊ីស្តិហាហ្គោះច្រើន និងធ្ងន់ធ្ងរណាស់ តើលោកគិតថាខ្ញុំគួរធ្វើយ៉ាងណា?

វាបានរារាំងខ្ញុំមិនឱ្យសឡាត និងបួស»។ ព្យាការី (សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)

បានឆ្លើយថា៖

«أَنْعَتُ لَكَ (أَصِفُ لَكَ اسْتِعْمَالَ) الْكُرْسَفِ (وَهُوَ الْفُظُنُّ) تَضَعِيْنَهُ عَلَى الْفَرْجِ، فَإِنَّهُ يُذْهَبُ الدَّمُ»

«ខ្ញុំណែនាំឱ្យអ្នកប្រើកប្បាស

ដោយដាក់វានៅត្រង់ផ្នែកនៃប្រដាប់ភេទ

ព្រោះវានឹងជួយស្រូបឈាម» នាងបាននិយាយថា៖

វាក៏ច្រើនជាងនេះ។ ហើយនៅក្នុងរឿងនេះ

រឿងលុលឡោះ ៖ លោកបានមានប្រសាសន៍ថា៖

«إِنَّمَا هَذَا رُكُضَةٌ مِنْ رُكُضَاتِ الشَّيْطَانِ، فَتَحَيِّضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةَ فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَى، ثُمَّ اغْتَسِلِي حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهَّرْتِ وَاسْتَنْقَيْتِ فَصَلِّي أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ أَوْ ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا وَصُومِي»

«នេះគ្រាន់តែជាការរុញច្រានមួយពីស្នែករបស់ប៉ុណ្ណោះ

ដូច្នោះ ចូរនាងចាត់ទុករយៈពេលរដូវរបស់នាង

ប្រាំមួយថ្ងៃ ឬប្រាំពីរថ្ងៃ

នៅក្នុងចំណេះដឹងរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់។

បន្ទាប់មក ចូរដូតទឹកសម្អាតខ្លួន។

ហើយនៅពេលដែលនាងយល់ថាខ្លួនបានជ្រះស្អាត

និងបរិសុទ្ធហើយនោះ

ចូរប្រតិបត្តិសទ្ធាគរយៈពេលម្តែបួន

ឬម្តែបីយប់និងថ្ងៃរបស់វា ហើយចូរនាងបួន»។

ហាទីសុ។ រាយការណ៍ដោយអះម៉ាត់ និងអាប៊ីដារូដ និងអាត់-ទើមីហ្សឺ

ហើយគាត់បានចាត់ទុកថាវាសហេស,

ហើយបានដកស្រង់ពីអះម៉ាត់ថាគាត់បានចាត់ទុក ថាវាសហេស, និងពីអាល់- ប៊ូឌីវិថាគាត់បានចាត់ទុកថាវាហាសាន់]។¹²

ហើយព្យាករិម្មហាំម៉ាត់(សូមសុខសន្តិភាពកើតមា នដល់លោក) បានមានប្រសាសន៍ដែរថា៖ «៦ថ្ងៃ ឬ ៧ថ្ងៃ» មិនមែនសម្រាប់ការជ្រើសរើសនោះទេ ប៉ុន្តែជាការវិនិច្ឆ័យ (អ៊ីដទិហាដ)

ដោយពិនិត្យមើលអ្វីដែលជិតនឹងករណីរបស់នាងបំផុ ត អំពីអ្នកដែលស្រដៀងនឹងនាងទាំងរាងកាយ អាយុ និងញាតិសន្តាន

ព្រមទាំងអ្វីដែលជិតឬស្រដៀងនឹងឈាមរបស់នា

1 ស្នំណាន់ អាត់កៀរមីហ្សឺ៖ ជំពូកស្តីពីការតាហាវ៉េ, មេរៀនស្តីពីស្ត្រីមូសសាហាដោះដែលនាងបូកសទ្ធាកពីរពេលដោយហ្គូស៊ុលតែមួយដង, ក្រោយហាក់ឌីសលេខ (១២៨)។

2 រាយការណ៍ដោយអ៊ីម៉ា អះម៉ាត់ (6/439) អាពូ ទើរូដ៖ ក្នុងគម្ពីរស្តីពីការសម្អាត ជំពូកស្តីពី “អ្នកដែលបានពោលថា នៅពេលមានរដូវមកដល់ ត្រូវផ្អាកការសទ្ធា” លេខ (287) និងកៀរមីហ្សឺ៖ ក្នុងគម្ពីរស្តីពីការសម្អាត ជំពូកស្តីពី “ស្ត្រីដែលមានឈាមអ៊ីស្តិហាហ្វោះ គឺនាងអាចបូកសទ្ធាទាំងពីរពេលដោយគ្រាន់តែដូកទឹកតែម្តង” លេខ (128) តាមរយៈហាទីស្តរបស់អ្នកស្រី ហាំណៈ កូនស្រី ផ្ទះស្ត្រី (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)។

ដង្កោ និងការពិចារណាផ្សេងៗទៀត។
ប្រសិនបើអ្វីដែលជិតបំផុតគឺ ៦ ថ្ងៃ គេកំណត់ថាជា
៦ថ្ងៃ។ ប្រសិនបើអ្វីដែលជិតបំផុតគឺ ៧ថ្ងៃ
គេកំណត់ថាជា ៧ថ្ងៃ។

**ករណីរបស់ស្ត្រីដែលស្រដៀងនឹងអ្នកមានឈាមអ៊ី
ស្តីហាហ្គោះ៖**

ជួនកាលស្ត្រីអាចជួបប្រទះនឹងមូលហេតុមួយចំនួន
ដែលបណ្តាលឱ្យហូរឈាមចេញពីទ្វារមាស
ដូចជាការរះកាត់ស្បូន ឬអ្វីៗផ្សេងទៀត។
ករណីនេះចែកចេញជាពីរប្រភេទ៖

ប្រភេទទី១៖

គេដឹងថានាងមិនអាចមានរដូវបានទៀតបន្ទាប់ពី
ការរះកាត់

ដូចជាករណីរះកាត់យកស្បូនចេញទាំងស្រុង
ឬបិទស្បូនដែលធ្វើឱ្យឈាមមិនអាចហូរចេញបាន។
ស្ត្រីប្រភេទនេះមិនត្រូវបានអនុវត្តច្បាប់ស្ត្រីអ៊ីស្តីហា
ហ្គោះទេ

ប៉ុន្តែនាងមានច្បាប់ដូចស្ត្រីដែលឃើញឈាមក្រហម
ស្រាល ឬពណ៌ត្នោត ឬសំណើមបន្ទាប់ពីជ្រះស្អាតពីរដូវ។
នាងមិនត្រូវបោះបង់ការសឡាត ការបួស
ឬការរួមរីកនោះទេ

ហើយឈាមនោះមិនតម្រូវឱ្យនាងដូតទឹកសម្អាតឡើយ។
ប៉ុន្តែនៅពេលសឡាត នាងត្រូវលាងឈាមចេញ
ហើយប្រើក្រណាត់

ឬរបស់អ្វីផ្សេងដើម្បីចងនៅទ្វារមាស

ដើម្បីការពារកុំឱ្យឈាមហូរចេញ។ បន្ទាប់មក
 នាងត្រូវយកទឹករូប្តាដើម្បីសង្ហាត
 នៅពេលចូលដល់ម៉ោងនៃការសង្ហាតតែប៉ុណ្ណោះ
 ដូចជាការសង្ហាតកាតព្វកិច្ចទាំង ៥ពេល។
 ប៉ុន្តែបើជាការសង្ហាតស្ម័គ្រចិត្ត
 នាងត្រូវយករូប្តានៅពេលដែលចង់ធ្វើការសង្ហាតនោះ
 ។

ប្រភេទទីពីរ៖
 ករណីដែលនាងមិនប្រាកដថាការមករដូវរបស់នាង
 ត្រូវបានរារាំងបន្ទាប់ពីការរះកាត់
 ពេលគឺអាចមករដូវបាន
 នោះនាងមានស្ថានភាពដូចជាអ្នកដែលមានការហូរ
 ឈាមអ៊ីស្តិហាហ្គោះ។
 ភស្តុតាងនៃរឿងនេះគឺប្រសាសន៍របស់ព្យាការី
 (សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
 ដែលបានប្រាប់ទៅកាន់ ហ្វាតិម៉ា កូនស្រី អាពី
 ហ្វិពៃស៊ីន៖

«إِنَّمَا ذَلِكَ عَرُوقٌ وَنَيْسٌ بِالْحَيْضَةِ، فَإِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ فَاتْرُكِي الصَّلَاةَ».

«នោះគ្រាន់តែជាឈាមហូរពីសរសៃឈាម(អ៊ីស្តិហាហ្គោះ
)ប៉ុណ្ណោះ មិនមែនជាឈាមរដូវទេ
 ដូច្នោះនៅពេលឈាមរដូវចាប់ផ្តើមមក

ចូរឈប់ធ្វើការសឡាត»។¹

ព្រោះទ្រង់បានមានបន្ទូលថា៖

«إِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ»

«នៅពេលឈាមរដូវចាប់ផ្តើមមក» បង្ហាញថា ស្ថានភាពរបស់អ្នកដែលមានការហូរឈាមខុសប្រក្រតី (អ៊ីស្តីហាហ្គោះ) គឺអនុវត្តចំពោះអ្នកដែលមានរដូវដែលមានការចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់។ ប៉ុន្តែមិនមែនចំពោះអ្នកដែលលែងអាចមានរដូវបានទេ

ព្រោះឈាមរបស់នាងគឺជាឈាមហូរពីសរសៃឈាម (អ៊ីស្តីហាហ្គោះ) នៅក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់។

បទបញ្ញត្តិនៃឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ

យើងបានដឹងហើយពីអ្វីដែលបានរៀបរាប់ខាងលើថា នៅពេលណាឈាមនោះជាឈាមរដូវ និងនៅពេលណាជាឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ។

នៅពេលដែលជាឈាមរដូវ

គឺត្រូវអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃឈាមរដូវ

ហើយនៅពេលដែលជាឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ

គឺត្រូវអនុវត្តបទបញ្ញត្តិនៃអ៊ីស្តីហាហ្គោះ។

បទបញ្ញត្តិសំខាន់ៗនៃឈាមរដូវត្រូវបានរៀបរាប់រួ

1 រាយការណ៍ដោយ អល់-ពូខរី៖ សៀវភៅ អាល់-រូដុ, ជំពូក ការលាងឈាម, លេខ (២២៨), និងមូស្លីម៖ សៀវភៅ អាល់-ហៃទ៍, ជំពូក ព្រំមានឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ ការដូតទឹកសម្អាតខ្លួន និងការសឡាតរបស់នាង, លេខ (៣៣៣), ពីហាទីសរបស់អ្នកស្រី អាអ៊ីស្តៈ (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)។

ចហើយ។

ចំណែកឯបទបញ្ញត្តិនៃអ៊ីស្លាមហ្នោះ
គឺអនុវត្តដូចទៅនឹងស្ថានភាពជ្រះស្អាត(គ្មានរដូវ)ដែរ
។ ដូច្នោះ

គ្មានភាពខុសគ្នារវាងស្រ្តីដែលមានអ៊ីស្លាមហ្នោះ
និងស្រ្តីដែលជ្រះស្អាតទេ

លើកលែងតែនៅក្នុងករណីខាងក្រោម៖

ទីមួយ៖ កាតព្វកិច្ចនៃរូប្តា (សម្អាតខ្លួន)
ដោយស្រ្តីមានអ៊ីស្លាមហ្នោះសម្រាប់រាល់ការប្រតិបត្តិស
ឡាត។ ស្របតាមប្រសាសន៍របស់ព្យាការីមូហាំម៉ាត់
(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានលើលោក)
ដែលបានប្រាប់ទៅកាន់អ្នកស្រីហ្វាតីម៉ៈ កូនស្រី របស់
អាពី ហ្វិពៃស៊ីន៖

«مَنْ تَوَضَّأَ لِكُلِّ صَلَاةٍ»

«បន្ទាប់មក

ចូរយករូប្តាសម្រាប់រាល់ការប្រតិបត្តិសឡាត»។

ហាទីសនេះត្រូវបានរាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ាពូខរី
នៅក្នុងជំពូកស្តីពីការលាងសម្អាតឈាម។
មានន័យថា

នាងមិនត្រូវយករូប្តាសម្រាប់សឡាតដែលជាកាតព្វកិ
ច្ចណាមួយនៅមុនពេលរបស់វាឡើយទេ

លុះត្រាតែបានចូលដល់ពេលវេលានៃសឡាតនោះ។

តែប្រសិនបើសឡាតនោះមិនមែនជាសឡាតដែលត្រូវ
បានកំណត់ពេលវេលាទេ ដូចជាសឡាតស្វីណិត

«اجْتَنِبِي الصَّلَاةَ أَيَّامَ حَيْضِكَ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَتَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ، ثُمَّ صَلِّي، وَإِنْ فَطَرَ الدَّمُ عَلَى الْخَصِيرِ».

«ចូរជៀសវាងការប្រតិបត្តិសឡាតក្នុងអំឡុងថ្ងៃនៃការមករដូវរបស់អ្នក បន្ទាប់មកចូរងូតសម្អាតខ្លួននិងយករូប្តា សម្រាប់រាល់ការប្រតិបត្តិសឡាត ហើយបន្ទាប់មកចូរប្រតិបត្តិសឡាត ទោះបីជាឈាមនៅតែហូរតក់លើកម្រាលក៏ដោយ»។
រាយការណ៍ដោយអះម៉ាត់ និងអ៊ីបនូ ម៉ាដេ្រ្ល:1

ទីបី: ការរួមភេទ។
អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមបានខ្វែងគំនិតគ្នាអំពីការអនុញ្ញាតចំពោះការរួមភេទជាមួយស្ត្រីដែលមានឈាមអ៊ីស្តីហ្គោះប្រសិនបើការចៀសវាងមិនបង្កភាពលំបាក។
ទស្សនៈត្រឹមត្រូវគឺថា
ការរួមភេទនេះត្រូវបានអនុញ្ញាតជាដាច់ខាតពីព្រោះស្ត្រីជាច្រើនដែលមានឈាមអ៊ីស្តីហ្គោះរយៈពេលដប់ថ្ងៃ ឬច្រើនជាងនេះ នៅសម័យព្យាការី (សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
ហើយអល់ឡោះ:

1 រាយការណ៍ដោយ អ៊ីម៉ា អះម៉ាត់ (ភាគ៦ ទំព័រ ២០៤), និងអ៊ីបនូ ម៉ាដេ្ល្រ, នៅក្នុងសៀវភៅស្តីអំពីការសម្អាតនិងបែបបទរបស់វា, ជំពូកស្តីអំពីស្ត្រីដែលហូរឈាមអ៊ីស្តីហ្គោះដែលបានកំណត់ថ្ងៃមករដូវរបស់ខ្លួន មុនពេលដែលឈាមនៅតែបន្តហូរ, លេខ (៦២៤), តាមរយៈហាទីសរបស់អ្នកស្រី អាអ៊ីស្សៈ (សូមអល់ឡោះពេញចិត្តចំពោះអ្នកស្រី)។

និងអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់មិនបានហាមឃាត់ការរួមរីកជាមួយពួកនាងឡើយ។ ដែលត្រឹមត្រូវនោះគឺមាននៅក្នុងបន្ទូលរបស់អល់ឡោះជាម្ចាស់ថា៖

﴿...فَاعْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ...﴾

ហេតុនេះ

ចូរពួកអ្នកចៀសវាងការរួមដំណេកជាមួយភរិយានៅពេលនាងមករដូវ [គម្ពីរគួរអាន ២:២២២]

នេះគឺជាភស្តុតាងបង្ហាញថា មិនចាំបាច់ត្រូវចៀសវាងស្ត្រីនៅក្នុងករណីផ្សេងក្រៅពីរដូវទេ។

ហើយដោយសារការប្រតិបត្តិសឡាតត្រូវបានអនុញ្ញាតសម្រាប់ស្ត្រីដែលមានអ៊ីស្តិហាហ្គោះ

ដូច្នេះការរួមរីកគឺជារឿងដែលតូចជាងនេះ។ ការប្រៀបធៀបការរួមរីកជាមួយស្ត្រីអ៊ីស្តិហាហ្គោះទៅនឹងការរួមរីកជាមួយស្ត្រីមករដូវគឺមិនត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះលក្ខខណ្ឌទាំងពីរនេះមិនស្មើគ្នាទេ សូម្បីតែសម្រាប់អ្នកដែលទទួលយកទស្សនៈដែលហាមឃាត់ក៏ដោយ។ ការប្រៀបធៀបនេះមិនត្រឹមត្រូវទេ ព្រោះមានភាពខុសគ្នារវាងករណីទាំងពីរ។

ជំពូកទី៦៖ នីហ្វាស និងបទបញ្ញត្តិរបស់វា

នីហ្វាស ៖

ជាឈាមដែលស្ងួនបញ្ចេញដោយសារការសម្រាលកូនទាំងនៅពេលសម្រាល ឬក្រោយសម្រាល ឬមុនសម្រាលមួយថ្ងៃ ឬពីរថ្ងៃ

ដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងការកន្ត្រាក់ស្បែក។

ស៊ែខុលអ៊ីស្តាម អ៊ុបនូ តែមីយ៉ៈ បាននិយាយថា៖
«ឈាមណាដែលនាងឃើញនៅពេលចាប់ផ្តើមកន្ត្រាក់
ស្បែកឈឺពោះសម្រាល នោះគឺជានីហ្វាស»។

លោកមិនបានកំណត់រយៈពេលមួយថ្ងៃ
ឬពីរថ្ងៃនោះទេ ហើយអត្ថន័យរបស់លោកគឺ៖
ការឈឺពោះកន្ត្រាក់ស្បែកដែលនាំទៅដល់ការសម្រាលកូ
ន បើមិនដូច្នោះទេ វាមិនមែនជានីហ្វាសទេ។
អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្តាមបានខ្វែងគំនិតគ្នាថា៖

តើនីហ្វាសមានរយៈពេលអប្បបរមា
ឬអតិបរមាដែរឬទេ? ស្លៀហ តាកី អាល់-ទីន
បានលើកឡើងនៅក្នុងសៀវភៅរបស់លោកស្តីពីឈ្មោះ
ដែលអ្នកបញ្ញត្តិសាសនាបានភ្ជាប់ជាមួយបទបញ្ញត្តិ
(ទំព័រ៖ ៣៧) ថា៖ «នីហ្វាសគ្មានរយៈពេលអប្បបរមា
ឬអតិបរមាទេ។

ប្រសិនបើស្ត្រីម្នាក់ឃើញឈាមលើសពីសែសិបថ្ងៃ
ឬហុកសិបថ្ងៃ ឬចិតសិបថ្ងៃ ហើយឈាមនោះឈប់
នោះវាគឺជានីហ្វាស។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើឈាមនៅតែបន្តហូរ
នោះវាជាឈាមជំងឺ។

ហើយការកំណត់រយៈពេលគឺសែសិបថ្ងៃ
ព្រោះនេះជារយៈពេលភាគច្រើនដែលហាទីសបានលើ
កឡើង»។

ខ្ញុំបាននិយាយថា៖ ដោយផ្អែកលើនេះ
ប្រសិនបើឈាមរបស់នាងហូរលើសពីសែសិបថ្ងៃ

ហើយនាងមានទម្លាប់ថាឈាមនឹងឈប់បន្ទាប់ពី
 នោះ ឬបង្ហាញនូវសញ្ញាណមួយនៃការជិតឈប់
 នាងគួរតែរង់ចាំរហូតដល់ឈាមឈប់។
 ប៉ុន្តែប្រសិនបើឈាមមិនឈប់
 នាងត្រូវដូតសម្អាតខ្លួននៅពេលគ្រប់សែសិបថ្ងៃ
 ព្រោះនេះជារយៈពេលភាគច្រើន។
 លើកលែងតែករណីដែលរយៈពេលនេះត្រូវជាមួយពេល
 នៃការមករដូវរបស់នាង
 នោះនាងត្រូវរង់ចាំរហូតដល់រយៈពេលនៃការមករដូវ
 បញ្ចប់។ ប្រសិនបើឈាមឈប់បន្ទាប់ពីនោះ
 វាគួរតែត្រូវបានចាត់ទុកជាទម្លាប់របស់នាង
 ហើយនាងគួរអនុវត្តតាមនោះនៅពេលក្រោយ។
 ប៉ុន្តែប្រសិនបើឈាមនៅតែបន្តហូរ
 នាងត្រូវបានចាត់ទុកថាជាស្ត្រីមានអ៊ីស្ត្រីហាហ្វ្រោះ
 ហើយត្រូវត្រលប់ទៅអនុវត្តតាមបទបញ្ញត្តិនៃអ៊ីស្ត្រីហា
 ហ្វ្រោះដែលបានរៀបរាប់ពីមុន។
 ប្រសិនបើនាងបានស្អាតដោយឈាមឈប់ហូរមុនសែ
 សិបថ្ងៃ នាងត្រូវបានចាត់ទុកថាជាជ្រះស្អាត
 ហើយនាងត្រូវដូតសម្អាតខ្លួន ប្រតិបត្តិសឡាត
 បួសតមអាហារ
 និងអាចរួមភេទជាមួយស្វាមីរបស់នាងបាន។
 លើកលែងតែករណីដែលឈាមឈប់ហូរតិចជាងមួយ
 ថ្ងៃ នោះវាមិនមានបទបញ្ញត្តិអ្វីទេ។
 នេះត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងសៀវភៅ អាណ-

ម៉ិហ្គានី។¹

ហើយនឹងត្រូវបានចាត់ទុកថាជានិហ្សាសឡើយ
លុះត្រាតែស្ត្រីបានសម្រាលកូនដែលមានរូបរាងជាមនុ
ស្ស ជាក់លាក់។

ប្រសិនបើនាងសម្រាលកូនដោយរលូត(ទារកដែលមិន
ទាន់មានរូបរាងជាមនុស្សជាក់លាក់)

នោះឈាមដែលចេញមកមិនមែនជាឈាមនិហ្សាសទេ
ប៉ុន្តែជាឈាមជំងឺ(ឈាមមិនបរិសុទ្ធ)

ដែលនាងនឹងត្រូវចាត់ទុកជាស្ត្រីមានឈាមអ៊ីស្តិហា
ហ្មោះ។

រយៈពេលអប្បបរមាដែលទារកអាចបង្កើតរូបរាងជា
មនុស្សជាក់លាក់បានគឺ ៨០ ថ្ងៃ

គិតចាប់ពីពេលចាប់ផ្តើមមានផ្ទៃពោះ។
ហើយភាគច្រើនគឺ ៩០ ថ្ងៃ។

អ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាម អ៊ុបនូ តែមីយ៉ៈ បាននិយាយថា៖
នៅពេលដែលស្ត្រីឃើញឈាមមួយថ្ងៃអំឡុងពេលមាន

អារម្មណ៍ឈឺចាប់មុនសម្រាល
នាងមិនចាំបាច់ខ្វល់ពីឈាមនោះទេ។

ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីសម្រាល នាងត្រូវឈប់សឡាត
និងបួស។ ប្រសិនបើបន្ទាប់ពីសម្រាល

បានបង្ហាញថាស្ថានភាពខុសពីការសន្មត់ដំបូង
នាងត្រូវតែបំពេញការសឡាត

ឬការបួសដែលខកខាន។

1 អាល់-មុយនី (២៥២/១-២៥៣)។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើមិនមានភស្តុតាងណាមួយបញ្ជាក់ថាខុសពីការសន្មត់នោះទេ

នាងត្រូវបន្តអនុវត្តតាមការសន្មត់ដើម

ដោយមិនចាំបាច់ធ្វើឡើងវិញឡើយ។

នេះជាការដកស្រង់ពីលោកនៅក្នុង សៀវភៅ” សារវស់ អាល់អ៊ីកណាក់”។¹

ច្បាប់នៃនីហ្វាស

ច្បាប់នៃនីហ្វាសគឺស្រដៀងនឹងច្បាប់នៃឈាមរដូវ ដែរ លើកលែងតែបីចំណុចដូចខាងក្រោម៖

១. អ៊ីដហ្វ្រូ: (រយៈពេលរង់ចាំបន្ទាប់ពីការលែងលះ):
អ៊ីដហ្វ្រូ: ត្រូវបានរាប់ដោយផ្អែកលើការលែងលះ មិនមែននីហ្វាសទេ។

ប្រសិនបើការលែងលះកើតឡើងមុនពេលសម្រាល អ៊ីដហ្វ្រូនឹងបញ្ចប់នៅពេលសម្រាល មិនមែននៅពេលបញ្ចប់នីហ្វាសទេ។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើការលែងលះកើតឡើងបន្ទាប់ពីសម្រាល នាងត្រូវរង់ចាំរហូតដល់ឈាមរដូវត្រឡប់មកវិញ ដូចដែលបានពន្យល់ពីមុន។

២. រយៈពេលនៃអ៊ីឡាក់

(ការស្ងួតមិនរួមរីកជាមួយប្រពន្ធ):

រយៈពេលនៃឈាមរដូវត្រូវបានរាប់ចូលក្នុងអ៊ីឡាក់

ប៉ុន្តែរយៈពេលនៃនីហ្វាសមិនត្រូវបានរាប់ចូលទេ។

អ៊ីឡាក់៖

1 កាស្យាហ្វ អាល់គីណើ (២១៩/១)

គឺជាការដែលបុរសស្បថថានឹងមិនរួមភេទជាមួយប្រពន្ធរបស់គាត់ជារៀងរហូត ឬលើសពី ៤ខែ។ ប្រសិនបើគាត់ស្បថ ហើយប្រពន្ធទាមទារឱ្យរួមភេទ គាត់នឹងត្រូវបានផ្តល់រយៈពេល ៤ ខែគិតចាប់ពីការស្បថ។ ប្រសិនបើអស់រយៈពេលនេះ គាត់ត្រូវតែជ្រើសរើសរវាងការរួមភេទ ឬការលែងលះ តាមការទាមទាររបស់ប្រពន្ធ។ ក្នុងអំឡុងរយៈពេលនេះ ប្រសិនបើស្ត្រីមាននីហ្វាស រយៈពេលនៃនីហ្វាសនោះមិនត្រូវបានរាប់ចូលក្នុងរយៈពេល ៤ ខែទេ ហើយរយៈពេល ៤ ខែនឹងត្រូវបន្ថែមទៅតាមរយៈពេលនៃនីហ្វាស។ ផ្ទុយទៅវិញ រយៈពេលនៃឈាមរដូវត្រូវបានរាប់ចូលក្នុងរយៈពេល នៃអ៊ីឡាក់។

៣. ការពេញវ័យ៖

ការពេញវ័យត្រូវបានកំណត់ដោយឈាមរដូវ មិនមែននីហ្វាសទេ។ នេះដោយសារតែស្ត្រីមិនអាចមានផ្ទៃពោះបានទេ លុះត្រាតែនាងមានឈាមរដូវជាមុនសិន។ ដូច្នេះ ការពេញវ័យត្រូវបានកំណត់ដោយឈាមរដូវដែលកើត ឡើងមុនពេលមានផ្ទៃពោះ។

៤. ចំពោះឈាមរដូវ៖ ប្រសិនបើឈាមរដូវឈប់ហូរ ហើយបន្ទាប់មកត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងរយៈពេលនៃ ទម្លាប់ធម្មតា វាត្រូវចាត់ទុកជាឈាមរដូវយ៉ាងជាក់លាក់។ ឧទាហរណ៍

ប្រសិនបើទម្លាប់របស់នាងគឺ ៨ ថ្ងៃ
 ហើយនាងឃើញឈាមរដូវ ៤ ថ្ងៃ
 បន្ទាប់មកឈាមឈប់ហូរ ២ ថ្ងៃ
 ហើយត្រឡប់មកវិញនៅថ្ងៃទី ៧ និងទី ៨

នោះឈាមដែលត្រឡប់មកវិញនេះគឺជាឈាមរដូវយ៉ាង
 ជាក់លាក់ ដែលត្រូវអនុវត្តតាមច្បាប់នៃឈាមរដូវ។ -
 ចំពោះឈាមនីហ្វាស (ឈាមក្រោយសម្រាល)៖

ប្រសិនបើឈាមនីហ្វាសឈប់ហូរមុនរយៈពេល ៤០ ថ្ងៃ
 ហើយបន្ទាប់មកត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងរយៈពេល ៤០
 ថ្ងៃនោះ ឈាមនេះចាត់ទុកថាមានភាពសង្ស័យ។

ក្នុងករណីនេះ នាងត្រូវតែធ្វើការសង្កេត
 និងប្តូរដែលជាកាតព្វកិច្ចក្នុងពេលកំណត់របស់វា។
 ទោះជាយ៉ាងណា

នាងត្រូវហាមឃាត់អំពីអ្វីៗដែលហាមឃាត់លើស្ត្រីមាន
 រដូវ លើកលែងតែកាតព្វកិច្ចសាសនា។
 បន្ទាប់ពីនាងជ្រះស្អាត (បញ្ចប់នីហ្វាស)

នាងត្រូវបំពេញនូវអ្វីដែលនាងបានធ្វើក្នុងអំឡុងពេ
 លឈាមសង្ស័យនេះ

ដែលជាកាតព្វកិច្ចដែលស្ត្រីមានឈាមរដូវត្រូវបំពេញ។
 នេះគឺជាទស្សនៈដ៏លេចធ្លោរបស់អ្នកច្បាប់អ៊ីស្លាម
 ក្នុងម៉ាសហាប់ហាំហ្គាលី។

ហើយទស្សនៈដ៏ត្រឹមត្រូវគឺថា៖
 ប្រសិនបើឈាមត្រឡប់មកវិញក្នុងរយៈពេលដែលអា

1 អាល់មូហ្គនី (២៥៣/១)

ច្បាស់ទុកជានិហ្វាសនោះវាត្រូវចាត់ទុកជានិហ្វាស។
ប៉ុន្តែប្រសិនបើមិនមែននៅក្នុងរយៈពេលនោះទេ
វាត្រូវចាត់ទុកជាឈាមរដូវលើកលែងតែវានៅតែបន្ត
កើតមាន

ដែលក្នុងករណីនេះវាត្រូវចាត់ទុកជាឈាមអ៊ីស្តិហាហ្គោះ
។

ទស្សនៈនេះស្រដៀងនឹងអ្វីដែលបានដកស្រង់នៅ
ក្នុងសៀវភៅ អាល់-មូហ្គនី ពី អ៊ីម៉ាម ម៉ាលិក
(សូមអល់ឡោះប្រទានក្តីមេត្តាចំពោះលោក)
ដែលបាននិយាយថា៖¹

«ប្រសិនបើនាងឃើញឈាមបន្ទាប់ពី ២ថ្ងៃ ឬ ៣ថ្ងៃ
(គឺគិតចាប់ពីពេលឈាមឈប់ហូរ) នោះវាជានិហ្វាស។
ប៉ុន្តែបើមិនមែនទេ វាជាឈាមរដូវ»។

នេះក៏ជាអ្វីដែលស្របតាមជម្រើសរបស់ស៊ែខុលអ៊ីស្តាម
អ៊ីបនូ តែមួយផងដែរ
(សូមអល់ឡោះប្រទានក្តីមេត្តាចំពោះលោក)។

តាមភាពជាក់ស្តែងឈាមទាំងឡាយមិនមានអ្វីជា
ការសង្ស័យឡើយ
ប៉ុន្តែការសង្ស័យគឺជារឿងដែលទាក់ទងនឹងបុគ្គល
ដែលភាពខុសគ្នានៃចំណេះដឹង
និងការយល់ដឹងរបស់មនុស្ស។ គម្ពីរគួរអាន
និងស៊ុណ្ណៈរបស់ព្យាការីមូហាំម៉ាត់
បានបញ្ជាក់អំពីរឿងគ្រប់យ៉ាង។

1 អាល់មូហ្គនី (២៥៣/១)

អល់ឡោះជាម្ចាស់មិនបានបង្កាប់ឱ្យនរណាម្នាក់បួសពី
រដង ឬធ្វើតវ៉ាហូពីរដងឡើយ
លើកលែងតែក្នុងករណីដែលការធ្វើលើកទីមួយមានកំ
ហុស

ដែលមិនអាចកែបានក្រៅពីការបំពេញឡើងវិញ។
ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកបំពេញកាតព្វកិច្ចតាមសមត្ថភា
ពរបស់ខ្លួន

នោះកាតព្វកិច្ចរបស់គេត្រូវបានចាត់ទុកថាបានស
ម្រេច, ដូចដែលទ្រង់ជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា:

﴿لَا يُكْفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾

អល់ឡោះជាម្ចាស់ទ្រង់មិនដាក់បន្ទុកលើនរណាម្នាក់ហូ
សពីលទ្ធភាពរបស់គេឡើយ។ [គម្ពីរគួរអាន ២:២៨៦]
ទ្រង់បានមានបន្ទូលទៀតថា:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾

ដូច្នោះ:

ចូរពួកអ្នកកោតខ្លាចអល់ឡោះតាមលទ្ធភាពរបស់ពួ
កអ្នក។ [គម្ពីរគួរអាន ៦៤:១៦]

ភាពខុសគ្នាទីប្រាំរវាងឈាមរដូវ និងនីហ្វាស:

- ចំពោះឈាមរដូវ: ប្រសិនបើស្ត្រីជ្រះស្អាត
(ឈាមឈប់ហូរ)

មុនរយៈពេលទម្លាប់ធម្មការរបស់នាង
ប្តីរបស់នាងអាចរួមភេទជាមួយនាងបានដោយគ្មាន
ការស្អប់ខ្ពើម(មីកក្រូស)ឡើយ។

- ចំពោះនីហ្វាសៈ ប្រសិនបើនាងស្អាតមុនរយៈពេល ៤០ ថ្ងៃ តាមទស្សនៈដ៏លេចធ្លោនៃម៉ាស់ហាប់ហាំហ្គាលី គឺត្រូវបានចាត់ទុកថាមីកក្រូសសម្រាប់ប្តីក្នុងការរួមរីកជាមួយនាង។ ទោះជាយ៉ាងណា

ទស្សនៈដ៏ត្រឹមត្រូវគឺថា

មិនមីកក្រូសសម្រាប់ប្តីក្នុងការរួមភេទជាមួយនាង ឡើយ។

នេះគឺជាទស្សនៈរបស់អ្នកច្បាប់ហ្វីកោះភាគច្រើន

ព្រោះមីកក្រូសគឺជាការកំណត់ផ្នែកសាសនា

ដែលតម្រូវឱ្យមានភស្តុតាងផ្នែកច្បាប់សាសនាច្បាស់លាស់។ ហើយនៅក្នុងបញ្ហានេះ

មិនមានភស្តុតាងអ្វីក្រៅពីអ្វីដែលអ៊ីម៉ា អះម៉ាត់ បានរៀបរាប់ពីលោក អ៊ីស្តាន កូន អាពី អាល់-អាស ដែលបាននិយាយថា

ប្រពន្ធរបស់គាត់បានមករកគាត់មុនរយៈពេល ៤០ ថ្ងៃ ហើយគាត់បាននិយាយថា៖ «កុំមកជិតខ្ញុំ»។¹

ទោះជាយ៉ាងណា

នេះមិនបញ្ជាក់ថាជាទង្វើដែលមីកក្រូសទេ

ព្រោះវាអាចជាការប្រុងប្រយ័ត្នរបស់គាត់

ដោយខ្លាចថានាងមិនទាន់ប្រាកដថាស្អាតពិតប្រាក

1 អាល់មុគ្គនី (២/២៥២), និងសេចក្តីវាយការណ៍របស់ អ៊ីស្តាន ប៊ិន អាពីអាល់អាស គឺវាយការណ៍ដោយ អាប់ឌុររហ្សាក់ នៅក្នុងសៀវភៅអាល់មុសនណាហ្វរបស់គាត់៖១២០២, និងអ៊ីបនូ អាពីសៃពាក់ នៅក្នុងសៀវភៅអាល់មុសនណាហ្វរបស់គាត់៖១៧៤៥០, និងអាក់ដារីមី នៅក្នុងសៀវភៅអាក់ស៊ូណាន់របស់គាត់៖៩៩០ និងអ៊ីបនូលចារ៉ូក នៅក្នុងសៀវភៅអាល់មុសតហ្ករបស់គាត់៖១១៨។

ដ

ឬខ្លាចថាឈាមអាចនឹងត្រឡប់មកវិញដោយសារការរួមភេទ
មរិក ឬដោយសារហេតុផលផ្សេងទៀត។
អល់ឡោះជាម្ចាស់ដឹងច្បាស់បំផុត។

**ជំពូកទី៧: ការប្រើប្រាស់ថ្នាំ
ឬរបស់ទប់ស្កាត់ការមករដូវ ការពន្យារកំណើត
និងការរំលូតកូន**

ការប្រើប្រាស់អ្វីដែលរារាំងឈាមរដូវសម្រាប់ស្ត្រីគឺត្រូវបានអនុញ្ញាត ដោយមានលក្ខខណ្ឌពីរយ៉ាង:

ទីមួយ:

ត្រូវតែគ្មានការព្រួយបារម្ភថាវានឹងបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់នាង។

ប្រសិនបើមានការព្រួយបារម្ភថាវានឹងបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់នាង នោះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើយ ដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ថា:

﴿...وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ...﴾

...ហើយមិនត្រូវបណ្តោយខ្លួនពួកអ្នកឱ្យធ្លាក់ទៅក្នុងភាពវិនាសអន្តរាយនោះឡើយ [គម្ពីរគួរអាន ២:១៩៥]

﴿...وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾

ហើយចូរពួកអ្នកកុំសម្លាប់ខ្លួនឯង។
ពិតប្រាកដណាស់
អល់ឡោះទ្រង់មហាអាណិតស្រលាញ់បំផុតចំពោះពួកអ្នក

ក១ [គម្ពីរគួរអាន ៤:២៩]

ទីពីរ៖ ត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតពីប្តី
ប្រសិនបើរឿងនេះមានផលប៉ះពាល់ដល់គាត់។
ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើនាងស្ថិតក្នុងអំឡុងពេលអ៊ីដហ្វៈ
(រយៈពេលរង់ចាំបន្ទាប់ពីការលែងលះ)

ដែលប្តីត្រូវផ្គត់ផ្គង់នាង
ហើយនាងប្រើវិធីរារាំងឈាមរដូវដើម្បីពន្យារអ៊ីដហ្វៈ
និងបន្ថែមការចំណាយរបស់ប្តី
នោះនាងមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើវិធីនោះទេ
លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពីប្តី។ ដូចគ្នានេះដែរ
ប្រសិនបើបានបញ្ជាក់ថាការរារាំងឈាមរដូវនឹងរារាំង
ដល់ការមានផ្ទៃពោះ

នោះក៏ត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតពីប្តីដែរ។
ទោះបីជាការប្រើប្រាស់នេះត្រូវបានអនុញ្ញាតក៏ដោយ
វាជាការប្រសើរជាងក្នុងការជៀសវាងប្រើប្រាស់
លើកលែងតែមានតម្រូវការចាំបាច់។
នេះដោយសារការទុកឱ្យរាងដំណើរការតាមធម្មតាគឺផ្តល់
នូវសុខភាពល្អ និងសុវត្ថិភាពជាង។

ការប្រើប្រាស់អ្វីដែលជំរុញឱ្យមានឈាមរដូវ
គឺត្រូវបានអនុញ្ញាត ដោយមានលក្ខខណ្ឌពីរយ៉ាង៖

- ទីមួយ៖
នាងមិនត្រូវប្រើវាដើម្បីគេចចេញពីកាតព្វកិច្ចណាមួយឡើយ។ ឧទាហរណ៍ នាងមិនត្រូវប្រើវាមុនខែរ៉ាំម៉ាហ្វៈ
ដើម្បីឱ្យនាងអាចបរិភោគ (មិនបួស)
ឬដើម្បីឱ្យនាងអាចបោះបង់ការសទ្ទាត

ឬអ្វីដែលស្រដៀងគ្នានេះឡើយ។

ទីពីរ៖ ត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតពីប្តី។
នេះដោយសារការមានឈាមរដូវរវាងប្តីពីការទទួល
បានភាពរីករាយពេញលេញ

ដូច្នោះនាងមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យប្រើអ្វីដែលរវាងសិ
ទ្ធិរបស់ប្តីទេ លើកលែងតែមានការយល់ព្រមពីគាត់។
ប្រសិនបើនាងជាស្ត្រីលែងលះ

ការប្រើប្រាស់នេះអាចនាំឱ្យមានការបញ្ចប់សិទ្ធិរបស់
ប្តីក្នុងការវិលត្រឡប់មករកនាង (រ៉ូជអះ)
ប្រសិនបើគាត់នៅមានសិទ្ធិនេះ។

ការប្រើប្រាស់របស់ពន្យារកំណើតមានពីរប្រភេទ៖
ប្រភេទទីមួយ៖

ប្រសិនបើការពន្យារកំណើតជាអចិន្ត្រៃយ៍
នេះមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតទេ។

ដោយសារវាកាត់ផ្តាច់ការមានផ្ទៃពោះ
ដែលនាំឱ្យកាត់បន្ថយចំនួនកូនចៅ

ហើយនេះផ្ទុយនឹងគោលបំណងរបស់ច្បាប់សាសនា
ដែលចង់ឱ្យមានការបង្កើនចំនួនប្រជាជនអ៊ីស្លាម។
លើសពីនេះ

វាមិនអាចធានាបានទេថាកូនៗដែលមានស្រាប់នឹង
មិនស្លាប់ ដែលអាចធ្វើឱ្យនាងក្លាយជាស្ត្រីគ្មានកូន។

ប្រភេទទីពីរ៖ ការពន្យារកំណើតជាបណ្តោះអាសន្ន
ដូចជាករណីស្ត្រីមានផ្ទៃពោះញឹកញាប់
ហើយការមានផ្ទៃពោះធ្វើឱ្យនាងអស់កម្លាំង
ដូច្នោះនាងចង់រៀបចំផែនការមានផ្ទៃពោះរៀងរាល់ពី

រដ្ឋាម្តង ឬប្រហាក់ប្រហែលនឹងនេះ
ដែលនេះគឺត្រូវបានអនុញ្ញាត
ប៉ុន្តែត្រូវមានការយល់ព្រមពីស្វាមី
និងមិនត្រូវបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់នាងឡើយ។
ភស្តុតាងគឺថា

មានសហហ្គាត់នៅសម័យព្យាករិម្នហាំម៉ាត់
(សូមសុខសន្តិភាពកើតមានដល់លោក)
ធ្លាប់បានអនុវត្តវិធី “អាហ្សូល” (ការដកចេញ)
ជាមួយប្រពន្ធរបស់ពួកគេ

ដើម្បីការពារកុំឱ្យប្រពន្ធមានផ្ទៃពោះ
ហើយពួកគេមិនត្រូវបានហាមឃាត់ពីរឿងនេះទេ។
“អាហ្សូល” គឺជាការរួមរីកជាមួយប្រពន្ធ
ហើយដកចេញមុនពេលបញ្ចេញទឹកកាម
ដោយបញ្ចេញនៅខាងក្រៅប្រដាប់ភេទ។¹

ចំពោះការប្រើប្រាស់វិធីវិលុតកូន
គឺមានពីរប្រភេទ៖

ប្រភេទទីមួយ៖
បើចេតនាធ្វើឱ្យវិលុតកូនដើម្បីបំផ្លាញវា
ប្រសិនបើធ្វើបន្ទាប់ពីកូនបានទទួលព្រលឹង (រូបា)
នោះជាការហាមឃាត់ដោយគ្មានការសង្ស័យ
ព្រោះវាជាការសម្លាប់ជីវិតដែលត្រូវបានហាមឃាត់ដោយ
គ្មានហេតុផលត្រឹមត្រូវ។
ការសម្លាប់ជីវិតដែលត្រូវបានហាមឃាត់នេះ

1 រាយការណ៍ដោយ អាល់ពូឌីរី(៥២០៩) មូស៊ីម(១៤៤០)

គឺជាអំពើដែលត្រូវបានហាមឃាត់នៅក្នុងគម្ពីរគួរអា
 ន ហើយនិងស៊ុណ្ណៈរបស់ព្យាការី
 ក៏ដូចជាមានការឯកភាពគ្នានៃបណ្តាអ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លា
 ម។ ប្រសិនបើធ្វើមុនពេលកូនទារកទទួលព្រលឹង
 បណ្តាអ្នកប្រាជ្ញអ៊ីស្លាមមានការខ្លាំងគំនិតគ្នាក្នុងការ
 វិនិច្ឆ័យលើបញ្ហានេះ ៖ - អ្នកខ្លះអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើ។ -
 អ្នកខ្លះហាមឃាត់។ - អ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា
 អនុញ្ញាតបើកូននៅមិនទាន់ក្លាយជា “អាឈើកោះ”
 (ដុំឈាម) ពោលគឺមិនទាន់គ្រប់៤០ថ្ងៃ។ -
 អ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា
 អនុញ្ញាតបើកូននៅមិនទាន់បង្ហាញរូបរាងជាមនុស្ស
 ជាក់ច្បាស់។

តែអ្វីដែលល្អបំផុត
 គឺការហាមឃាត់អំពីការរំលូតកូន
 លើកលែងតែមានតម្រូវការចាំបាច់ ដូចជា
 ករណីម្តាយមានជំងឺដែលមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងការមាន
 ផ្ទៃពោះ ឬស្រដៀងគ្នានេះ។ ក្នុងករណីនេះ
 អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការរំលូតបាន
 លើកលែងតែកូនបានឆ្លងកាត់រយៈពេលដែលអាចប
 ង្ហាញរូបរាងជាមនុស្សជាក់ច្បាស់ នោះត្រូវហាមឃាត់។
 ហើយអល់ឡោះជាអ្នកដឹងច្បាស់បំផុត។

ប្រភេទទីពីរ៖
 ការមិនមានចេតនាបំផ្លាញកូននៅពេលធ្វើឱ្យរំលូត
 ដូចជាការព្យាយាមកើតចេញមកនៅពេលជិតផុតរ
 យៈពេលមានផ្ទៃពោះ និងជិតដល់ពេលសម្រាល។

នេះអនុញ្ញាតបាន

ប៉ុន្តែត្រូវប្រាកដថាមិនមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ម្តាយ
ឬកូន ហើយមិនតម្រូវឱ្យធ្វើការរកកាត់ទេ។
ប្រសិនបើតម្រូវឱ្យធ្វើការរកកាត់ នោះមានករណីបួន៖
ករណីទីមួយ៖ ម្តាយនៅរស់

ហើយកូនក្នុងផ្នែកនៅរស់។

ការរកកាត់មិនអនុញ្ញាតទេ

លើកលែងតែមានភាពចាំបាច់

ដូចជាករណីសម្រាលមានការលំបាក

ដែលតម្រូវឱ្យធ្វើការរកកាត់។

នេះដោយសាររាងកាយជាទ្រព្យសម្បត្តិដែលត្រូវថែរក្សា

ដូច្នេះមិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអ្វីដែលអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់

បានទេ លើកលែងតែមានផលប្រយោជន៍ធំ។

ហើយក៏ដោយសារពេលខ្លះគេគិតថាការរកកាត់មិនប

ង្កគ្រោះថ្នាក់ ប៉ុន្តែអាចនឹងកើតមានគ្រោះថ្នាក់។

ករណីទីពីរ៖ ម្តាយស្លាប់ ហើយកូនក្នុងផ្នែកស្លាប់។

ការរកកាត់មិនអនុញ្ញាតទេ ព្រោះគ្មានប្រយោជន៍។

ករណីទីបី៖ ម្តាយនៅរស់ ប៉ុន្តែកូនក្នុងផ្នែកស្លាប់។

អនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការរកកាត់ដើម្បីយកកូនចេញ

លើកលែងតែមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ម្តាយ។

នេះដោយសារតាមភស្តុតាង

(ហើយអល់ឡោះជាអ្នកដឹងច្បាស់) បើកូនស្លាប់

ជាទូទៅមិនអាចចេញមកដោយខ្លួនឯងបានទេបើ

គ្មានការរកកាត់។

ការទុកកូននៅក្នុងផ្នែកអាចរារាំងម្តាយពីការមានផ្ទៃ

ពោះនាពេលអនាគត បង្កការលំបាកដល់នាង
ឬអាចធ្វើឱ្យនាងនៅតែជាស្រ្តីមេម៉ាយបើនាងកំពុង
ស្ថិតក្នុងរយៈពេលអ៊ីដហ្វ្រូស៖

(រយៈពេលរង់ចាំក្រោយការលែងលះឬស្វាមីស្លាប់)។

ករណីទីបួន៖ ម្តាយស្លាប់ ប៉ុន្តែកូនក្នុងផ្ទៃនៅរស់។
បើគ្មានសង្ឃឹមថាកូននឹងរស់បាន
ការរកកាត់មិនអនុញ្ញាតទេ។

ប្រសិនបើមានសង្ឃឹមថាកូននៅរស់បាន
ហើយបើកូនបានចេញមកខ្លះហើយ
នោះត្រូវរកកាត់ពោះម្តាយដើម្បីយកផ្នែកដែលនៅសល់
ចេញ។ ប៉ុន្តែបើកូនមិនទាន់ចេញមកសោះ

បណ្តាអ្នកប្រាជ្ញរបស់យើងបាននិយាយថា៖
មិនត្រូវរកកាត់ពោះម្តាយដើម្បីយកកូនចេញទេ

ព្រោះនេះជាទង្វើ “មូឡាស់”

(ការធ្វើឱ្យខូចរាងកាយដោយគ្មានហេតុផលត្រឹមត្រូវ)
។ ប៉ុន្តែទស្សនៈត្រឹមត្រូវគឺថា

គួរតែរកកាត់ពោះបើមិនអាចយកកូនចេញបានដោយ
វិធីផ្សេង។

នេះជាទស្សនៈដែលជ្រើសរើសដោយអ៊ុបនូ ហ្វីតែរ៉េ
ដែលបាននិយាយនៅក្នុងសៀវភៅ អាល់អ៊ុនសាហ្វ ថា៖
នេះជាជម្រើសដែលសមស្របជាង។

ខ្ញុំបាននិយាយថា៖
ជាពិសេសនៅក្នុងសម័យបច្ចុប្បន្ននេះ

1 អាល់អ៊ុនសាហ្វ (៥៥៦/២)

ការធ្វើការរក្សាភាគីមិនមែនជាទង្វើ “មួឡាស់” ទេ
ព្រោះការរក្សាភាគីគ្រាន់តែរំពោះ រួចដេរវិញប៉ុណ្ណោះ។
ហើយដោយសារតម្លៃនៃជីវិតរបស់អ្នកនៅរស់គឺធំធេង
ជាងតម្លៃនៃអ្នកស្លាប់។ លើសពីនេះ

ការជួយសង្គ្រោះអ្នកដែលត្រូវបានការពារ
(មនុស្សគ្មានទោស) ពិសេសក្តីវិនាសគឺជាកាតព្វកិច្ច។
កូនក្នុងផ្ទៃគឺជាមនុស្សដែលត្រូវបានការពារ
ដូច្នោះត្រូវតែជួយសង្គ្រោះគេ។
ហើយអល់ឡោះជាអ្នកដឹងច្បាស់បំផុត។

ការកត់សម្គាល់៖

ក្នុងករណីទាំងឡាយដែលអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការរំលូតកូន
ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ
ត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតពីអ្នកដែលមានសិទ្ធិលើកូន
នោះ ដូចជាស្វាមីជាដើម។

នៅទីនេះ

យើងបានបញ្ចប់នូវអ្វីដែលយើងចង់សរសេរអំពីប្រធាន
បទដ៏សំខាន់នេះ

ដោយយើងបានផ្ដោតតែលើគោលការណ៍មូលដ្ឋាន
និងច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហានេះប៉ុណ្ណោះ។

បើមិនដូច្នោះទេ មែកធាង

និងសេចក្តីលម្អិតនៃបញ្ហាទាំងនេះ

ព្រមទាំងអ្វីដែលកើតឡើងចំពោះស្ត្រីទាក់ទងនឹងបញ្ហានេះ

គឺប្រៀបដូចជាសមុទ្រដ៏ធំល្វីងល្វើយដែលគ្មានត្រើយ។
ប៉ុន្តែអ្នកដែលមានការយល់ដឹងច្បាស់

គឺអាចនឹងបកស្រាយមែកធាងទាំងនោះដោយត្រឡប់ទៅរកគោលការណ៍មូលដ្ឋាន និងសេចក្តីលម្អិតទៅរកគោលការណ៍ទូទៅ និងច្បាប់របស់វា ហើយអាចវាស់វែងរឿងផ្សេងៗដោយប្រៀបធៀបជាមួយនឹងរឿងដែលស្រដៀងគ្នា។

អ្នកផ្តល់យោបល់ច្បាប់សាសនា (មូហ្វតី) ត្រូវដឹងថា គាត់គឺជាអ្នកនាំផ្លូវរវាងអល់ឡោះ និងមនុស្សជាប់ចំណងរបស់ទ្រង់ ក្នុងការបញ្ជូននូវអ្វីដែលអ្នកនាំសាររបស់ទ្រង់បាននាំមក និងពន្យល់វាទៅកាន់មនុស្ស។ គាត់ត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្វីដែលមាននៅក្នុងគម្ពីរគួរអាន និងស៊ុណ្ណៈរបស់ព្យាការី ព្រោះប្រភពទាំងពីរនេះគឺជាអ្វីដែលមនុស្សត្រូវបានបង្ហាត់ឱ្យមានការយល់ដឹង និងអនុវត្តតាម។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលផ្ទុយនឹងគម្ពីរគួរអាន និងស៊ុណ្ណៈគឺខុស ហើយត្រូវតែបដិសេធចំពោះអ្នកនិយាយវា និងមិនអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តតាមឡើយ។ ទោះបីជាអ្នកនិយាយនោះអាចនឹងត្រូវបានលើកលែងទោស ដោយសារគាត់ជាអ្នកខិតខំស្វែងរកការពិត (មុជតាហ៊ីដ)

និងអាចទទួលបានរង្វាន់សម្រាប់ការខិតខំរបស់គាត់ក៏ដោយ ប៉ុន្តែអ្នកដទៃដែលដឹងថាវាខុសនោះ គឺមិនត្រូវទទួលយកវាទេ។

ចាំបាច់លើមូហ្វតី

ត្រូវតែមានចេតនាបរិសុទ្ធចំពោះអល់ឡោះជាម្ចាស់
ហើយត្រូវសុំជំនួយពីទ្រង់ក្នុងគ្រប់ឧបទ្វរហេតុដែលកើ
តឡើងចំពោះគាត់

និងសុំឱ្យអល់ឡោះជួយឱ្យមានភាពរឹងមាំ
និងជោគជ័យក្នុងការសម្រេចចិត្តដែលត្រឹមត្រូវ។

គាត់ត្រូវតែផ្ដោតអំពីការពិចារណារបស់ខ្លួនទៅលើ
អ្វីដែលមាននៅក្នុងគម្ពីរគួរអាន

និងសុំឲ្យរូបសំព្វាការី ដោយសិក្សា

និងស្រាវជ្រាវលើប្រភពទាំងនេះ

ឬលើការពន្យល់របស់អ្នកប្រាជ្ញដែលជួយឱ្យយល់ពីប្រ
ភពទាំងពីរនេះ។

ភាគច្រើននៅពេលដែលបញ្ហាមួយកើតឡើង
មនុស្សស្រាវជ្រាវរកចម្លើយនៅក្នុងការពន្យល់របស់អ្ន
កប្រាជ្ញតាមសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន

ប៉ុន្តែជួនកាលមិនអាចរកឃើញអ្វីដែលធ្វើឱ្យខ្លួនជឿ
ជាក់លើច្បាប់របស់បញ្ហានោះទេ

ឬអាចនឹងមិនរកឃើញការលើកឡើងអំពីបញ្ហានោះ
ទាំងស្រុង។ ទោះជាយ៉ាងណា

ប្រសិនបើគេត្រឡប់ទៅរកគម្ពីរគួរអាន

និងសុំឲ្យរូបសំព្វាការី

នោះច្បាប់នៃបញ្ហានោះនឹងបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់

ដែលនេះគឺអាស្រ័យលើភាពស្មោះត្រង់ ចំណេះដឹង
និងការយល់ដឹង។

មូហ្វតី ត្រូវតែប្រុងប្រយ័ត្ន
និងមិនប្រញាប់ប្រញាលក្នុងការផ្តល់ច្បាប់នៅពេល

មានបញ្ហាស្តុកស្តាញ។

មានមិនតិចដងទេដែលការសម្រេចច្បាប់ដោយប្រ

ញាប់បានធ្វើឱ្យគាត់ដឹងខ្លួនថាបានធ្វើខុស

ក្រោយពីពិនិត្យមើលឡើងវិញ

ហើយសោកស្តាយចំពោះរឿងនោះ

ហើយជួនកាលមិនអាចកែតម្រូវនូវអ្វីដែលខ្លួនបានផ្ត

លំយោបល់ច្បាប់ទៅហើយ។

ប្រសិនបើមូហ្វតីមានភាពប្រុងប្រយ័ត្ន

និងផ្ទៀងផ្ទាត់ឱ្យបានច្បាស់លាស់

មនុស្សនឹងជឿជាក់លើពាក្យសម្តីរបស់គាត់

និងផ្តល់តម្លៃដល់គាត់។

ប៉ុន្តែបើពួកគេមើលឃើញថាគាត់ប្រញាប់

ហើយអ្នកដែលប្រញាប់ច្រើនតែធ្វើខុស

នោះពួកគេនឹងមិនមានទំនុកចិត្តលើអ្វីដែលគាត់ផ្ត

លំយោបល់ច្បាប់ទេ។

ដោយសារភាពប្រញាប់

និងកំហុសរបស់គាត់

បានធ្វើឱ្យខ្លួនឯង

និងអ្នកដទៃខាតបង់នូវភាពត្រឹមត្រូវ

និងចំណេះដឹងដែលគាត់មាន។

យើងសូមប្តឹងស្តង់ដារដល់អល់ឡោះជាម្ចាស់ឱ្យទ្រង់ប

ង្ហាញផ្លូវត្រឹមត្រូវដល់យើង

និងបងប្អូនមូស្លីមទាំងឡាយ

ព្រមទាំងថែរក្សាយើងដោយការមើលថែរបស់ទ្រង់

និងការពារយើងពីភាពវង្វេងដោយការគាំពាររបស់ទ្រ

ង់។ ពិតណាស់

ទ្រង់ជាម្ចាស់ដ៏សប្បុរស

និងឧត្តមឧត្តមបំផុត។ សូមអល់ឡោះប្រទានពរជ័យ

និងសន្តិភាពដល់ព្យាការីរបស់យើង ម្ចាស់ម៉ាត់
ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ
និងសហប្តូរទាំងអស់របស់គាត់។
សូមសរសើរចំពោះអល់ឡោះ
ដោយសារពរជ័យរបស់ទ្រង់
ទើបអំពើល្អទាំងឡាយអាចសម្រេចបាន។
មនុស្សដែលតូចទាបម្នាក់ទៅចំពោះអល់ឡោះ
ម្ចាស់ម៉ាត់ អាល់សឡោះ អាល់អ៊ូសែមីន
នៅព្រឹកថ្ងៃសុក្រ
ទី១៤ ខែសីហា ឆ្នាំ១៣៩២ ហ៊ីដរ៉ោះ
(ប្រតិទិនឥស្លាម)

Index

សារស្តីអំពីឈាមធម្មជាតិរបស់ស្ត្រី	2
ជំពូកទី១: អត្តន័យឈាមរដូវ និងហេតុផលរបស់វា	5
ជំពូកទី២: ពេលវេលា និងរយៈពេលនៃឈាមរដូវ	6
ជំពូកទី៣: ភាពមិនប្រក្រតីនៃការមករដូវ(រដូវមិនទៀង) 22	
ជំពូកទី៤: បទបញ្ញត្តិ(ហ្វីកុម)នៃឈាមរដូវ.....	31
ជំពូកទី៥: ឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ និងបទបញ្ញត្តិរបស់វា	64
ការណីនៃឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ:.....	66
ករណីរបស់ស្ត្រីដែលស្រដៀងនឹងអ្នកមានឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ:	74
បទបញ្ញត្តិនៃឈាមអ៊ីស្តីហាហ្គោះ:.....	76
ជំពូកទី៦: នីហ្វាស និងបទបញ្ញត្តិរបស់វា.....	80
ច្បាប់នៃនីហ្វាស	84
ជំពូកទី៧: ការប្រើប្រាស់ថ្នាំ ឬរបស់ទប់ស្កាត់ការមករដូវ ការពន្យារកំណើត និងការរំលូតកូន	90

km\13.v2,1 - 06/04/2016

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque
and the Prophet's Mosque in languages

